

Thư Từ Lai Vãng

1997

Lương Sĩ Hằng

VoVi LED Publications

PUBLISHED BY
VOVI LED Publications

Cover Designed by AT Graphics

ISBN 1-931245-07-X

Copyright © 2002
by Luong Si Hang and
VoVi Friendship Association of Northern California,
VoVi Association of Canada,
VoVi Charitable Trust of Australia

website: <http://www.vovi.org>

All Rights Reserved
Printed in the United States of America
August 2002

First Edition, Set in San Jose, California

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp năm châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hy sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tâm, người Thầy, người Cha Vô Vi yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ Đạo lẫn Đời, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

HOA KỲ

Ngày 18 Tháng 2 Năm 1997

Kính Gửi: Đức Thầy Lương Sĩ Hằng

(Kính qua Anh Henry Trần Đức Thanh)

Trích yếu: Xin tổ chức Thiền Ca tại Nam California

Kính thưa Đức Thầy,

Sau đây, chúng con xin phép được bày tỏ mong ước chân thành của chúng con về việc có được duyên lành cùng tiếp tay với Đức Thầy trong việc giúp cứu độ chúng sanh qua sự hoằng hóa Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tại vùng Nam California.

Chúng con mong ước có được cơ hội tổ chức một buổi Thiền Ca tại miền Nam California sau khi bế mạc Đại Hội Vô Vi Quốc Tế tại Las Vegas (từ ngày 20/12 đến ngày 24/12/1997). Nếu được Đức Thầy cho phép, buổi Thiền Ca sẽ xin được tổ chức vào buổi chiều ngày thứ Bảy 27 tháng 12 tại một hội trường rất lớn và đã quen thuộc đối với cộng đồng người Việt tại Nam California, đó là Hội Trường Bren Center, nằm trong khuôn viên của trường đại học Irvine.

Lý do chúng con xin được tổ chức vào thời điểm trên là vì những thiện ý như sau:

1. CÓ SỰ HỖ TRỢ CỦA ĐÔNG BẠN ĐẠO: Sau Đại Hội Vô Vi tại Las Vegas, sẽ có thể phối hợp để xin được sự hỗ trợ của một số lượng đông đảo bạn đạo về hỗ trợ cho

Thiền Ca, mà nếu không nhằm cơ hội này, sẽ khó có cơ hội thực hiện được.

2. THỜI GIAN: Đối với bạn đạo Vô Vi, ngày Thứ Bảy 27-12-97 thuận tiện cho Bạn Đạo cũng như cho Ban Tổ Chức có được thời gian sửa soạn, với sự góp sức của đông đảo Bạn Đạo cùng thân nhân từ nhiều nơi về thăm gia đình nhân dịp Lễ Chúa Giáng Sinh và cuối năm, sẽ có được cơ hội tham dự, chung sức làm việc, cũng như mang ấn tượng tốt của cộng đồng Vô Vi chúng ta về các địa phương nơi bạn đạo cư ngụ. (Được biết có lẽ đa số thường rời Nam Cali và về lại địa phương vào Chúa Nhật 28-12-97). Đối với đồng bào, thời điểm này thuận lợi vì đã qua những lúc bận rộn mua bán quà hoặc tiệc tùng nhân dịp Lễ Giáng Sinh, nên nhiều người có thể tham dự Thiền Ca được.

3. THỜI GIAN: Chúng con đã hỏi và được biết ngày 27-12-97, Hội trường Bren Center còn trống nên chúng con đang nộp đơn xin giữ chỗ cho ngày 27-12-97. Hội Trường Bren Center rộng lớn, xây cất rất đẹp, và có sức chứa khoảng 6000 người tùy theo cách xếp đặt ghế ngồi. Riêng trong trường hợp xếp theo nghe đại hòa tấu thì hội trường có 5486 ghế ngồi. Bren Center là một địa điểm quen thuộc đối với đa số đồng bào Việt Nam qua các kỳ Đại Nhạc Hội trước đây, và chỉ cách thủ đô tỵ nạn Little Saigon độ 15 phút lái xe (kính xin Đức Thầy xem hình bên ngoài, bên trong, và sơ đồ về ghế ngồi Hội Trường Bren Center chúng con đính kèm).

4. KHÁN GIÁ: Tại miền Nam California, có gần 300,000 người Việt tỵ nạn sinh sống. Lần tổ chức "Giúp Một Bàn Tay" để gây quỹ giúp đồng bào vượt biển định cư tại Phi Luật Tân đã có khoảng 12,000 người tham dự tại một đại hội viện lộ thiên cũng gần khu này. Thủ đô tỵ nạn Little Saigon cũng là nơi quy tụ đông đảo nhất ở hải ngoại về các cựu tù cải tạo mà đa số sức khỏe kém, lớn tuổi, lợi tức thấp, nên rất cần đến phương pháp Thiền để giúp giải tỏa các phiền muộn của nội tâm, quên hận thù mà vui sống. Đây cũng là một dịp để giúp một số đồng đồng hương biết Thiền Ca là gì vì thật sự chưa bao giờ có một buổi thuần túy Thiền Ca tại Nam California.

5. NGHỆ SĨ: Rất đông nghệ sĩ và thân hữu tập trung tại Nam California, nên sẽ có được một lực lượng nghệ sĩ danh tiếng, hùng hậu, và ít tốn kém nhất so với tổ chức tại một địa phương khác ngoài vùng Nam California. Đó là chưa kể một số nghệ sĩ ngại đi xa nếu không vì thù lao hậu hoặc có những hợp đồng dài hạn.

6. KỸ THUẬT: Tại Nam California, có nhiều máy móc, chuyên viên về ánh sáng, âm thanh, cho nên việc thu hình có thể thực hiện được "một tài liệu để đời" mà các bạn đạo Vô Vi sẽ hãnh diện để giới thiệu, quảng bá trên thị trường để giúp mở rộng tới đồng bào các nơi, các nước.

7. TRUYỀN THÔNG: Rất nhiều các chủ nhiệm, chủ bút, giám đốc đài phát thanh, truyền hình là bạn hoặc người quen của một số gia đình bạn đạo Vô Vi (ví dụ Bác Sĩ Hoàng Văn Đức, nhiều người biết hai bác thiền theo pháp lý Vô Vi nhiều năm nay, các nghệ sĩ đang thiền theo Vô

Vi...), cộng thêm sự quen biết với một số nghệ sĩ (ví dụ, gia đình Anh Chị Thiên Tạo) v.v... cho nên chúng con thiết nghĩ sẽ có sự tiếp tay ủng hộ trước (qua sự thông báo, phỏng vấn Ban Tổ Chức về chương trình, để giúp thông báo rộng rãi buổi Thiên Ca đến đồng bào) cũng như sau (qua các bài tường thuật của các bạn thân hữu với Vô Vi) buổi Thiên Ca.

Kính xin Đức Thầy xét cho lời thỉnh cầu của chúng con. Kính xin Đức Thầy cho chúng con được biết ý kiến cũng như quyết định của Đức Thầy, để anh em chúng con hợp tác chặt chẽ và mời nhiều bạn đạo cùng đóng góp, tham gia, tập trung mọi nỗ lực, khả năng của Vô Vi để chương trình Thiên Ca tại Thủ Đô Tỵ Nạn Little Saigon được thành công.

Chúng con đồng xin kính chào Đức Thầy.

Trần Bá Trường, Phạm Văn Đước, Lê Văn Lạc

Sydney, ngày 24 tháng 2 năm 1997

Mến gửi Quý bạn thân thương,

Tôi rất cảm động nhận được sự yêu cầu của các bạn muốn thực hiện một buổi thiên ca tại Nam Cali để cống hiến cho một số đồng bào Việt Nam đông đảo tại đây.

Thưa các bạn, chúng ta mới hình thành một công việc mà chính nhiều bạn đạo không ngờ Vô Vi có thể

thành tựu được một ban tổ chức thật sự dấn thân phục vụ quần sanh trong giai đoạn khó khăn này.

Chúng ta duy trì tình thương và đạo đức của các bạn dũng mãnh đi trước dấn thân phục vụ.

Trong giai đoạn này cần phổ biến những video và cassettes, CD của Thiên Ca cho số đông đảo đồng bào VN tại Nam Cali; cần một thời gian thấm nhuần trong ý niệm tu học đổi mới; đây là việc làm cao quý mà các bạn có thể dấn thân phục vụ.

Chúng ta sẽ gom góp tất cả kinh nghiệm đã gặt hái được, và sẽ cống hiến cho Nam Cali vào cuối năm 1998-99.

Việc làm phải trôi chảy và trật tự. Chúng tôi luôn luôn lưu ý và sẽ phục vụ đúng mức nhu cầu của địa phương. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Houston, ngày 26 tháng 2 năm 1997

Kính thưa Thầy,

Con vô cùng cảm động khi nhận được thư của Thầy đề ngày 24-2-97 và đã chuyển tiếp cho anh Lạc cùng anh Được. Chúng con thành kính cảm tạ Thầy đã cho phép thực hiện Thiên Ca để cống hiến cho đồng bào Việt Nam tại Nam Cali vào cuối năm 1998-1999. Chúng con đặc

biệt lưu ý những lời chỉ dạy của Thầy, đồng thời chúng con cũng cố thì giờ nghiên cứu chu đáo và gom góp những kinh nghiệm đã qua để có được kết quả như ý trong tương lai.

Ngoài ra, con vừa mới ký xong hợp đồng ngày 24-2-97 với MGM Grand cho Đại Hội Quy Tụ Tình Thương 1997 tại Las Vegas từ 20 đến 24 tháng 12 năm 1997. Đại Hội sẽ chính thức từ 21 đến trưa 24 tháng 12 năm 1997, vì phòng họp chỉ có thể sử dụng được trong những ngày này thôi.

Trân trọng kính chào Thầy.

Kính thương,

Trần Bá Trường

cc. anh Lê Văn Lạc và anh Phạm Văn Được

GERMANY

Tây Đức, ngày 30 tháng 12 năm 1996

Quý Bậc Thầy kính mến!

Quý vị đại diện linh hồn!

Sự tình cờ đọc được quyển sách nhỏ của quý Thầy, với những giọt nước mắt, cảm động vì sung sướng như tìm được lối về chốn cũ - một tâm hồn đang đau khổ, lang thang trong vụn vụn đời. Đời thật là vô thường và lắm khổ đau. Con người như kẻ tù trong ngục thất lâu đời, muôn kiếp. Mỗi thời gian qua là sự chông chất đầy thêm.

Tôi nghĩ đã lâu, hôm nay và mãi mãi cái tôi thật đáng ghét ngàn đời, từ giây phút cứ lệ thuộc vào nó.

Quý Thầy thương! Thật không biết dùng tinh từ nào, danh từ nào đủ nghĩa để nói lên hết được tất cả sự phiền não trong tâm tôi. Tôi đang đau khổ, tôi ít học, ít hiểu biết, lại càng bưng bít, bực dọc hơn. Tôi đang bị chìm đắm trong bóng tối dày đặc, không thấy lối ra. Hãy cứu tôi, hãy cứu tôi, một thân xác, một linh hồn đang rên la, rên thét vì đau khổ! Con đường nào cho tôi đi? Không người dẫn dắt. Lạy Phật, lạy Trời, cảm ơn Thầy, cảm ơn người, hôm nay tôi là kẻ chết đuối trong giòng sông, sóng cuộn muôn hồi, đang giãy giụa trong cái chết, không thấy được bên kia khoảng đường mênh mông, xán lạn mà những người có phúc hơn tôi đã biết lối đi. Quý Thầy kính thương, xin giúp tôi, lần cuối cùng này - màn đêm của vũ trụ - khi đọc được quyển sách nhỏ này dường như đánh tan một phần nào, và tôi cảm thấy được một tia sáng bên kia chân trời hạnh phúc, an lạc.

Từ những giây phút đau khổ, lằm than, xin Ôn Trên giảm dần và cứu độ. Tôi chảy nước mắt, tôi khóc, khóc nhiều, Quý Thầy ơi! Tôi viết lên ý nghĩ tôi, hồn tôi đang quờ quạng trong biển đời đầy tang thương này.

Kính mong được tiếp nhận tình thương nơi Ôn Trên, nhất là minh sư "Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp."

Nam Mô A Di Đà Phật (kính lạy Ngài với tấm lòng đầy kính cẩn).

LVC

TB: Rất ước mong nhận được kinh sách của quý Ngài để tu học về Pháp Lý Vô Vi. Kính đa tạ và linh hồn đang đau khổ đang hướng về quý Ngài.

Thư hồi âm của Thầy

Hướng ngoại quên mình, trách móc tức là dẫn thân trong trược. Càng ngày sẽ bị chìm đắm và không có lối thoát. Nếu muốn gần Vô Vi và thực hiện PLVVKHHBPP, giai đoạn đầu phải thực hiện đúng đắn cần mẫn, nhiên hậu mới có cơ hội tự giải nghiệp tâm, lần lần sẽ thấy chính mình hơn và sẽ lập lại một cuộc sống sẵn có, hình thành bởi Trời Đất, toàn thân tự động. Hành để trở về với thanh tịnh, tức là cứu mình trong sáng suốt. Người tu Vô Vi càng gặp trở ngại nhiều, sẽ càng sớm thức tâm hơn. Nhịn nhục để tiến hóa, lấy oán làm ân để học hỏi, hành pháp để khai mở trí tuệ, tâm hồn siêu giác, giải khổ ban vui trong nội thức, cảm thức sự siêu thoát của phần hồn, ăn năn sám hối, thức tâm rơi lụy tức là có cơ hội giải trược cho chính mình. Vô Vi chỉ có hành giải, chứ không than thở ôm trược đè nặng tâm tư của chính mình mà không có lối thoát. Người Vô Vi không tuổi tác, không gây hận thù bất cứ một ai, chỉ bình tâm tự sửa, hướng về thanh tịnh mà hành sự, nhiên hậu mới cảm thông được thanh tịnh hằng cứu giúp vạn linh trên mặt đất này. Cơ hội cuối cùng có thể xác và khối óc cấu trúc từ siêu nhiên, nay bằng lòng tu sửa, thì sẽ thấy chính mình sai

chứ chẳng có ai sai. Dũng mãnh hành pháp, tương lai sẽ có cơ hội đổi mới tốt đẹp hơn. Chúc bạn vui tiến.

Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Houston, 2/97

Đức Thầy kính mến

Đầu thư chúng con xin được thành kính dâng lễ Đức Thầy trong tâm và kính chúc sức khỏe Đức Thầy. Hôm nay thay mặt cho bạn đạo Vô Vi thế giới, Ủy Ban TCDH Quốc Tế chúng con xin mạo muội đề nghị về sự nghỉ ngơi hằng năm của Đức Thầy sau những năm tháng dài đi du thuyết.

Sau khi gợi ý và thảo luận với bạn đạo và các Hội Ái Hữu Vô Vi thế giới, chúng con đã đi đến sự nhất trí là xin được cung thỉnh Đức Thầy hằng năm nghỉ ngơi một khoảng thời gian ít nhất ba tháng.

Là những đứa con Vô Vi, chúng con tất cả đều thấu hiểu hạnh hy sinh vô bờ bến của Đức Thầy trong công việc hoằng hóa đạo pháp. Gần hai mươi năm nay, từ ngày ra hải ngoại, Đức Thầy đã không ngừng nghỉ đi rao giảng chân lý khắp năm châu, đã hy sinh đời sống riêng tư của mình, không quản ngại tuổi tác cũng như sức khỏe, nhọc nhằn chịu đựng biết bao cuộc hành trình dài dằng dẳng, những sự thay đổi giờ giấc khắc nghiệt để đi du thuyết khắp đó đây, nhằm đánh thức tâm linh mê muội

của chúng con.

Đức Thầy đã sớm hôm nhọc công dạy dỗ chúng con qua bao nhiêu băng giảng, bao nhiêu khóa học, bao nhiêu khóa sống chung, lặn lội chủ trì bao nhiêu lần đại hội quốc tế. Tài liệu tu học cũng đã không thiếu qua các Mục Bé Tám, LED Weekly, chúng con thiếu nghĩ hành trang tâm linh mà Đức Thầy đã dự bị và trao cho chúng con đến nay đã quá đầy đủ, còn lại chỉ là sự dấn thân thực tâm tu học của chúng con.

Chúng con không thể cầm lòng được trước tình thương vô bờ bến mà Đức Thầy đã ban cho chúng con. Ngày nay tuổi tác đã cao, sức khỏe cũng không cho phép Đức Thầy chịu đựng thêm nhiều gian lao trên những hành trình quá dài và các buổi thuyết giảng đầy mệt nhọc. Ngoài hạnh hy sinh của Đức Thầy ra, chúng con cũng không thể quên được hạnh hy sinh cao cả của bà Tám, người vợ hiền đã bao năm âm thầm chịu cô đơn để chúng con được hưởng nguồn thanh quang điển lành do Đức Thầy ban chiếu. Chúng con cũng được biết bà Tám nay đã có tuổi, sau những cơn bệnh hoạn, sức khỏe thể chất và tinh thần của bà cũng sa sút đi rất nhiều. Sự hiện diện của Đức Thầy trong thời gian ngắn ngủi này sẽ là niềm an ủi lớn cho Bà.

Về địa điểm nghỉ ngơi, chúng con xin Đức Thầy tùy nghi lựa chọn. Lúc đầu, chúng con có nghĩ đến Montreal, là nơi định cư đầu tiên của Đức Thầy và cũng là nơi cư ngụ của Bà Tám, sau đó là Atlantic City hay Las Vegas. Thời điểm tốt đẹp nhất ở Montreal là vào khoảng từ tháng 6 đến tháng 9 dương lịch. Trong thời gian nghỉ ngơi của Đức Thầy, bạn đạo địa phương và thế giới sẽ tuyệt đối tôn trọng sự yên tĩnh nghỉ ngơi của Đức Thầy.

Ngay cả những người đặc trách cho sự nghỉ ngơi này cũng chỉ sẽ liên hệ với Đức Thầy trên việc sắp xếp và tổ chức nghỉ ngơi cho Đức Thầy mà thôi, ngoại trừ trường hợp Đức Thầy có ý muốn tham dự các buổi sinh hoạt cuối tuần của bạn đạo địa phương. Ngoài ra, trong trường hợp thời gian tổ chức đại hội hay các cuộc tổ chức quan trọng rơi vào thời điểm nghỉ ngơi của Đức Thầy thì các Ban Tổ Chức liên hệ có bổn phận thu xếp đưa Đức Thầy trở lại nơi nghỉ ngơi mà Đức Thầy đã chọn lựa sau khi hoàn tất việc tổ chức.

Tại Montreal đã có một số bạn đạo thiện nguyện đặc trách việc nghỉ ngơi của Đức Thầy và Bà Tám. Ban này sẽ đặc trách lo phòng ốc đầy đủ tiện nghi, phương tiện di chuyển để Đức Thầy tùy nghi sử dụng. Ban Đặc Trách nghỉ ngơi của Đức Thầy ở Montreal sẽ phối hợp chặt chẽ với Ủy Ban TCDHVV Quốc Tế và chị Hoàng Vinh để điều hành nhíp nhàng việc tổ chức nghỉ ngơi của Đức Thầy và Bà Tám.

Kính thưa Đức Thầy,

Chúng con kính xin Đức Thầy hoàn thành ước nguyện của chúng con mà chấp nhận cho chúng con được cung thỉnh Đức Thầy về nghỉ ngơi như đề nghị nói trên. Ngay sau khi được sự nhận lời của Đức Thầy, chúng con sẽ phổ biến cho bạn đạo các nơi biết việc Đức Thầy bắt đầu nghỉ ngơi ngay từ mùa hè năm nay. Chúng con sẽ sắp xếp phương tiện và mọi tiện nghi cần thiết tùy theo ý định của Đức Thầy.

Chúng con thành kính tri ơn Đức Thầy và cầu nguyện Ôn Trên hộ trì Đức Thầy thêm sức khỏe và tuổi thọ để tiếp tục sứ mạng cao cả đi tiến vạn linh, tạo Ngươn Thánh Đức trong ngày mai.

Kính thương,
T.M. Ủy Ban TCDQT
Trần Bá Trường
Vương Tấn Phong

Địa Chỉ ban Đặc Trách:
C% Ma Thi Kim Cuc
2050 De Maisonneuve Ouest # 208
Montreal, PQ H3H-1K7
Tel: 514-846-0949

Văn Bản:

Kính gửi Đức Thầy để kính trình và thẩm định, chị HV để yêu cầu phối hợp chương trình du thuyết của Đức Thầy, Ban Đặc Trách nghỉ ngơi của Đức Thầy để phối hợp.

Sydney, 6/3/97

Thân gửi quý bạn quý mến,

Tôi rất cảm động khi nhận được bức tâm thư của quý bạn đề ngày 4/3/97 được biết mọi người đều quý mến thanh tình thân thương trong niềm tin xây dựng và tận độ, đồng lòng lo cho bản thân của tôi có cơ hội nghỉ ngơi, do sự sắp đặt phụng dưỡng của quý bạn hiền. Chúng tôi không biết lấy gì để đền đáp thanh tình quý giá ấy!!

Với đại nguyện tử vì đạo của chính tôi, tức là chết cũng

tìm cho ra thực chất của đạo mâu Vô Sanh Bất Diệt. Những gì quý bạn mong muốn nêu rõ trong thơ, chúng tôi đã bắt đầu sắp xếp từ năm 1996, mọi việc đang hành triển tốt đẹp do Thượng Đế chiếu cố, vừa phục vụ, vừa nghỉ ngơi, như quý bạn đã thấy giữa mùa đông ở Montreal, chúng tôi được tắm biển hằng ngày tại Sydney. Bạn đạo đã sắp xếp nơi ăn ở tiện nghi và thanh tịnh làm việc nhiều nhưng không mệt mỏi, càng ngày càng vui, tâm tình trẻ trung, bạn hiền cung kính và không quấy rầy. Thật là một kỳ diệu của Thượng Đế đã hứa và hình thành, người tu Vô Vi không có tuổi tác, chỉ có tâm thanh nhẹ và sáng suốt.

Lúc này tôi thích phục vụ hơn lúc nào hết, thơ từ của những người đau khổ đến với tôi rất nhiều, nhờ họ mà chính tôi đã tìm ra nguyên lý tận độ mà hành sự, qua phương pháp công phu mà chúng ta đang hành, hào quang sáng chói tận độ nơi nơi khi cần đến. Thật là vi diệu vô cùng: sự hiện diện của tôi ở khắp các nơi đều vui thích và tự thức giác tình đời đen bạc, giải vòng ước mơ. Nhiều bạn đã nhận định tôi là người truyền pháp nghèo nhứt thế giới là Bé Tám! Chẳng có một lời than ván cầu xin mà chỉ cặm cùi lo phục vụ các bạn hiền khắp năm châu! Khóc trong đêm thanh vắng, thương trong mối tình sáng suốt chung hành, ước mong nhà nhà yên vui. Thật tâm của Bé chỉ muốn cho huynh đệ thực hành đúng đắn và sớm giải nghiệp tâm.

Anh Hội Trưởng Phan Cao Thăng đã âm thầm lo cho tôi có một chỗ nghỉ ngơi trật tự khi chúng tôi về đến đó vào tháng năm tới. Những người đã và đang làm việc với chúng tôi để phục vụ quần sanh hiện tại, đều thành tâm và âm thầm làm việc, rất ít rêu rao: tâm thức mọi người

đều đồng nhất trong thực hành và chẳng muốn cho ai biết sự phát tâm của chính mình, ngoại trừ sự chứng giám của Thượng Đế, âm thầm làm việc trong xây dựng và cứu giúp, đúng theo tia sáng của Đại Bi.

Những lời đề nghị của các bạn đã nêu trong tâm thư, lúc nào chúng tôi cũng lưu ý; hạnh đức của các bạn đang ngập kiếng Vô Vi!

Lúc nào cần đến, chúng tôi sẽ báo tin và nhờ sự giúp đỡ quý giá của quý bạn. Thành thật cảm ơn sự sáng chói hạnh đức Vô Vi đã và đang quang chiếu đến chúng tôi, qua nhiều năm khổ nhục, mới có ngày nay. Kính chúc quý bạn thân tâm thường lạc và thực hành trong thanh tịnh.

Quý thương

Bé Tám Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Katy, ngày 18 tháng 12 năm 1996

Thưa Thầy,

Con thấy một ngày sao trôi qua nhanh quá. Hầu như mình không có đủ thời gian làm những việc mình muốn làm. Con nhận thấy tính của con, làm gì sao con cũng hại gia đình của con không nhiều thì ít cộng vào sự thiếu sáng suốt của con, đi thì không tốt cho gia đình con lắm. Con cũng tức mình vì chưa giúp được gì chồng con trong công việc làm thương mại của anh ta và con cũng hại

tìm cho ra thực chất của đạo mâu Vô Sanh Bất Diệt. Những gì quý bạn mong muốn nêu rõ trong thơ, chúng tôi đã bắt đầu sắp xếp từ năm 1996, mọi việc đang hành triển tốt đẹp do Thượng Đế chiếu cố, vừa phục vụ, vừa nghỉ ngơi, như quý bạn đã thấy giữa mùa đông ở Montreal, chúng tôi được tắm biển hằng ngày tại Sydney. Bạn đạo đã sắp xếp nơi ăn ở tiện nghi và thanh tịnh làm việc nhiều nhưng không mệt mỏi, càng ngày càng vui, tâm tình trẻ trung, bạn hiền cung kính và không quấy rầy. Thật là một kỳ diệu của Thượng Đế đã hứa và hình thành, người tu Vô Vi không có tuổi tác, chỉ có tâm thanh nhẹ và sáng suốt.

Lúc này tôi thích phục vụ hơn lúc nào hết, thơ từ của những người đau khổ đến với tôi rất nhiều, nhờ họ mà chính tôi đã tìm ra nguyên lý tận độ mà hành sự, qua phương pháp công phu mà chúng ta đang hành, hào quang sáng chói tận độ nơi nơi khi cần đến. Thật là vi diệu vô cùng: sự hiện diện của tôi ở khắp các nơi đều vui thích và tự thức giác tình đời đen bạc, giải vòng ước mơ. Nhiều bạn đã nhận định tôi là người truyền pháp nghèo nhất thế giới là Bé Tám! Chẳng có một lời than ván cầu xin mà chỉ cặm cụi lo phục vụ các bạn hiền khắp năm châu! Khóc trong đêm thanh vắng, thương trong mối tình sáng suốt chung hành, ước mong nhà nhà yên vui. Thật tâm của Bé chỉ muốn cho huynh đệ thực hành đúng dẫn và sớm giải nghiệp tâm.

Anh Hội Trưởng Phan Cao Thăng đã âm thầm lo cho tôi có một chỗ nghỉ ngơi trật tự khi chúng tôi về đến đó vào tháng năm tới. Những người đã và đang làm việc với chúng tôi để phục vụ quần sanh hiện tại, đều thành tâm và âm thầm làm việc, rất ít rêu rao: tâm thức mọi người

đều đồng nhất trong thực hành và chẳng muốn cho ai biết sự phát tâm của chính mình, ngoại trừ sự chứng giám của Thượng Đế, âm thầm làm việc trong xây dựng và cứu giúp, đúng theo tia sáng của Đại Bi.

Những lời đề nghị của các bạn đã nêu trong tâm thư, lúc nào chúng tôi cũng lưu ý; hạnh đức của các bạn đang ngập kiếng Vô Vi!

Lúc nào cần đến, chúng tôi sẽ báo tin và nhờ sự giúp đỡ quý giá của quý bạn. Thành thật cảm ơn sự sáng chói hạnh đức Vô Vi đã và đang quang chiếu đến chúng tôi, qua nhiều năm khổ nhục, mới có ngày nay. Kính chúc quý bạn thân tâm thường lạc và thực hành trong thanh tịnh.

Quý thương

Bé Tám Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Katy, ngày 18 tháng 12 năm 1996

Thưa Thầy,

Con thấy một ngày sao trôi qua nhanh quá. Hầu như mình không có đủ thời gian làm những việc mình muốn làm. Con nhận thấy tính của con, làm gì sao con cũng hại gia đình của con không nhiều thì ít cộng vào sự thiếu sáng suốt của con, đi thì không tốt cho gia đình con lắm. Con cũng tức mình vì chưa giúp được gì chồng con trong công việc làm thương mại của anh ta và con cũng hại

những người đang giúp con trong công việc thương mại.

Trước mặt con, phần con muốn giúp chồng con trong công việc thương mại mà không biết cách nào, phần con muốn xin đi làm lại ở ty bưu điện, phần con muốn xin đi làm việc ít giờ trong ngày. Con có hai cháu nhỏ mà mỗi lần con làm những việc tốt cho hai đứa này thì hầu như con không làm được chuyện gì khác. Xin thầy cho con những lời khuyên bảo. Con cảm ơn Thầy.

NTHM

HM,

Thầy đã nhận được thư con, được biết con muốn xây dựng tổ ấm của chính con dồi dào và tốt đẹp. Tổ ấm tức là thể xác và khối óc của chính con, đang thiếu trật tự, trở về với chính mình, nhiên hậu mới tạo được một đường lối nhện nhục và sẽ phục vụ dồi dào hơn. Muốn có sự tốt đẹp ở tương lai thì phải tu sửa ngay bây giờ, tự khôi phục sự quân bình sẵn có của Trời Đất ân ban từ cơ tạng cho đến khối óc. Gọi là nghiệp. Khi ta biết được nghiệp là nặng trực, chậm tiến thì ta phải tự thức, cải sửa tình thế nhiên hậu mới có kết quả. Chấp nhận trong sự nhện nhục sẵn có để đi tiến gia cang ở tương lai. Hiện tại con đang đóng vai trò hiền thê và hiền mẫu, vậy con nên thực hiện đúng đắn pháp tu của PLVVKHHBPP, tức là càng ngày càng hiểu con nhiều hơn, nhiên hậu mới hiểu tình cha mẹ và

đồng loại truy tầm chơn lý của Trời Đất mà tiến hành. Không nên đặt sự mong muốn vượt mức sẵn có của chính mình mà tự gây rối loạn thôi. Thượng Đế cho con có một gia đình tổ ấm, nên nhịn nhục, phục vụ tùy theo khả năng sẵn có của chính con, cộng với hành pháp để tự giải nghiệp tâm, thì con sẽ thấy sự đầm ấm bao la rộng lớn của Thượng Đế đang giúp con trở về với Ngài như lúc sơ sanh. Lúc sơ sanh, con không có lo âu; tu PLVVKHHBPP trong một thời gian thực hành đúng đắn thì con sẽ có cơ hội giải nghiệp tâm và không lo âu buồn tủi nữa. Không phải tiền bạc cứu con, tâm con thức giác thì mới thật sự cứu con. Chúc con vui tiến trong nhịn nhục ở tương lai. Hiện tại con đang đóng vai trò hiền thê và hiền mẫu.

Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

X, ngày 20 tháng 4 năm 1996

Thầy quý mến,

Nay con xin tạm vài lời đến hầu thăm Thầy, trước hơn hết con chúc Thầy thường luôn mạnh khỏe, sau con chúc bà Tám mạnh giỏi. Con xin cảm ơn Thầy có lòng thương con, đã biên thơ cho con kỳ Đại Hội Hồng Kông. Con đã nhận được thơ và con rất quý những lời Thầy dạy cho con. Nay vì thì giờ ít và gấp nên con chỉ tạm vài lời thăm Thầy vậy. Con thành tâm cầu chúc Thầy thân tâm thường

an lạc đặng giáo hóa và ban rãi ân lành cho tất cả nhân sinh. Con chân thành cảm ơn Thầy ban cho con lời dạy.

Quý thương,

NTH

Paris, ngày 22 tháng 11 năm 1996

TH con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 20/4/96, được biết con đang thực hành tự thức trên con đường tu học. Cảm ơn con về những lời thăm hỏi bà Tám. Bà Tám lúc nào cũng khoẻ mạnh.

Con đã khao khát muốn tương ngộ cùng Thầy. Con phải công phu nhiều, tu nhiều cho thanh nhẹ. Đó là cái luật tự nhiên sẽ tương ngộ không khó khăn. Thầy hôm nay tròn 74 tuổi rồi, đêm đêm lo thực hành, lo tu mấy chục năm ra ngoài này. Lo tu để ảnh hưởng người kế tiếp, sửa mình trong chu trình tiến hóa, chấp nhận nhịn nhục, thăng hoa, không dám làm những chuyện nghịch ý tất cả mọi người. Thương và cứu độ - trước hết phải cứu độ chính mình, thực hành cho đúng đắn để có từ trường tốt, mình giải mọi việc rõ rệt để cho mọi người cùng đi cùng tiến. Đó là điều cần thiết. Những người Vô Vi từ đây về sau, thực hành đúng đắn tu sửa mình, tức là làm đại sự, ảnh hưởng quần sanh ở tương lai. Chúng ta không làm điều phá quấy, ác hại bất cứ ai, sửa mình để tiến hoá, đề ra 10 điều tâm niệm, căn bản cần thiết dẫn độ quần sanh. Con

chịu tu thực hành đúng đắn như vậy thì tương lai con sẽ có cơ hội tương ngộ cùng với mọi người trong thực hành. Con được duyên lành có một thể xác tinh vi cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, từ thiên địa nhân, trời đất người. Con là người đại diện Trời Đất, phải dùng nguyên lý của Trời Đất mới khai sáng được chính con, nhiên hậu mới ảnh hưởng quần sanh ở tương lai. Con có duyên lành ngộ được pháp lý, là một pháp khứ trực lưu thanh. Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, lấy nguyên khí của Trời Đất tự giải mở tâm tạng của mình mà tiến hóa. Tự tu tự tiến mới thật sự là tu. Mà tu nhờ đỡ, tu rủ ren là không phải người tu. Ý thức được giá trị của tu là chỉ có ở nhà lo tu là tốt, không có nhóm ba tụ bầy để làm những điều sái quấy.

Thầy từ khi ở bên quê nhà, Thầy đã nhắc rất nhiều, mọi người hay hội tụ mà không thực hành, tâm linh không phát triển, tâm linh không hướng về Trời Đất mà thực hành. Thật là người khở! Cảm thức cái điều khở mới chịu tu và tiến tới luồng điển quân bình hòa hợp với thanh quang của vũ trụ, sống an lạc trở về Thiên Quốc, không còn thiếu thốn bất cứ một việc gì ở tương lai, nếu chịu tu thực hành đúng đắn. Chỉ có vồn vẹn thực hành Vô Vi, không có dùng lý thuyết, chỉ thực hành để đi tới. Thầy nhắc bao nhiêu lời, chỉ có thực hành là quan trọng. Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ. Ngày nay con có cả hai. Con chỉ thiếu hành mà thôi, hành đi đến chết bỏ cũng không sao. Lo tương lai cho phần hồn, chứ chúng ta không có lo chuyện của người khác vì đã có luật nhân quả rõ rệt. Nhân nào quả nấy, làm điều sái quấy thì phải gánh vác, mà thực tâm tu là sẽ tiến, chỉ có bao nhiêu đó thôi.

Thầy minh giải và chúc con vui tiến, đồng hành.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

VIỆT NAM

V, ngày 19 tháng 9 năm 1996

Kính thưa Đức Thầy,

Con là DVH, đệ tử của cô Mã Tố Anh đã chỉ dạy con tu thiền PLVV đã hơn một năm. Con công phu hằng đêm từ 11 giờ đến 1 giờ sáng. Trước khi đi làm ở phường, con đứng trước kiếng con xin Quan Thánh phù hộ độ trì cho gia đình hòa thuận và thương yêu; con nguyện cho con dồi dào sức khỏe để được phục vụ hội người cao tuổi ở phường Y, sau con nguyện được tu hành đắc đạo. Hiện nay con nhận thấy trong người dồi dào sức khỏe, da dẻ hồng hào, tinh thần sáng suốt, tính tình giảm bớt tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục. Con đã được nghe băng Thầy giảng. Lúc đi làm về niệm Phật sáu chữ sẽ làm cho trong người chuyển chạy các luồng điện xung lên bộ đầu để khai huệ trong nội tâm dứt bỏ tất cả sự trần trọc để được thanh lọc nhẹ nhàng trong bản thể con người.

Kính thưa Đức Thầy, nguyện vọng của con là xin Đức Thầy một bài thơ về con. Tên con là DVH sinh năm 1927 (năm Đinh Mão). Năm nay con tròn 70 tuổi. Hiện nay con đang làm chủ tịch hội người cao tuổi. Số người cao tuổi có trên 2000 người. Con ăn chay trường hơn một

Lương Sĩ Hằng 19

năm. Con nguyện giữ bền ba báu linh Tinh, Khí, Thần. Con nguyện quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng cho đến cuối đời để được về chốn Bồng Lai Tiên Cảnh.

Kính lạy Đức Thầy Tám phù hộ độ trì cho con tu hành đắc đạo.

DVH

Paris, ngày 22/11/96

VH,

Thầy vui nhận được thư con tràn đầy lòng thành tu học, hướng tâm về Thầy. Đó là điều lành của chính con. Thầy là người thực hành trong khổ từ bao nhiêu năm, bơ vơ một mình đi khắp năm châu, chẳng có ai thay thế được, tự mình phát triển tâm linh và cứu độ quần sanh. Ngay cả bạn đạo, mọi người ý thức được nhiệm vụ của chính mình, cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành thể xác tinh vi, có một khối óc vô cùng, có duyên lành ngộ được PLVVKHHBPP. Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ. Con có cả hai, chỉ thiếu hành mà thôi. Ngày hôm nay con thực hành ngày đêm như vậy, là lo cho tương lai phần hồn tránh khỏi những sự tối tăm của địa ngục hành hạ. Cố gắng tu đi để tránh phạm luật nhân quả. Làm người ai cũng tham, tham đủ điều, gây loạn cho chính mình. Nếu chúng ta chịu tu thì giải bỏ tất cả những sự trần tâm, si mê tham lam, thì mới tiến tới thanh tịnh được. Ai cũng

phải phạm cái tội tham dâm tại thế gian. Ngày hôm nay con thức tâm tu, giải tỏa tham dâm thì trí áng tâm minh, chu trình tiến hóa rõ rệt. Tuổi đời lớn, tuổi đạo ít, nhưng mà tâm thành cũng vẫn có kết quả như thường. Đừng có lo, cố gắng tu đi, mặt mày sẽ tươi đẹp. Lấy nguyên khí của Trời Đất mà tự giải những sự mê chấp ở trần gian. Đêm đêm lo tu, lo hành, lo phát triển, đó là đường chánh của người Vô Vi. Đi đại lộ thay vì ở trong chỗ hẹp sân si.

Thầy cũng thực hành trong khổ nhiều năm rồi. Ngày hôm nay răng không còn nữa, ăn uống không được bao nhiêu, cũng vẫn tu tới chết thôi. Chết cũng tìm đạo, quyết tâm như vậy. Tử vì đạo, chết cũng tầm đạo mới là tử vì đạo. Con biết tưởng đến Bê Trên, con biết xây dựng niềm tin sẵn có của chính mình là đường đi tốt lành ở tương lai, tự cứu không bị đọa lạc nữa. Tham sân si là rước ngoại cảnh quá nhiều. Nay chúng ta tiến về luồng điển cái của vũ trụ thì nó mới giải được bản tánh sân si, lúc đó con mới có kiến tánh thấy rõ cái tánh sân si tạm bợ không hữu ích cho chính mình. Lo tu để giải nó. Ngày đêm chỉ có thực hành thôi. Ai cũng phải trải qua cái chết, nhưng mà chết quân bình hay là chết động loạn đó thôi. Nếu chúng ta rước động loạn thì cái chết sẽ không vui. Nếu chúng ta quân bình thì giờ phút lâm chung chúng ta ra đi một cách vui vẻ, đi đúng đường thì chúng ta tiếp tục làm việc ở cõi trên. Không đúng đường thì chúng ta bơ vơ ở cõi tăm tối địa ngục. Pháp Luân Thường Chuyển là thanh lọc nội tạng để hòa hợp cho âm dương bừng sáng trong khối óc. Nếu con người chịu thực hành Vô Vi, sẽ có kết quả tốt. Không nên ôm kinh kệ và lời nói của người nào hết. Chính mình thực hành để khai triển trực giác của chính mình là cần thiết.

Con muốn xin thơ để làm chi? Để đọc thôi, thì không ích gì. Thực hành để khai mở thì có biết bao nhiêu thi thơ trong nội thức của con, tràn ngập để dẫn dắt tâm linh rõ rệt. Chịu tu thanh tịnh, sẽ gom gọn nhiều tài liệu của cuộc sống quý giá mà chúng ta đã bỏ quên. Ngày hôm nay con thanh tịnh, nhìn lại chính con, từ bản chất sân si tiến về thanh tịnh thì con mới thấy rõ nên làm những điều cần thiết và không nên làm những điều không cần thiết. Mọi người xin thơ Thầy cũng nhiều, nhưng mà cho thơ rồi bỏ bậy bạ, rồi mang tội. Phải thực hành, phải nhớ những lời dẫn dắt. Thầy hôm nay cũng 74 tuổi rồi, từ có răng nói chuyện đến không răng, nhưng vẫn thực hành, dẫn thân để ảnh hưởng người kế tiếp, chứ không dám dạy ai. Ai cũng có một tâm linh xán lạn, giúp họ để họ thấy chính họ, thì họ mới tiến được, chứ không phải đê bẹp họ, để lấy tiền. Thầy không có làm chuyện đó. Từ hồi ở VN cũng vậy, khi Thầy mới tu, ăn cơm với trái cà... đến ngày hôm nay có nhiều người quý thương cho tiền Thầy thì Thầy hướng tâm về người nghèo khổ. Tuy Thầy không có về VN, nhưng sự hiện diện của Thầy lúc nào cũng ở VN, giúp đỡ những người đau khổ từ giây phút khắc. Có tiền thì Thầy lo gửi về cho mọi người cộng hưởng hòa bình trong tâm thức. Kẻ đui người sáng dẫn dắt lẫn nhau.

Tiện đây Thầy gửi cho con một bài thơ, cố gắng đọc tìm hiểu và giữ nó đàng hoàng, không nên bỏ mất, học thuộc lòng càng tốt những lời dẫn dắt và khai triển tâm linh cho chính nó.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

*Alain Canitrot
Association VoVi France
Le Vallona
12 Rue Salvador Allende
92000 NANTERRE
France
E-Mail: Alain.Canitrot@wanadoo.fr*

*Nanterre, 18 March 1997
To: Hoa,
Copy for information: Mr. TAM*

*Dear Hoa,
We have received with the LED Weekly, the inscription form for the VoVi Association membership card. I would like here to expose the viewpoint of the "Association VôVi France" because we talked a lot about the unified badge proposal during our last administration meeting. If the idea to get closer to each other, to harmonize us and to work in the order makes all of us fully agree, it remains many interrogations on the form as well as on the substance of this project.*

1) Why to make a unified card? What is it for? Mr. Tam has appeared himself cautious during the seminary of Paris in September 1996. We have no clear reply other

than for reasons of "design" and harmony, but does the harmony depend on a badge?

2) Have all concerned associations been contacted and informed of this project to establish the way to do it, the design, the useful information, and have the opportunity to participate in its elaboration in the order and the harmony?

3) It concerns a membership card of Association and not a card of practicing Vô Vi. Such that the project has been exposed from the starting point, the attribution is therefore under the responsibility of the local association only, VoVi LED offering only the service to realize uniform manner badges for all countries according to elements sent by the local association.

Meditation Centers having no legal status deposited with list of members, their answerables cannot ask badge corresponding to their center. That is therefore illegal. Centers have a very great importance by their radiation and the sincerity of all their members but to entail them to these responsibilities can cause them a lot of problems in the future.

One proposes to the isolated practitioners a badge, but a badge of what? VôVi LED? Did they register to VôVi LED? Who is VôVi LED, what are its statutes and who is member, under what conditions? If the sincerity and good heart seem to us evident, it seems also to us that this operation is not sufficiently analyzed and studied, or that we lack information. For more limpidity, we suggest the list of associations (and others ?...)

supposed to have a badge being published.

4) We have evoked the risk of transmitting and centralizing files and information about all the practitioners in the whole world, especially knowing that in some countries the VoVi practitioners can be worried (it is notably the case in France). Is VOV I LED ready to prevent and assume all responsibilities?

Because many inquiries are not necessary for the establishment of the badge, the decision of making the questionnaire seems also to be in order to create an international centralized file of all members of associations, is it useful and / or necessary, why?

Reminder of LED Weekly of 12 August 1996

On the advice of Master Luong Si Hang, all personal details of the member of the Association have to be perfectly kept confidentially and only in the file of the Association that delivers cards, and the former must not exchange neither divulge this file to imports what other Association, except if the member of the Association agrees. On the membership card, it is sufficient to register the name of the member of the Association and the code delivered by each respective Association but it is unnecessary to mention there personal signalling details, so as to insure the security of the member of the Association. This corresponds to French law.

The association is therefore alone responsible of all information given by its members and can communicate only information strictly necessary for the operation

"badge VoVi". In fact these information are given by the practitioners to people they have elected who are depositarys and responsables, this is not the case of members of VoVi LED, who will need the authorization of each members to have the use of their personal details. Several practitioners, members of the association VOVl France refuse to give all these information abroad.

5) What is going to be the design of the card? What information will be indicated? How will it be validated each year? Who is in charge of all these problems, who has been contacted? Has VoVi LED the agreement of the different concerned associations and has accounted all the local characteristics?

6) For the financing of badges, I would wish more transparency and that one indicates the exact cost of a badge, knowing that each one can give more if he wishes it. The each payment goal has to be clear, badges, help assistance etc... On the other hand if a budget is exceeded it is an excellent thing that to give the surplus to works of beneficence.

It seems to us that the harmonization of badges has to be the reflection of the harmony of these that carry them, and how can there be harmony if there is no exchange and comprehension, if each has not the opportunity to express, one listening the other, and the other listening one.

For all these reasons the board of directors of the association VôVi France has decided not to participate to the operation, such that it is presented today and

considers as alone valid for the association the badge that it distributes locally.

Thank you for your attention and your sincere work for all the beings that aspire to spirituality. This letter has for goal to raise questions that we ask and to take care before difficulties and more important problems do occur. I send to all the team of VoVi LED my best thoughts and I am very happy to have the opportunity to participate, even very little, in our common reflection work that replies to the deep wish of our heart.

*Very sincerely, with my best regards.
The president of the Association VôVi France
Alain Canitrot*

*Phục Vụ
Phục Vụ mọi người tâm được nhẹ
Dấn thân hiểu đạo chẳng còn mê
Đại Bi tận độ không gian khổ
Thực hiện giúp người chẳng chán chê*

Sydney, ngày 20/3/1997

Thưa các bạn,

Tôi đã được đọc bản sao lá thư của Alain Canitrot, hội trưởng Vô Vi Pháp Quốc, bày tỏ sự không đồng ý về việc

làm của VoViLED về thẻ hội viên.

Qua những ngày thực hiện làm thẻ hội viên, bạn đạo có phần thắc mắc về nhu cầu này, thẻ hội viên là trật tự tu học hằng tuần của hội địa phương, mỗi nơi Hội Trưởng có quyền cấp hay thu thẻ hội viên tùy theo hành động tốt xấu của hội viên.

Với 10 điều tâm niệm của hành giả Vô Vi dứt khoát chủ kiến, hướng về thanh tịnh mà tu thì không cần làm chính trị cũng thực hiện được sự hòa ái tương thân, theo chiều hướng tự tu tự tiến.

Tôi, Bé Tám, có nhờ chị Kiều Hòa, hội viên của hội Bắc California mua dùm máy làm thẻ hội viên thay vì đem đi làm ở bên ngoài. Hiện nay có một số bạn đạo phát tâm tự nguyện phục vụ bạn đạo. Các hội trưởng và thiền đường nào cần làm thẻ hội viên mà mọi người cho là đẹp và mỹ thuật, có thể gửi về cho chị Kiều Hòa, chủ công ty VoViLED. Nếu quý vị hội trưởng và chủ thiền đường cần sự phục vụ của chị Kiều Hòa và bạn đạo tại thiền đường lưu động Culver City, thì xin liên lạc với VoViLED.

Máy này có khả năng in ra như sau:

- a) có thể in hình màu
- b) tên họ
- c) thuộc về hội nào.

Hội nào đã làm thẻ rồi, thì không cần làm lại, trừ khi nào muốn làm thẻ mới. Chỉ cần gửi về VoViLED một tấm hình và con số mật mã của hội địa phương gửi đến là đủ rồi. Hồ sơ của hội viên là do quý hội nắm giữ tại địa phương.

Qua những lần tôi dẫn thân phục vụ những bệnh nhân giàu có đã tặng tôi số tiền, và với số tiền này, tôi luôn luôn nghĩ về người thiếu thốn ở Việt Nam. Tôi đã gửi tiền,

để phát gạo và thực phẩm cho những đồng bào đui mù và tàn tật, và bị bão lụt, sự nghiệp tiêu tan. Dù khả năng vật chất sẵn có của chính tôi không mấy dư giả, nhưng tôi cũng đưa được những món quà đến tận tay người đau khổ. Từ lúc tôi có mặt tại hải ngoại, tôi vẫn phục vụ đều đều cho những đồng bào thiếu phước. Tâm chúng tôi chỉ biết phục vụ mà thôi. Thượng Đế đã ban ơn và chiếu cố phước tiện cho tôi hành sự, thực hiện tình thương và đạo đức. Qua nhiều năm làm việc, tôi tự cảm nhận rõ ràng tình thương và đạo đức không biên giới, thật sự đã an ủi được một số người cơ hàn thiếu phước. Gần đây tôi rất hăng say trong việc làm tình thương và đạo đức. Thiếu tiền, gọi là nghèo nhưng tâm không nghèo thì cũng được sự chứng giám của Thượng Đế và Chư Phật gia hộ cho tôi có cuộc sống duy trì mãi cho đến ngày nay. Tôi xin nguyện phần tuổi còn lại, sẽ phục vụ tận tình cơ tiến hóa của nhân loại. Cầu mong đạt được sự bình an, tự do, hòa bình và hạnh phúc.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Utah, ngày 19 tháng 3 năm 1997

Thầy kính,

Mỗi ngày hai lần, sáng và chiều, con đều hành thiền hai giờ. Lúc ngồi xuống là nó định rồi, thì còn gì để

hành nữa, nếu có chăng chỉ là làm Pháp Luân cho khỏe thôi. Mục tiêu của thiền giả là định (thanh tịnh) chứ không phải pháp, phải không Thầy? Pháp chỉ là phương tiện. Nếu tới chỗ rối ráo, sẽ không có pháp nào để hành cả mà là hành cái Vô Pháp. Cái Vô Pháp đây con nghĩ là cái thanh tịnh mà con đang "ngâm" trong đó.

Muốn đạt Pháp thật sự thì phải vượt qua cái thanh tịnh cái Vô Pháp này chứ không thể ỷ lại và ngâm trong cái thanh tịnh sung sướng này hoài được. Chắc Thầy cũng có nghe các vị thiền sư ngày xưa thường nói chỗ thanh tịnh này là đáng sợ sao? Những danh tự thiền thông dụng đã dùng để ám chỉ chỗ đáng sợ này như: đáy thùng sơn đen, hang quỷ núi ma, đầu sào trăm trượng.

Cho nên, Thầy là người đã đi trước chắc phải có kinh nghiệm cái "hành thanh tịnh" này. Hành thanh tịnh chứ không phải "ngâm trong thanh tịnh". Mà hành thanh tịnh thì làm gì có pháp nào để hành, vì thanh tịnh là Vô Pháp. Đối với người đi tìm chân lý, không có vụ thủy chung. Đối với họ chỉ có vô thủy vô chung. Vì thủy chung là bị hạn cuộc trong thời gian và không gian (time and space) mà chân lý là vượt ngoài thời gian và không gian (beyond time and space). Phải không Thầy?

*Salt Lake City, Utah
NDH*

Sydney 19/3/97

Biết được thanh tịnh thì làm tỉnh, phải thực hành đến thanh tịnh và cực thanh tịnh, là quy về tự nhiên và hồn nhiên. Nhưng còn mang xác làm người thì cần pháp, hành pháp liên tục thì mới có cơ hội hiệp khí cùng Trời Đất. Có đầu mới có đuôi. Lúc chưa biết pháp, cũng như người bơ vơ và cơ hàn. Khi hành pháp rồi, đạt pháp thì cần thực hiện thủy chung, có đầu có đuôi. Trước kia nghèo nàn khổ cực thiếu trí, không minh đạo, nay hiểu được, nhờ hành được và hiểu được, thì không nên bao giờ quên lúc ban đầu. Có căn bản thì mới đạt được nền tảng hư không tốt đẹp, dần thân độ đi, vượt khỏi từng chê và khen, chấp và mê, thì từ trường sẽ phát triển tới vô cùng, lớn rộng hòa hợp với diệu thanh mà hành sự. Thoát tục cần làm việc nhiều hơn, tức là ánh sáng diệu thanh hằng ban chiếu cho tâm linh hướng thượng. Nó cũng là đường đi trong thanh tịnh, rớt ráo và tươi sáng của hành giả Vô Vi. Biết thanh tịnh và hành thanh tịnh là một, tức là đạt được ánh sáng diệu thanh, hội nhập với ánh sáng của Đại Bi mà tiến hóa đến vô cùng tận.

HOA KỲ

Utah, ngày 20 tháng 3 năm 1997

Thầy kính,

Sau khi nói chuyện với Thầy, con hiểu hơn về đường lối hành trì và mục tiêu của hành giả theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp và con đã tu tập gần 7

năm. Với 7 năm tu tập này, con đã có một căn bản vững chắc về phương pháp ngồi thiền.

Đối với con hiện giờ, muốn đạt chân lý rốt ráo chỉ có trí tuệ mới có thể thấu suốt chân lý được lực lượng thiền định (thanh tịnh) một mình không thể nào xuyên qua bức màn vô minh được. Tuy nhiên, hành giả cần phải có sự an lạc của thanh tịnh để đối phó với đời và trên đường hành đạo. Krishnamurti, một vị thiền sư của thế kỷ 20, đã nói:

"... Silence (thanh tịnh) is only a small beginning. It likes a small hole to the expansive ocean, the immeasurable, the timeless state."

Để kết thúc những buổi nói chuyện đã qua, xin Thầy từ bi nói lời sau cùng.

Salt Lake City, Utah
NDH

Sydney, 20/3/97

H con,

Còn xác là còn hành, nhập định là cơ hội cho hồn tự giác và giác tha. Triền miên nhập định như vậy, phần hồn sẽ phát sáng sau khi đủ lực lượng thanh tịnh, xuất phát giao du khắp cả càn khôn vũ trụ, dững mãin thực hành cho đến đích, không nên cho đó là đúng, nhập định cho đến

nổi phát sáng, nhiên hậu mới có cơ hội hội nhập được luồng điển diệu thanh của Đại Bi, tiến hóa về cõi trên. Thế gian gọi đó là Niết Bàn, phân định rõ rệt hơn xưa, đời là xác, đạo là tâm, phát triển từ bi, tự hành tự giác và giác tha. Thiền nhập định bất khả luận bàn là vậy, hành giả sẽ tự động hội nhập với luồng điển diệu thanh của Đại Bi mà tiến hóa thì mới cảm thức được vô sanh bất diệt. Nói như không nói, làm như không làm, lúc nào cũng sống trong thanh tịnh tự giác. Đạo vốn không, vô biên giới, gọi là vô cùng tận, trì chí nhập định tự đạt đến ánh sáng hội nhập với diệu thanh của Đại Bi, sẽ có cơ hội đảnh lễ chư Phật Như Lai sáng suốt và bất diệt. Vạn linh nghe được nguyên lý này sẽ khiếp đảm kinh hồn, trì tâm nhập định, triển miên trong ánh sáng diệu thanh của Đại Bi, tự giác và giác tha bất cứ ở nơi nào.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

 PHÁP

Strasbourg, ngày 26 tháng 8 năm 1996

Kính gửi Thầy Tám,

Con tên là LCT ở Strasbourg, nước Pháp. Như trong thư trước, con có thưa qua Thầy về chuyện gia đình của con, nhưng không được rõ ràng lắm, con xin nói lại:

Con đã đưa gia đình qua Pháp từ năm 1978, lúc vượt biên có vợ và bốn con, qua Pháp sanh thêm một đứa con

trai, tất cả là 4 trai, 1 gái. Đứa nhỏ nhất năm nay được 18 tuổi. Những năm đầu gia đình sống rất vui vẻ và hạnh phúc, vợ chồng lo làm ăn gây dựng lại cuộc đời mới, nhưng thời gian qua, sự thay đổi môi trường sống thì thay đổi lòng người. Con thì thích sống theo lối giản dị, thích tình người chân thật, nên bạn bè rất đông, thích thể thao và ca hát, làm sao đủ sống thì thôi. Ngược lại vợ con thì thích tranh danh đoạt lợi (hiện nay bà đang có một nhà hàng làm với các con) nên từ đó vợ chồng khắc khẩu lời qua tiếng lại, sau cùng đi đến sự tan rã. Vợ con đã đưa con ra tòa ly dị từ năm 1993. Chiếu theo luật thì con phải ra khỏi nhà từ năm đó, nhưng con nghĩ về tình cảm của các con và nghĩ mình cũng có lỗi nên nấn ná ở lại và chiều theo ý vợ để đem lại sự vui vẻ cho gia đình. Nhưng càng chiều thì càng bị động, nhiều lúc con nghĩ con không còn là giống tánh con nữa. Con bỏ ra đi, nghĩ rằng chết trước khi chết, trước chết sau cũng vậy. Nhưng số con vẫn chưa được giải thoát, con vẫn phải trở về với gia đình.

Kính thưa Thầy Tám, gần đây con được sự hướng dẫn của bà Trần Minh Phụng, đệ tử của Thầy. Con đã thử và thực hành theo PLVVKHHBPP, con lấy sự thành tâm chấp hành theo giáo lý, con đã bỏ uống rượu, tự xa lánh các bạn bè xấu, ăn chay thấy ngon miệng, con giữ được 37 ngày, thì một biến cố xảy đến cho con. Vợ con lại nổi cơn ghen nói con và bà Phụng lấy chuyện tu để làm chuyện mờ ám, cầm dao đòi giết con và đuổi con ra khỏi nhà. Con đi ở nhà các bạn thì bà quá rối kêu bà Phụng ra chữa và cấm không được giúp đỡ con, nếu không bà sẽ làm nhục bà Phụng. Vợ con muốn đưa con vào đường cùng, không lối thoát. Con muốn bỏ đi xa hay trở về sống

và chết ở nơi quê hương mình, nhưng chưa đủ điều kiện. Hiện tại, con rất bơ vơ và rối trí, muốn tìm một nơi thật yên tĩnh để tiếp tục theo pháp lý của Thầy cho quãng đời còn lại.

Con không biết diễn đạt sao thêm cho Thầy rõ chuyện của con. Con mong sao nếu có duyên, được gần Thầy để được Thầy che chở và hướng dẫn con đi theo đường tu của Thầy, con chết rất là mãn nguyện.

Con xin dừng bút, rất mong thư hồi âm của Thầy.

LCT

Réunion, ngày 28 tháng 11 năm 1996

CT con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 26/8/96, được biết con đang đứng trong tình trạng nhồi quả của gia cang. Đó là vì tuổi con và vợ con đã bị xung khắc, cần xa hơn cần gần.

Muốn rời khỏi xứ Pháp đi Canada thì với quốc tịch Pháp đi Canada, có quyền ở sáu tháng. Nếu con thành tâm tu, con có thể liên lạc thiền đường ở Canada, hỏi anh Phan Cao Thăng có thể chấp nhận con đến đó không? Montréal, Canada lạnh lắm, tìm được việc làm thì con mới có thể sống ở đó được.

Con bị đứng trong tuổi xung khắc với gia cang, thì con phải rời một thời gian để sửa chữa, hành pháp nhiều để

nghiệp lực sẽ giải tán. Chính con phải hành pháp thì con mới giải được, vì con làm nghề nhà hàng, nó còn mang thêm nghiệp sát nữa. Đủ mọi mặt tấn công con, nên con phải bơ vơ tại thế, bây giờ con tu PLVV, biết giá trị của phần hồn, giữa Thiên Địa Nhơn, con là người có một thể xác cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, toàn là điển quang của Trời Đất đang nuôi dưỡng, lúc đó con mới dày công tu học, quán thông chính mình, sửa mình thì mới giải được nghiệp lực của mình, thì phần hồn mới tiến được.

Con đang ở trong tình trạng trầm trọng là thân hồn bất an, và tu thì luôn luôn phải bị nhồi quả mới tiến được. Có nhồi quả thì con mới có cơ hội thức tâm. Càng nhồi quả càng hiểu được giá trị của sự thanh tịnh mà tu. Hướng tâm về thanh tịnh, hướng tâm về tình Trời đang phục vụ chúng sanh không ngừng nghỉ tại thế gian, đã giúp chúng ta có cơ hội có thể xác làm chủ phần hồn.

Con nên dũng mãnh hướng về thanh tịnh, về Trời Phật thì con mới giải quyết được trận đồ ly tán của gia cang hiện tại. Cố gắng hành pháp nhiều thì điện năng từ trường của con sẽ phát triển và con sẽ nói sự thật cho người kế tiếp biết. Nhiều người cũng đang bị nghịch cảnh như con. Không nhiều thì ít, chúng ta tu để hiểu mình, hiểu rõ hành động sai trái của chính mình để ăn năn sám hối, tự sửa, thì lúc đó chính ta mới nói ra sự thật cho mọi người cùng tu cùng tiến. Như vậy con sẽ làm đại sự chứ không phải làm tiểu sự cho tương lai. Cố gắng tu đi để pháp lực càng ngày càng mạnh thì phần hồn sẽ tiến được tới chỗ dễ dãi và ổn định ở tương lai.

Nếu con muốn đi, thì con phải có tinh thần phục vụ và nhện nhục, viết thư cho bạn đạo Vô Vi để họ chung hợp giúp đỡ con, như thiền đường anh Phan Cao Thăng,

Calgary hay Vancouver. Con có thể liên lạc với họ để có sự chấp thuận trước khi đến. Không nên đi ngang mà tạo khổ thêm, phải thành thật với nhau, có sự hợp tác để có chỗ ổn định để thiền, tiến bước, giải nghiệp cho tâm thân an lạc ở tương lai.

Lương Sĩ Hằng

THƯ THẦY GỞI CÁC BẠN TU SINH VÔ VI

Kính gửi các bạn tu sinh tại các thiền viện quý mến,

Tu sinh tại thiền viện, sau khi trải qua một thời gian mà quý bạn đã cảm thức được Pháp Lý Vô Vi là của chính bạn, bằng lòng tự khai thác lấy chính mình, nhiên hậu quý bạn mới dần thân bước vào thiền viện thực hiện pháp môn theo những giờ giấc thuận tiện mà người đi trước đã đề ra. Khi vào thiền viện nhận pháp để tu, Bé Tám luôn sát cánh với quý bạn hiền, dốc lòng tu không nhiều thì ít quý bạn cũng hiểu được một phần lầm lỗi của quá khứ của quý bạn. Bé Tám ngày đêm vì bạn mà bằng lòng dần thân cùng quý bạn, viết ra Mục Bé Tám giữa đêm khuya tận tình phục vụ các bạn hằng tuần, vừa thực hành vừa lý thuyết dẫn giải minh bạch sở năng điển quang của quý bạn, hầu mong tâm tư của các bạn hiểu được và dứt khoát chủ kiến, hướng về sự thanh nhẹ mà tự tu tự tiến, dẹp bỏ cá tánh eo hẹp đối đãi tốt đẹp với nhau và với những người sắp đến với chúng ta. Nơi thiền viện là nơi phục vụ

và tu học, chứ không phải là nơi phô trương tài năng hay chia phe lập đảng, hoàn toàn thực hiện công phu tu học để lo cho tương lai của phần hồn, chứ không phải là trụ sở để liên lạc bạn bè, xây dựng tình yêu cho thể xác.

Nếu quý bạn nào còn ý nghĩ này, xin quý bạn tự động rời khỏi thiền viện, dành chỗ cho những người thành tâm tu học đến thực hiện nơi đó. Bạn không nên quý Bé Tám mà quên chính bạn. Bạn nên quý bạn và tu thật thì thức hòa đồng sẽ được sớm mở chung vui hòa bình dù trước hay thanh, chúng ta cũng có thể ảnh hưởng được. Ta cần thực thi đúng đắn, đời đạo song tu - đối với đời, ta phải niềm nở đối đãi với mọi người, đối với đạo chúng ta phải thật sự dấn thân công phu theo đúng tinh thần xây dựng của mỗi thiền viện. Đẹp tất cả những cá tánh ích kỷ và tự ái xa xưa cho đến ngày nay, quý bạn sẽ được tươi tốt như hoa nở mùa xuân:

Không tiền không bạc không tâm động
Giải quyết gieo duyên tự triển vòng
Sống động điển quang yêu thực chất
Giữ mình thanh sạch tự cầu mong

Kệ trên, nếu quý bạn cảm thấy không thích hợp thì kính xin quý bạn rời khỏi thiền viện ra lập đời mới theo cá tánh của quý bạn. Vô Vi là trong không còn không nữa, không nên ôm cá tánh núp bóng Vô Vi. Bạn đạo không bằng lòng, tiếp tục nuôi dưỡng những tinh thần chia rẽ và tự hại.

Vài dòng chữ mộc mạc và đơn sơ, kính xin quý bạn đọc kỹ và tự nguyện với lòng mình mà tự tu, không nên ôm chấp mà bỏ dở cơ hội tu tâm thăng tiến. Kính chúc quý

bạn tâm thân thường lạc.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

HOA KỲ

Vancouver, WA 02-08-97

Kính bạch Thầy,

Hôm nay con vừa nhận được thư của cháu của chồng con nhờ con chuyển đạt thư này đến thăm và chúc thọ Thầy.

Nhân tiện hôm chuyến đi dự Tết Vô Vi ở Thái Lan, con có về lại quê nhà thăm gia đình, có được dịp đem băng giảng của Thầy về để tặng cho chị và cháu vì cháu nói là thiên theo Ông Tám. Con mừng quá liền cố gắng dẫu băng và mang sách về cho cháu. Nhưng rất tiếc là con thấy cháu thiên không đúng những gì Thầy đã dạy chúng con qua biết bao nhiêu sách báo. Cháu cũng bắt ấn Tam Muội trong tư thế Thiên Định, chứ không Soi Hồn, thêm những câu niệm cũng có sửa đổi thêm là trước khi vào Thiên định có thêm câu “Ý niệm Trời, Trời, Trời...” Sau đó, thì con thấy cháu lắc, lắc bên tay phải, xong đến bên trái rồi lại ngồi yên, làm như vậy ba lần. Con có hỏi, thì cháu nói làm như vậy có điển mạnh xung lên. Riêng mẹ của cháu thì không làm như cháu mà chỉ bỏ Soi Hồn thôi. Nhà của cháu hiện nay là một “Đại đường Thiên Diệp” tên của huynh trưởng của cháu (ông Bảy Hổ) đặt cho

Lương Sĩ Hằng 39

cháu đấy Thầy ạ! Và có rất nhiều bạn đạo đến để học thiền. Con thấy tội cho huynh tử của chúng con muốn đi tâm đạo mà gặp phải tình trạng này thì cháu Diệp lãnh biết bao là tội trạng. Thật ra con không biết cháu vô tình hay cố ý sửa pháp, con cúi đầu xin lạy đức Thầy ban bố cho cháu vài lời để cháu được trở về đường ngay nẻo chánh.

Kính tạ ơn Thầy
Con kính thương Thầy rất nhiều
DTK

K con,

Thầy đã nhận được thư của con, được biết con đã về VN thăm gia đình và hiểu một phần nào là người ta đã cho con biết rằng thiền theo Ông Tám không đúng, và con sẽ cảm thấy họ bị khối linh trong người chuyển hóa ngòi không thẳng người; đó là không đúng đường theo ông Tám rồi.

Đường lối của ông Tám là thực hiện PLVVKHHBPP khí trực lưu thanh, không nuôi dưỡng trực khí thì sẽ không bị lắc lư như con đã tả trong thư. Vậy con nên gởi sách Thực Hành Tự Cứu về cho cháu đọc cho rõ ràng. Không nên nghe lời những người bị cõi âm xâm chiếm. Tình trạng hiện tại tại VN, toàn là cõi âm giằng giải cúng lạy và không minh triết; đó là bị ma nhập xác rồi, tu chưa

đến đâu, đặt tên lộng lẫy như Trời Phật là có tội. Chính hành giả chưa biết chính họ, thì làm sao biết được gốc gác của người khác mà đặt tên. Con nên cố gắng gởi bãng và phương pháp công phu chính Thầy đã hành để cho cháu tự thực hành và khai triển trực giác của chính cháu, thì sẽ không có sự mê lầm nữa. Chúc con vui tiến.

Quý thương.
Lương Sĩ Hằng

CANADA

Kính thưa thầy xin thầy vui lòng giải đáp cho con các thắc mắc sau đây:

a) Bất cứ lúc nào con niệm Phật thì thấy người nóng ran lên. Như thế xấu hay tốt?

b) Bình thường trong khi công phu con thường cảm thấy nóng đàng lưng xương sống. Một hồi bớt nóng rồi mát gần mấy tuần con cảm thấy nóng luôn cả phía trước ngực. Như thế con không biết là con hành pháp đúng hay sai?

c) Thế nào là được rút bộ đầu? Những hiện tượng nào chứng tỏ hành giả đã được rút bộ đầu?

Xin thành thực cảm ơn Thầy.

Con
CNQ - TD Jolicoeur

Thư hồi âm của Thầy

NQ,

Niệm Phật không có thể bị nóng trong cơ thể được. Nếu nóng trong các bộ phận thì phải đi xem bác sĩ, vì độc tố trong người quá nhiều, bằng không thì phải thanh lọc một kỳ đầy đủ: gan, thận, và tế bào, thì hiện tượng đó sẽ không còn nữa.

VIỆT NAM

Thị Trấn L, huyện T ngày 6 tháng 2 năm 1997 (29 tháng 12 âm lịch)

Kính thưa Thầy kính mến,

Con đã viết thư cho Thầy một tháng qua, nhưng chưa gửi được vì thất lạc địa chỉ của Thầy, nay tìm được địa chỉ mới của người bạn nên con viết thư tiếp và gửi cùng mấy tấm ảnh mà chúng con vừa làm công tác từ thiện trong dịp Tết Đinh Sửu.

Thưa Thầy, công tác từ thiện nhân đạo giúp đỡ nhân dân nghèo neo đơn, mù lòa bệnh tật chúng con đã làm được hơn 10 năm qua. Các anh em tu Pháp Lý Vô Vi ở quê nhà, nơi con đang sinh sống đã thực hành từ vô lượng

tâm theo tinh thần từ bi bác ái của Phật - không phải vì danh lợi mà vì tình thương đối với người dân đang gặp vô vàn đau khổ.

Đối với nhà nước họ kết nạp những người có kiến thức để đứng đầu một hội quần chúng giúp đỡ nhân dân nghèo giải quyết các khó khăn hiện tại theo tinh thần của hội CTD quốc tế - hay Hội Y Học Cổ Truyền để trị bệnh cho dân, còn về kinh phí thì họ không hề quyết định. Cho nên chúng con hoạt động giúp nhân dân phải tự vận động quyên góp các mạnh thường quân có lòng từ tâm, và chúng con hoạt động được dễ dàng là do các chức danh hợp pháp của hội quần chúng. Cũng như các bức thư trước, nhân dân ở vùng sâu sông rạch còn rất nghèo khổ, chúng con đứng đầu hai hội quần chúng: Hội Chữ Thập Đỏ huyện T., và Hội Y Học Cổ Truyền muốn hợp lại thành lập một bệnh viện Y Học Dân Tộc miễn phí hay một phòng khám hốt thuốc Nam, châm cứu, chích lễ v.v... để giúp dân nghèo trị bệnh nhưng khó khăn về kinh phí. Chúng con đang soạn văn bản xin các hội từ thiện trên thế giới nhưng chưa biết các địa chỉ và thủ tục ra sao?

Chúng con xin Thầy và các bạn hướng dẫn đơn xin. Bên này chúng con sẽ đóng dấu ký tên gửi qua và nhờ chuyển, mong họ giúp hội chúng con bất cứ hình thức nào - thuốc, kinh phí, quần áo cũ... để chúng con tiếp tục làm công tác nhân đạo đến với đa số người nghèo của huyện nhà và toàn tỉnh Sóc Trăng nói chung. Rất mong Thầy hiểu chúng con. Chúng con thành tâm biết ơn Thầy.

VIỆT NAM

H T T, ngày 6 tháng 1 năm 1997

Kính thưa Thầy thương yêu,

Đã lâu rồi, cách đây hơn năm năm tại C con có gởi cho Thầy hai lá thư. Sau đó Thầy có hồi âm và gởi tặng cho con một bức ảnh của Thầy và trong thư Thầy đã khuyên con thực hiện đúng ba pháp hằng ngày. Từ đó đến nay con đã thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí, tiếp tục làm công việc từ thiện trị bệnh giúp người, độ người tùy duyên, có điều làm con vui là do ơn trên dẫn dắt con đã gặp lại rất nhiều người tu Pháp Môn Vô Vi Huyền Bí Học của Thầy. Họ vẫn tôn kính Thầy như một minh sư, dù chưa gặp Thầy lần nào. Có một hành giả tu pháp môn Vô Vi, ăn chay trường suốt 20 năm (sau 30 tháng 4) chỉ biết Thầy qua sách vở kinh điển, hình ảnh, cũng như nghe các bạn đạo kể với nhau về Thầy, cô đã kiên trì tu pháp môn Vô Vi, nhưng rủi thay qua một cơn bạo bệnh nữ hành giả đã liệt hai chân, cô đã thể trung thành với minh sư tôi, Ông Tám, cho đến khi bỏ xác thân này. Con gặp cô tu sĩ lần đầu tiên qua sự giới thiệu của một bạn đạo, con hứa trị bệnh cho cô và tự giới thiệu con cũng là đệ tử của Ông Tám và đã hành pháp lý Vô Vi hơn 15 năm nay. Với nét mặt mừng rỡ, khóc trong nghẹn ngào, cô nói: Tôi cũng như ông, chỉ biết Thầy mình qua lời giới thiệu và hình ảnh của các bạn đạo tặng cho, không biết tôi còn sống để gặp lại Thầy mình hay không?

Thưa Thầy, đệ tử chưa thọ giới của Thầy tại Việt Nam rất nhiều, riêng nơi con đang ở, thị trấn Phú Lộc, huyện T có nhiều người tu hành Pháp Lý Vô Vi họ thích làm việc từ thiện, như sư tu tâm thuốc nam, trị bệnh bằng các khoa châm cứu, chích lễ ở các tổ từ thiện chữ thập đỏ, có

người được cơ duyên tu tinh tấn có điển năng rất mạnh có thể trị được nhiều bệnh bằng điện năng của mình, gọi là nhân điện điển hình như ông chủ tịch Hội Chữ Thập Đỏ Trương Chính Hên. Về đến P trị bệnh cho nhân dân, do có y lý và kiến thức về y học cổ truyền con được đề cử và được bầu làm chủ tịch hội Y Học Cổ Truyền Dân Tộc huyện T. Chính nơi đây con gặp lại rất nhiều bạn đạo, từ đó chúng con càng hiểu nhau hơn, thường giúp đỡ lẫn nhau tu học, tự hành tự tiến, cơ duyên nào tạo cho họ có một sự đoàn kết, một quyết tâm tu hành Pháp Lý Vô Vi. Không cần tình trường, họ chịu cực sống cuộc đời thanh đạm độ bệnh cứu người thực hành tử vô lượng tâm và luôn tôn thờ Thầy như một minh sư đã thọ pháp. Con thiết nghĩ đây cũng là một cơ duyên, nhân duyên, đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, ơn trên đã dẫn dắt và các linh căn đã được gặp nhau lại, cảm thấy như đã biết nhau từ kiếp trước. Không biết Thầy có nghĩ đến họ hay không? Theo con thì tâm họ luôn luôn nghĩ đến Thầy, luận về đạo pháp trên môi họ lúc nào cũng nhắc nhở "Ông Tám", cũng như con đã viết thư cho Thầy cách đây hơn năm năm và được Thầy hồi âm đáp ứng.

Thưa Thầy con và các bạn cũng khoẻ, riêng con đã từ chối ra đi theo diện ODP, vì ở VN còn nhiều việc phải làm. Nhân dân ở các vùng nông thôn sâu còn rất nghèo khổ tội nghiệp. Họ đang cần Thiện Nhân giúp đỡ và lực lượng có tâm hành thiện như chúng con mới giúp họ được mà thôi. Con đã tập họp nhiều bạn đạo, thường xuyên nhắc nhở việc tu hành và giải quyết với họ sẽ có ngày gặp Thầy trong thời gian không xa.

Trong kinh Đức Phật có dạy: Phật Tử ở xa ta hàng ngàn dặm, nhưng luôn nghĩ đến giới luật của ta, cũng

chứng đắc đạo lý nhiệm mầu. Đây cũng là kim chỉ nam để chúng con tin tưởng về đức độ của Thầy, tiến bộ nhiều hơn trên con đường tu hành giải thoát.

Đại diện một số bạn đạo, xin Thầy một ít hình ảnh cũng như tin tức sinh hoạt của Thầy để chúng con an tâm Thầy mình vẫn còn khỏe, hành đạo giúp đời. Mong Thầy hồi âm cho chúng con. Đầu năm mới kính chúc Thầy và các bạn đạo hải ngoại được an khang thịnh vượng trong ân đức của Thượng Đế.

TVT

VT con,

Thầy đã vui nhận được thư con và được biết tình trạng ở bên nhà, con đang lâm vào khổ cảnh thương mọi người nhưng không sao giúp đỡ được mọi người. Đó là tâm thành của người dẫn thân tu học, hướng về triết giới thanh cao, không màng lợi danh và không sợ bệnh hoạn. Tâm hồn lúc nào cũng dững mãi, hướng về nguyên lý của Trời Đất mà hành sự, tức là xây dựng cho mình triết tâm giới. Cần khổ để hiểu sự sai lầm của chính mình nhiên hậu mới cải thiện được đời sống. Nếu than khổ thì chỉ có gia tăng nghiệp lực mà thôi. Sự hiện diện của các con ở mặt đất này, không phải mới trong một kiếp này, nhưng đã nhiều lần luân hồi để nhận một thể xác ô trược tràn đầy sự kích động và phản động nhiên hậu các con mới hiểu được giá trị của sự nhịn nhục mà chư Tiên chư

Phật đã thành công. Vậy nhân cơ hội này các con còn nhớ đến Thầy, nhớ đến Thượng Đế là duyên may của người tu học. Chúng ta sẽ không còn bơ vơ nữa, dù cho ở bất cứ hoàn cảnh nào, đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu, gia công tu luyện, các con sẽ đạt pháp. Còn về ngành y học, phải cố gắng lo tu, sửa mình và cứu mình trước nhiên hậu từ quang của con sẽ thay đổi tất cả tầng số ô trược trong xứ, mà tất cả những vị truyền pháp trên thế giới đang bốn ba trong tình thần cứu độ. Vậy các con vẫn còn duyên lành gặp được pháp quý, cố gắng thực hành từ quang phát triển, đó là khí giới tình thương và đạo đức, sẽ cứu độ quần sanh ở tương lai. Con có tâm tu thì Thượng Đế sẽ chuyển cho các con có đầy đủ phương tiện và các con đã nghe tiếng Thầy, một thân đi khắp năm châu thực hiện những gì người tu cần thiết là Thầy sẽ phục vụ ngay. Tinh đạo quân bình sẽ đạt được sáng suốt tin yêu vô cùng. Thầy xa mọi người bằng xác, nhưng tâm của Thầy không bao giờ xa. Tinh thần của Thầy ngày hôm nay vẫn tốt, nhớ được từ ly từ tí, ma quỷ có hoành hành nhưng không gạt được Thầy đâu. Đây là niềm vui của các con. Các con đang sống trong thức bình đẳng của Thầy, rồi đây chúng ta sẽ tương ngộ. Cố gắng tu đi, giải được nghiệp tâm của chính mình, thì mới thật sự là không còn bệnh hoạn nữa. Nếu còn nghiệp tâm là người mất trật tự, tức là người bệnh hoạn. Các con dẫn thân tu theo PLVV phải thực hành đúng đắn. Con thử nghĩ một thân một mình, ở khắp thế giới xa lạ, nhưng vẫn hành pháp và dẫn được mọi người cùng tiến thực hành tới nơi, thì Diêm Vương cũng không có quyền hỏi tội chúng con nữa, vì các con đêm đêm lo tu, tức là lo sự xán lạn của phần hồn ở tương lai, chứ không phải ngu muội như

những người trần tục, tham lam mà không biết tự cứu. Hình ảnh trong trắng sẽ hiện nơi tâm của các con, nếu các con thực hiện đúng đắn, chứ không phải lấy hình màu xanh đỏ của Thầy là đạt pháp đầu. Sự thật là sự thật, không thể thay đổi. Nếu các con thay đổi thì sẽ bị Diêm Vương hỏi tội. Nếu các con thiện nhiều, thì sẽ đóng góp cho quần sanh càng ngày càng thoát nạn. Đó là thực sự thực hành từ thiện, chứ không phải loại từ thiện của đời môi. Thầy năm nay cũng 74 tuổi rồi, vẫn làm việc từ đời lẫn đạo, phục vụ tất cả mọi người bằng lòng tu. Từ đây về sau, Thầy sẽ dẹp bỏ những phần tu giả, và chỉ cứu giúp những phần tu thiệt mà thôi. Chúc các con thành tâm hướng về Thiên Quốc mà thực hành, thì chúng ta không bị lụn bại trong quê nghèo hèn hiện tại đâu. Chúc các con vui tiến.

Quý Thương,
Lương Sĩ Hằng

 VIỆT NAM
Ngày 27 tháng 1 năm 1997

Con dập đầu đánh lễ kính lạy Thầy,

Kính thưa Thầy,

Trước hết con xin dập đầu cảm tạ Thầy đã dìu dắt chúng con từ những đứa vô minh ngu muội đến sự sáng

suốt thanh cao qua chân lý cũng như đạo hạnh của Thầy mà chúng con nguyện học suốt trong cuộc hành trình trở về nguồn cội khi tiểu hồn chưa hoàn tất chu kỳ tiến hóa của nó.

Qua thư của mẹ con, Thầy đang trông thư con để dẫn dạy một cùng tử còn đang tập tễnh trên đường trở về nguồn cội. Thầy ơi! Con rất rung động trước tình thương vô ngã đó, cũng như con đã từng khóc ngất khi hay tin Thầy sắp xa chúng con, một đấng Cứu Thế có thể nói suốt đời lo cho sự tiến hóa của nhân loại, hoằng hóa đạo khắp nơi nơi, nói từ lúc có răng cho đến hết răng cũng chưa được bao nhiêu đứa thức tỉnh. Ôi! Vì sự ngu muội vô minh đã bao bọc chúng con từ bao nhiêu kiếp rồi Thầy ơi. Chúng con quyết chí tu, phát hùng tâm gắng sức phấn đấu để quyết lòng trở về nguồn cội hầu đáp tình Cha, Thầy đã tận độ chúng con trong giai đoạn chót này.

Bạch Thầy, say đây con kính trình bày tâm tư và sự tu tập của con:

Vào năm 1982 đến tháng 5/1984, con và ba của con tu học theo PLVVKHHB qua sách Tôi Tầm Đạo 1, 2, 3. Trong thời gian đó, con có những hiện tượng sau:

- Sức khỏe mạnh tốt, những bệnh tật như táo bón, nóng sốt khi thay đổi thời tiết không còn nữa
- Lỡ tai luôn nghe tiếng ve kêu khoảng một tháng
- Bản thể thanh nhẹ, tâm hồn luôn vui hoà, dễ tha thứ.

Đến khoảng cuối tháng 5/1984 ba con mới dắt dẫn con đến ông cậu của con là ông Bảy Tương, đệ tử của ông Cao Minh Thiện Sư, ông con bắt phải trường chay, tập theo pháp của ông. Trong thời gian này con có hiện tượng như khi ngồi thiền được nhắc bổng lên khỏi giường, bộ đầu rút mất. Khoảng cuối năm 1984 thì ông con quy

tiên, con đành bơ vơ, không dám tập theo pháp ấy nữa vì không còn ông chỉ dẫn. Sau đó, con lại tu tập theo PLVV, tu cầm chừng, vừa đi làm vừa tu, tâm con lúc nào cũng ray rứt, muốn được có Thầy, có bạn dìu dắt, đêm đêm con cầu nguyện ân trên ban cho con gặp được chánh pháp, con quyết rồi ráo tu để trở về nguồn cội.

Vào một buổi trưa năm 1994, sau khi làm buổi sáng, con đi ăn cơm trưa thì gặp một em bạn trai cũng cùng ăn chay, ngồi sát bên con mà con không nhìn ra vì ngày nay nó thay đổi hình dạng trong sáng khác hơn hồi còn làm chung sở với con mà lại ăn chay trường nữa, con mới hỏi tới tu pháp nào và cho địa chỉ đến để dẫn dắt con. Thế là con đã vào Thiên Đạo mà con đang tu tập kể từ 6/8/95 cho đến nay. Đường lối của TD là dẫn dắt con người trở về với cội nguồn là hợp nhất cùng Thượng Đế bằng cách khai thông bản thể, khai mở Thiên môn (luân xa số 7 ở trung tim bộ đầu) để khai thác phát triển điển quang sẵn có của chính mình và phối hợp với nguồn năng lực bất tận của càn khôn vũ trụ hầu phát triển quyền năng tối thượng mà phăng lần trở về phục hồi ngôi Toàn giác. Cách thực hành: co lưỡi, răng kề răng mật niệm hồng danh Thượng Đế, tưởng nơi trung tim bộ đầu, vừa niệm vừa tưởng mình hợp nhất cùng Thượng Đế. Sau đó, nghĩ chúc phúc ban sự sáng suốt cho muôn loài vạn vật, cứ như thế liên tục luôn luôn tập trung tư tưởng hướng tâm về Trời, từ trung tim bộ đầu trực chỉ về trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ, hằng đi niệm, đứng niệm, ngồi niệm, nằm niệm, càng khổ càng niệm. Cha mẹ của con cũng hành như thế. Mẹ con đã hết bệnh tim. Riêng con có những lúc được Cha Trời trực tiếp giảng dạy những điều hiểu bằng tư tưởng mà con thắc mắc. Sau đó, con thấy

tâm hồn nhẹ nhàng sung sướng nhập định dễ dàng mà trước đó tâm hồn con động loạn vì bài học của mình.

Thầy kính, Thầy có giảng Phật Trời ở trong con chẳng đâu xa, vì thế chúng con tất cả đều có thiên tánh và con đã đánh thức để quyết phát triển thiên tánh đó. Con phải giữ, phải tuân giới luật, con phải gắng hành tam công không sót và con luôn luôn chuẩn bị thân tâm xứng đáng với hồng ân của Cha Thầy.

Con luôn nhớ lời Cha dạy: điều mình học hỏi được, cái đó là cái chơn và con đi vào bất cứ môi trường nào cũng để học hỏi, để kiếm cái chơn đó và “Đạo nào cũng của Thầy ban tất cả. Lòng các con tà, đạo chánh cũng thành tà đó các con!” Do những lời Cha đã dạy mà con hồn nhiên hành pháp và con không chấp phương tiện chỉ nương để về mục tiêu của con là hợp nhất cùng Thượng Đế. Thầy cũng từng dạy chúng con hãy dũng mãnh tu, dám tu, dám tiến, chúng con luôn nghe lời Cha Thầy dạy dỗ.

Thầy ơi! Chính Cha, Thầy đã đánh thức chúng con trong tình yêu thương thấm thiết qua minh triết, qua cơn cấp cứu.

Con tha thiết dập đầu kính dảnh lễ Cha, Thầy, nguyện lập chí tu hành tinh tấn, ngày đêm luôn nhớ về nguồn cội, con quyết siêng năng tu học đáp tình Cha, Thầy để bằng mọi giá con phải tranh thủ trở về với Đại hồn Cha.

Dẫu ngã quy con đứng lên quyết chiến

Dù nát thân, hồn sẽ đến thiên đàng

Để con:

Nguyện gánh vác càn khôn cho vẹn nợ

Nợ quần sinh và nợ cả ơn Cha!

Thành tâm đánh lễ,

Thiên Diệp kính lạy.

Diệp con,

Thấy vui nhận được thư con ngày 27/1/97, được biết con đã và đang nuôi dưỡng một tinh thần dũng mãnh hướng về Thượng Đế mà thực hành. Đó là điều may của nhân loại. Con càng nhìn sự đau khổ của toàn dân, cũng như tâm thân của chính con, con lại càng tu tiến hơn, vượt khỏi tầng số ô trược của hồng trần đã và đang bao vây lấy chính con, tương lai con sẽ tận hưởng tranh Trời tốt đẹp đã có từ lâu, thế gian gọi là nguồn cội. Muốn biết được Cha thì chúng ta phải phân tách rõ ràng tinh Cha huyết Mẫu mới cấu trúc thành thể xác của con hiện tại. Nếu con bằng lòng thực hành PLVVKHBBPP, khử trược lưu thanh thì sẽ lưu giữ khí tinh trụ ngay trung tim bộ đầu của con, nhiên hậu mới hòa hợp với tinh ba của vũ trụ càn khôn. Tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư. Con sẽ có một hình thể duyên dáng nơi thanh nhẹ để tiến về đó hầu Cha, thì mới thực sự biết Cha là ai. Các tôn giáo cũng dạy con người phải biết hiếu thảo với cha mẹ, nhưng chưa phân tách rõ rệt như Thầy. Ngày hôm nay con có duyên lành được nghe qua những lời giảng dạy của Cha, minh triết tận độ quần sanh, cộng với PLVVKHBB mà

con đang thực hành thì đường đi sẽ không bị sai lạc. Chung quy cũng phải thực hành chứ không phải ôm lý thuyết của Cha mà đạt đến kết quả đâu. Tại sao con phải Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định. Ba pháp này nếu con thực hành đúng đắn thì con sẽ thấu triệt chính con, và biết được sự hiện diện của con ở mặt đất để làm gì. Phải dẫn thân dũng mãnh thực hành đúng đắn, khai triển trực giác của chính con, thì con sẽ là con quý của Cha yêu và Thầy. Nếu ngược lại, dậm đầu đi tìm Phật, tìm Cha mà không hành Pháp Lý để tự khai triển thì sẽ mất Cha và mất con luôn. Chúng ta sống trên đời này, nhờ tu học, gói ghém được một chút sáng suốt, vậy chúng ta phải bằng lòng hưởng về ánh sáng vô cùng tận mà tiến hóa đến nơi ổn định vô cùng của Đại Hồn Cha. Chúc con vui tiến.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

VIỆT NAM

Đà Nẵng 12 tháng 1 năm 1997 (4 tháng 12 Nhâm Tý)

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính gửi Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ,

Lời đầu tiên của bản đạo gửi về Hội Vô Vi là một lời chúc toàn thể những tu sĩ trong hội và nhân dân Hoa Kỳ được ngày và đêm đều an lành.

Kính thưa Hội, vừa qua bản đạo có tìm hiểu và tu theo PLVVKHHBPP cho nên bản đạo đã hiểu được ít nhiều về

đạo thiên, nay có cơ duyên bản đạo muốn biết thêm về sự
thiền qua băng video để nắm vững trong lúc thiền cho đạt
được kết quả khả quan. Bản đạo có đôi dòng gửi đến hội
để giúp đỡ bản đạo nắm vững sự tu tập trong khi hành
thiền và cũng giới thiệu để hội được rõ về tên tuổi của
bản đạo: NTKC (tên), pháp danh Quảng Chánh, 36 tuổi
hiện ở tại tổ H, thôn Bình Thuận xã Hòa Phát, nay đã
chuyển khu vực này về gia nhập thành phố Đà Nẵng vì
mới gia nhập chưa phân rõ địa chỉ mới, xin quý hội liên
lạc bản đạo qua địa chỉ tạm: K C số nhà 77, đường Hùng
Vương, TP Đà Nẵng (sau bì thư nhờ chị D chuyển hộ
đến K C)

Kính thưa hội, gia đình bản đạo hiện nay gồm một vợ
chồng 4 con 2 trai 2 gái, cho nên sự sống đơn thuần và
khó khăn. Nhưng thưa tổng hội, sự an nhiên tự tại của
một người đã đi vào con đường thiền, giúp cho bản đạo
quen dần trong cuộc sống không hay, nhận trong thanh
điển của lúc thiền định, bản đạo có thấy một vị cho bản
đạo biết rằng có địa chỉ của hội, và sau đó đúng, bản đạo
đã tìm ra địa chỉ trong một cuốn sách. Trong lúc đang
gặp điều gay cấn mà các vị có thể giúp đỡ bản đạo qua
tình thương bản đạo cũng xin trình bày hoàn cảnh như
sau:

Trước đây từ lúc sơ sinh đôi mắt của bản đạo đã bị đục
lệch thủy tinh thể, nhờ có sự giúp đỡ của một vị cha đỡ
đầu đã đưa bản đạo đến bệnh viện Quân Y nhận là con
của ông ấy để khai giấy tờ và mổ được một con mắt cách
đây đã 12 năm, là năm Ất Sửu (1985) đến nay còn lại một
con mắt vẫn chịu để mù, mà không có điều kiện để mổ vì
trong gia đình không có ai lo được kinh tế chính để nuôi
con, chồng thì đau tim, may nhờ pháp thiền mới đỡ chút

không thì chết mất, cho nên không làm việc nặng được, chỉ có một mình bần đạo và một con trai lớn nhất là 16 tuổi phải nghỉ học để làm phụ giúp mẹ nuôi cha và em. Bây giờ nếu bần đạo mổ mắt năm điều trị phải 3 tháng sau mới có thể hoạt động lại thì trong thời gian này gia đình sẽ sinh sống bằng cách nào. Bởi vậy bần đạo viết thư này kính gửi đến tất cả Hội Ái Hữu, ai có lòng bác ái hãy giúp đỡ cho bần đạo dù của ít lòng nhiều để bần đạo có thể mổ thêm một mắt nữa vì đã đến lúc đau nhức và không thấy gì nữa, chỉ cạy vào mắt đã mổ trước, để lâu sợ ảnh hưởng đến mắt kia, vì đục mà còn lệch, chứ phải đục không thì dễ. Kính thưa tất cả quý đồng đạo tôi nói ra đây là lời kêu cứu cuối cùng của tự mình để tìm đến với tình thương đồng đạo tất cả những ai đã có lòng giúp đỡ tôi xin tỏ lòng thành thật biết ơn và hẹn quý vị trong kỳ Long Hoa Hội sẽ gặp. Kính thư xin chúc quý vị hưởng một mùa xuân an lạc nhất. Kính bút.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Pháp danh Quảng Chánh

NTKC

Chúng tôi đã nhận được thư chị đề ngày 12/1/97 được biết chị có tâm tu và đã nhận lãnh một pháp danh Quảng Chánh, tức là lánh quanh cuộc đời cũng phải bước về đường chánh mà đi. Ngày nay chị được biết tới Vô Vi mà cầu cứu, đó là duyên lành mà thôi. Nếu chúng ta là người

tu, có tâm hướng về Trời Phật thực hành, thì chắc tương lai cũng sẽ được cứu. Người tu dẫn thân hành đạo bằng tâm thì mới thật sự cứu đời, nếu bằng áo mão thì sẽ tạo sóng sông mê cho chúng sanh mà thôi. Chúng tôi là người tu thực hành, có gì nói nấy, ăn thiệt làm thiệt, sửa thiệt, không nói lý Phật mà không thấu triệt. Nếu chúng ta tu Phật, phải biết được luật nhân quả của Trời Đất. Nhân tốt thì quả tốt, nhân xấu thì quả không ngon. Hiểu được điều này, nên nhịn nhục và sửa mình thì nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa. Trời Phật không đui, nhưng người đời hay làm tội mà thôi. Tâm làm thì thân chịu. Người tu phải nhịn và phải chịu nhục mới thật sự là người tu.

Chị đã có duyên lành thọ thể với chúng tôi. Chúng tôi là người tu thực hành, xa quê hương, xa đất tổ, xa Trời Đất, nhưng ngày hôm nay chúng tôi được vun bồi tâm thức nhẹ nhàng, thì chẳng có xa ai cả. Tôi có vài câu để bàn bạc cùng chị để chị thấy rõ nghiệp lực của chị hơn, hướng tâm về PLVVKHHBPP mà tự giải nghiệp tâm thì điều lành sẽ đến. Tu đúng đắn, hết lo tức là hết nghiệp. Mọi điều sẽ tiến tốt đẹp ở tương lai. Đó là do sự dày công của chính chị, vì chị đã nguyện với Trời Phật: tu theo Phật thì phải khổ, gặp khổ không than, gặp lửa không sợ, đó là tâm hồn dứt khoát theo Phật. Chưa thành Phật thanh nhẹ thì không bao giờ có cơ hội dự đại hội Long Hoa. Tâm hồn không phát triển thì Long Hoa nào mời chúng ta đến dự? Vài lời thô thiển của chúng tôi, mong chị thông cảm, cảm thông cho người thực hành thích nói thật và không thích nói láo. Kính chúc anh chị và gia đình vui khỏe, tự giữ niềm tin để thoát nạn.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

VN, ngày 8 tháng 12 năm 1996

Ông Tám kính mến và quý trọng,

Thư ông Tám đề ngày 25 tháng 3 năm 1996 gửi từ Singapore đã đến với tôi ngày 7 tháng 4 năm 1996. Thành thật cảm ơn Ông Tám luôn luôn nhắc nhở cuộc sống tâm linh hướng thượng, coi đời là tạm. Ông Tám còn chúc: “Tu tiến hằng ngày, tâm thân an lạc vui vầy cảm giao”. Ông Tám cũng cho biết: “Được đi Mỹ là một duyên lành đối với tôi, nhưng rất tiếc tôi đã có thư từ chối gửi đến văn phòng Thái Lan (vì các con không được tháp tùng) trước khi nhận được sự chỉ dẫn của Ông Tám. Tin nơi Chúa, tôi chỉ còn phó thác mọi việc theo thánh ý Ngài sắp đặt. Tôi nhận thấy sự sống của thể xác rất cần sự hỗ trợ của vật chất. Hai mươi một năm qua Thiên Chúa đã hỗ trợ che chở cho gia đình tôi. Hoàn cảnh và tuổi tác không cho phép tôi làm ra tiền bạc để sống hằng ngày. Vậy mà Ngài đã nuôi sống chúng tôi đến ngày nay (con ở Pháp vẫn thất nghiệp), nhờ lòng bác ái, tấm lòng vàng của các vị ân nhân, bạn bè từ hải ngoại gửi về, trong đó trước hết và trên hết là Ông Tám, kế đến là 2 frères bên Pháp (1 Việt, 1 Pháp), và thỉnh thoảng đôi bạn bè từ Mỹ. Rất thương chị HNM đã giúp tôi hằng năm US \$200.00,

Lương Sĩ Hằng 57

từ năm 1983 đến năm 1992. Đã hơn 4 năm nay, vì hoàn cảnh không thể tiếp tế cho gia đình tôi như trước nữa, và có nhã ý thông báo trước việc ngưng giúp đỡ này. Cảm phục và kính quý tấm lòng tương trợ của người này.

Sinh vào ngày 14 tháng 7 năm 1917, tôi đã bước vào tuổi thọ bát tuần, nghĩa là tôi bước tới gần đích điểm “Pháp quang sáng chói, Thiên đàng ra đi” không có chi luyến tiếc. Nhưng rất tiếc một điều: không gặp lại Ông Tám trước khi nhắm mắt lìa đời! Xin hai chữ tái ngộ bên cõi đời đời. Viết đến đây tôi cảm thấy bùi ngùi.

Trong năm nay tôi vui sướng được đọc quyển: PLVVKHHB của Phật, tác giả cụ Đỗ Thuần Hậu. Sách này giúp tăng kiến thức của tôi về PLVV.

Đến đây xin được hợp ý hợp lòng với các bạn đạo năm châu đồng thanh nhân ngày sinh nhật, kính chúc mừng Ông Tám sức khỏe, gặt hái nhiều thành công trong sứ mệnh thiêng liêng điu dắt các bạn đạo hướng thượng về Chúa mà hành sự, làm điều hữu ích cho quần sanh để khỏi phụ lòng thương yêu của Đấng Tạo Hóa tối cao. Kính chúc Ông Tám Merry Christmas and Happy New Year 1997.

Toàn gia đồng thanh kính chúc và luôn luôn nhớ ơn Ông Tám. Trân trọng kính chào Ông Tám quý mến và nhớ thương.

NN

Perth ngày 21 tháng 1 năm 1997

Anh N,

Tôi đã nhận được thư anh đề ngày 8/12/96, được biết anh đã nhận được thư tôi từ Singapore, đã bàn bạc cùng anh về tâm linh phát triển, cần tu cần tiến trong giai đoạn này. Vật chất là bề ngoài nhưng mà nó cũng nằm trong nguyên khí của Trời Đất đã hình thành. Tình thương và đạo đức của nhân loại đúc kết thành tiền bạc xây dựng cho nhau. Cuộc sống của chúng ta liên hệ với Trời Đất tức là có thiên tính mới thật tâm hướng về Chúa để lo tu, hướng về Chúa để thanh lọc tất cả những luồng điển trực ô của chính mình, trở về với thanh nhẹ, dứt khoát tu tiến. Chúng ta còn có Thiên Quốc, nơi đó không có một sự phiền muộn và dấy động, do tâm thành tu tiến. Đến đó là nơi bình an nhất trong cuộc sống của tâm linh.

Hiện tại chúng ta mang xác làm người, dẫn thân trong đời đạo song tu, nằm trong nguyên lý có có, không không. Hằng ngày ăn cơm Trời để sửa mình tu tiến. Sự hiện diện của chúng ta ở mặt đất vốn vẹn chỉ có khối óc hướng thượng mới hòa hợp với nguyên khí của Trời Đất, tạo lập ánh sáng trong nội tâm. Cho nên ở đời, người làm phước được phước.

Một cuộc sống dầy dụa 81 năm chính anh đã và đang đi, và gặp phải nhiều trở ngại, nhưng mà trong trở ngại đó không có quan trọng, nếu chúng ta hướng về Chúa để hành sự thì mọi việc sẽ tiến hành trong tâm thức. Tha thứ và thương yêu, đó là đường lối xây dựng của càn khôn vũ trụ.

Phần hồn là bất diệt, phần hồn chịu tu tiến, hướng về thanh tịnh, tự đạt mọi sự thanh cao tốt đẹp. Biết Chúa,

Chúa ban ơn. Biết Phật, Phật xây dựng thì chúng ta có cơ hội tu tiến, có một gia cang ổn định; duyên lành tái ngộ từ nhiều kiếp, bây giờ mới hình thành một gia cang ổn định do Thượng Đế ân ban. Hoàn cảnh là ân sư. Mọi sự kích động và phản động ở xung quanh là để xây dựng niềm tin, dũng mãnh tiến về thanh tịnh tự tu tự tiến. Đó là nguyên lý của Thượng Đế đã ban ơn, đã giáo dục mọi người trên mặt đất này, để tự thức và tự tu tự tiến.

Cuộc sống thế gian nói là 80 năm dài đằng đằng, nhưng mà kỳ thật rất ngắn, không có bao nhiêu. Chúng ta là phần hồn từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thế gian để học mọi sự kích động và phản động hằng ngày, rồi thức tâm từ lời nói cho đến hành động, ánh sáng của càn khôn vũ trụ quang chiếu cho chúng ta không bao giờ ngừng nghỉ. Nếu chúng ta là người tu biết Chúa, phải xây dựng hạnh đức cho chính mình, dũng mãnh tiến lên, cứu mình tức là cứu đời. Thực hành trong thanh tịnh tức là cứu mình; ảnh hưởng người kế tiếp, là phần sự của phần hồn sáng suốt; cứu độ mình để ảnh hưởng người kế tiếp.

Tình Thương và Đạo Đức là khí giới tối tân nhất hiện tại của Thượng Đế đang ban ơn cho toàn cầu. Cho nên thiên cơ đang biến chuyển, gây bão bùng nguy hiểm chết chóc, để con người tự thức, và nhìn lại lãnh vực thanh tịnh dũng mãnh của chính mình mà tiến hoá, gánh chịu mọi sự trở ngại xảy đến cho chúng ta. Ta còn khối óc, ta còn lãnh vực thanh tịnh và giải tỏa những sự phiền muộn sai quấy đó. Muốn cứu đời phải cứu mình trước. Sự quân bình của Trời Đất đã cấu trúc hình thành trong thể xác mới có hiện diện tại mặt đất này. Vậy chúng ta nên noi hạnh đức quý giá vô cùng của Thượng Đế mà thực hành một góc nào hạnh đức của chính mình, nhiên hậu mới có

cơ hội tụ thanh quang của Ngài mà sống. Cuộc sống của phần hồn bất diệt, vô sinh bất diệt rất rõ ràng.

Trong 80 năm trời, anh đã học không ít và nói không ít. Sự diễn hành kết hợp đó do đâu mà có? Từ nhiều kiếp Thượng Đế đã chuyển giảng cho mọi người tự thức, hiểu lấy tài sản cuối cùng của thể xác, đó là khối óc của chúng ta. Nếu không chịu xây dựng cho nó quân bình là chúng ta hoàn toàn sẽ mất tất cả. Biến thể của nó là tới lúc chết trở về với trùng đế mà thôi. Hỏi thử trùng đế nó có gia đình không? Có sự phối hợp âm dương không? Có! Con muỗi, con ruồi cũng có, nó biết tránh né, biết hưởng như chúng ta, nhưng luồng điện nó bị yếu mà thôi.

Khi dương sống khối óc của chúng ta mạnh, niềm tin của chúng ta chỉ có đi lên và dứt khoát, không bị lụy phiền của ngoại cảnh. Thức tâm dứt khoát ở tuổi già để tiến tới thanh tịnh càng sớm càng tốt, tiến tới ánh sáng vô cùng tận, nơi đó là biển yêu của Thượng Đế tận độ cho người thật tâm tu, đến đó cộng hưởng hòa bình thì không có gì phải lo âu cả.

Nhân loại ở thế gian cũng đã và đang tu trong chiều hướng kích động và phản động của tâm linh. Sự thanh tịnh là cần thiết. Muốn có được sự thanh tịnh phải có sự quân bình: luồng điện trong nội tâm, tâm thức của chúng ta được quân bình, âm dương có quân bình thì nó sẽ bừng sáng trong thanh tịnh, trong giờ thiền, trong giấc ngủ học hỏi vô cùng tận. Sự tin yêu của mọi hành giả, thấy rõ tất cả nguyên khí của càn khôn vũ trụ đã và đang hỗ trợ cho mọi tâm linh tiến hoá, kể cả con thú, nhưng vì tham lam hướng ngoại giành giật, tình tiền, duyên nghiệp, địa vị tự tạo khổ cho chính mình, giờ phút lâm chung không có lối thoát.

Tin Chúa không yêu Chúa, tin Phật không yêu Phật, có xác thân không hiểu chính mình, không khai thác thì kinh tế không có dồi dào. Có trật tự thì mới phát triển được tất cả. Hồn là chủ của Tiểu Thiên Địa, cái xác này là tiểu thiên địa của Trời cho, có một cơ hội để chúng ta áp dụng sự sáng suốt của chính mình mà điều khiển, xây dựng cho nó tiến hóa tới vô cùng. Nếu chính ta hưởng ngoại bỏ phế những việc làm của chính chúng ta thì làm sao chúng ta tiến thân?

Tất cả đều tự nhiên và hồn nhiên, anh nhìn qua trong vườn hoa, mỗi hoa đều phát triển trong tự nhiên và hồn nhiên, mỗi màu sắc khác nhau: phát triển, gieo màu, và tận độ thế gian. Nhưng mà người hưởng không hiểu, vì thiếu thanh tịnh, không hiểu nguyên lý của nó từ đâu đến. Cho nên Chúa hay Phật cũng khuyên người không nên tham. Sự tham lam có thể giết mình, hại mình và không cứu giúp được ai hết. Hiểu rằng khổ, khổ, khổ, ba lần khổ mới bước vào biên giới của Phật Pháp, mới thực hiện tha thứ và thương yêu trong xây dựng.

Đến đây thơ cũng hơi dài, tôi cầu chúc anh và quý quyến vui hòa xây dựng niềm tin trong năm mới.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Ngày 15 tháng 4 năm 1997

Kính gửi Thầy Tám

V/v: Sử dụng số tiền mua đất Vĩ Kiên

Kính thưa Thầy,

Chúng con được biết BTC Thiên Ca đang cần gấp một số tiền trong việc tổ chức tại Washington D.C. tháng 8 tới đây và Thầy đã cho ý kiến nên sử dụng số tiền do bạn đạo đóng góp mua đất Vĩ Kiên vào việc tổ chức Thiên Ca (Số tiền hiện đang giữ trong Bank là \$26,034USD. Vì người chủ đất đổi ý và vì số tiền không đủ nên việc mua đất chưa thành tựu được.)

Chúng con, các B/Đ Thủ Quỹ và Ban Cố Động của chương trình mua đất Vĩ Kiên đã bàn với nhau và xin trình bày cùng Đức Thầy và Quý BĐ vài vấn đề như sau:

1- Khi cố động sự đóng góp chúng con nêu rõ mục đích là: mua thêm đất chung quanh để phát triển T/V Vĩ Kiên. Nay nếu muốn sử dụng vào việc khác chúng con thiết nghĩ phải hỏi ý kiến các B/Đ có tên trong danh sách đóng góp chứ không thể tự ý quyết định.

2- Trong trường hợp không thể tiếp tục chương trình mua thêm đất nữa, chúng con sẽ phải xin ý kiến BĐ để họ chọn một trong các quyết định như: trả lại hoặc đóng góp cho các chương trình khác (Thiên Ca, LED, giúp các Thiên Viện, giúp B/Đ nghèo VN...) Việc hỏi ý kiến BĐ cần thực hiện trên giấy tờ để lưu hồ sơ chứng minh, do đó phải mất một thời gian.

3- BTC Thiên Ca đang cần gấp, nhưng nếu việc trưng cầu ý kiến chưa kịp thực hiện thì chúng con chỉ có thể cho BTC mượn trước (có giấy tờ hợp pháp làm chứng) rồi sẽ theo ý Bạn Đạo mà thu xếp sau.

4- Thầy đã dạy chúng con sự trật tự và chúng con với trách nhiệm chung cũng xin được làm việc trên giấy tờ để có sự chứng minh rõ ràng. Do đó, kính xin Thầy cho chúng con ý kiến qua thư viết gửi đăng trên LED Weekly (cùng với lá thư này) để B/Đ được tường tận hơn.

Chúng con hy vọng B/Đ khắp nơi sau khi biết sự khó khăn tài chánh của BTC Thiên Ca sẽ hăng hái đóng góp thêm hơn để công việc "tận độ, mang Đạo vào Đời" được thành công mỹ mãn.

Chúng con kính chúc Đức Thầy luôn vui khỏe và rất mong ngày hội ngộ.

Kính thư,

Đại diện các B/Đ Thủ Quỹ và Ban Cổ động
Vân Khanh

T.B: Nhân đây con cũng xin trình cùng Đức Thầy và Quý B/Đ về số tiền dư của Đ/H kỳ 9 Hải Vận Hành Hương do chúng con tổ chức tại Florida. Số tiền US\$12,000 đã được gửi qua HAHVV Canada để bảo trợ đồng bào tỵ nạn. Sau khi Ủy Ban Cứu Trợ giải tán đã trả lại cho chúng con \$8,000. Chúng con đã gửi qua anh chị Thanh Hòa \$2,000 để giúp B/Đ ở VN và \$6,000 qua chị Kiều Hòa để tổ chức Thiên Ca Paris theo sự đề nghị của Đức Thầy. Tất cả đều có giấy tờ ký nhận.

Xin kính trình.

Cairns, ngày 17/4/97

Thưa các bạn đóng góp mua đất Thiền Viện Vô Kiên,

Tôi đã vui nhận được điện thoại của bác Trí cho hay số tiền mua đất cổ động không đủ, và số tiền này bác Trí đã hỏi qua ý kiến của những người đã đóng góp, bằng lòng đưa số tiền này cho tôi sử dụng bất cứ lúc nào. Hiện tại tổ chức Thiền Ca Washington D.C kỳ tới đang cần tiền, và tôi có điện thoại nhờ bác Trí chuyển số tiền này qua cho anh Phan Cao Thăng, hội trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Canada chi dụng khi cần thiết. Anh Trấn đang chuyển toàn số tiền đó qua anh Thăng. Nếu các bạn không đồng ý, thì xin ngưng chuyển.

Chúng tôi luôn luôn cần sự thật phát tâm, nói đâu làm đó, không nên thay đổi, vì việc làm này rất hữu ích cho quần chúng, tương lai thành công sẽ giúp đỡ được nhiều người biết đến Vô Vi. Việc làm của chúng ta luôn luôn đứng vào vị trí xây dựng cho chung.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Ngày 25 tháng 12 năm 1996

Kính gửi Ông Tám,

Con tên là BVV, sanh năm 1938, 58 tuổi, được dự khóa

Lương Sĩ Hằng 65

của ông Tám năm 1975 cho đến nay. Từ khi ông Tám không gần được các con bằng thể xác nhưng các con ở Việt Nam lúc nào cũng hướng về ông Tám vô cùng, lúc nào cũng ghi nhớ những lời ông Tám chỉ bảo, không dám sai trái, cứ thẳng một đường hành pháp mà đi. Con xin ông Tám phân giải xem con có sai trái gì không, nhờ ông Tám chỉ bảo cho con sửa đổi, vì con không được gần gũi ông Tám đã mấy chục năm, tự tu tự hành, chắc chắn phải có điều sơ sót. Mong ông Tám chỉ bảo dìu con. Chúng con ở Việt Nam đang đi làm công quả. Phần gia đình, vợ con đã qua đời tháng 02 năm 1995 âm lịch, nay thì gia đình tạm ổn định, gà trống nuôi con.

Con có đôi lời trình bày cùng ông Tám và chúc sức khỏe ông Tám được đầy đủ, an khang trường thọ để dìu dắt đàn con dại mù mờ cho đến hết đường đạo pháp. Xin ông Tám tái bút.

BVV

Pattaya, ngày 2 tháng 1 năm 1997

VV,

Ông Tám đã vui nhận được thư của con đề ngày 25/12/96. Con đang trong hành trình với tâm tu học, mong phần hồn được cứu rỗi; dù có sự hiện diện của ông Tám, con phải hướng về Trời mà hành sự. Con có một cơ thể vi diệu của Trời Đất đã hình thành đầy đủ, không có thiếu thốn gì cả. Con chịu thực hành là con sẽ tận dụng

khả năng của chính con và tin tưởng nơi khả năng của con sẽ đi tới vô cùng. Tự thực hành PLVVKHHBPP là lập lại trật tự cho chính mình, nhiên hậu mới ảnh hưởng người kế tiếp; lấy kinh, lời của Thần, Thánh, Tiên, Phật hù hiếp người thế gian, cuối cùng sẽ bị xuống địa ngục học lại, khó tiến. Cứ thẳng một đường như con đã quyết định. Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ; hiện tại con có thân xác của Trời Đất ân độ, có pháp để thực hành khai sáng lấy chính con, khứ trước lưu thanh. Làm PLTC đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu, giải tỏa tất cả những trước khí trong nội tâm, nội tạng. Soi Hồn cho tinh khí trụ hòa hợp với tinh ba của vũ trụ. Chúng ta thấy rõ đời đạo song tu; đời là thể xác được bình an, đạo là càng ngày càng sáng suốt, càng minh chánh. Một ngày phải Soi Hồn ba lần. Soi Hồn sửa tâm sửa tánh cho chính chắn, chánh đại quang minh, thực hành hướng về thanh tịnh mà tu, hướng về Trời Phật mà hành thì tương lai phần hồn sẽ có dịp trở về Thiên Quốc; nơi đó cảnh sáng vô cùng. Biển yêu của Thượng Đế đều xây dựng cho quần sanh cùng tu, cùng tiến trong tình thương và đạo đức.

Đời cần minh chánh, đạo cần sáng suốt, thì mới thật là đời đạo song tu. Đời không minh, đạo không hiểu là người ngu tại trần, tạo khổ cho nhau vì lòng tham không đáy. Tham của, tham tình, tham bạc, tham lợi dụng Phật Tiên; lợi dụng lời nói của Phật Tiên, lập đi lập lại chứ chính mình không có phát triển được. Đó là tự gạt, là gạt ta ở tương lai. PLVV, ngược lại là thực hành, tự khai sáng lấy mình trong trật tự. Dững mãnh tu đi, con sẽ có kết quả ở tương lai.

Ông Tám cũng như con, thực hành cũng như con, đêm đêm thực hành, ở quê nhà chỉ có thực hành, mà bước

ra đây cũng chỉ làm bấy nhiêu, vốn vẹn có bao nhiêu đó thời. Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, đêm đêm thực hành để tự khai sáng, nhiên hậu mới cố gắng hiến cho quần sanh những lời chân thật, để mọi người có cơ hội tự tu tự tiến, và thấy rõ khả năng của chính mình là vô cùng tận. Không nên ỷ lại, thực hành những gì ông Tám nói. Ông Tám chỉ có lo tu, lo thoát. Chư Phật cũng vậy. Chư Phật lo tu, lo thoát. Con cũng nên lo tu lo thoát cái nghiệp lực của chính con từ bao nhiêu kiếp. Thực hành đúng đắn, pháp lực con sẽ được mạnh và nghiệp lực nó sẽ tan, ánh sáng đến, bóng tối sẽ không còn nữa. Cơ tạn mở, bộ đầu hội tụ âm dương, trí sáng tâm minh, thực hành đúng đắn.

Ông Tám không biết nói gì hơn, vui nhận được thơ của con và xin chúc cho con vui khỏe hướng về thanh tịnh thực hành chơn pháp.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Ngày 13 tháng 4 năm 1997

Thầy Kính Yêu,

Con ra HN lần này được một tháng, con được liên hệ với:

- Ô V., Tổng Giám Đốc Liên Hiệp Các Hội Khoa Học Tin Học Ứng Dụng (UIA).
- G/S T, Giám Đốc Trung Tâm Nhân Văn UNESCO

- Đ/T N, Chánh Án TQS HN
- G/S NT, Giám Đốc Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng Con Người.
- G/S NP
- A PD, Báo Quân Đội Nhân Dân
- C SP, Đài Truyền Hình HN

Về phía dân chúng, con đã hướng dẫn và thực tập cho họ thực hành Pháp Lý Vô Vi đến nay cũng được 30 người.

Con nhờ bác Tám (mẹ anh VTS), and Q. và các bạn đạo VN ủng hộ giúp đỡ cho con được đi HN, con được tiếp xúc với nhiều đoàn thể nghỉ hưu, và con đã phát tài liệu cho họ nghiên cứu để tu:

- Tôi Tâm Đạo của Hồ Văn Em
- Luân Hồi Du Ký
- Địa Ngục Du Ký
- Con Người Mới của Thiên Nghi
- Pháp Thiên Việt Nam của Thiên Nghi

Anh L. yểm trợ bằng cassettes và video, băng cassettes gồm có:

- Nguyên Lý Nam Mô A Di Đà Phật
- Đem Đạo Vào Đời do Thầy giảng
- Thiên Ca

Băng video gồm có:

- Phương Pháp Công Phu
- Cuộc Sống Tâm Linh
- Nghiệp Chúng Sinh
- Vấn Đạo Tu Học Thiền
- Đại Hội Kỳ Quang

Con hợp tác và làm việc với Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng Con Người. Trung tâm này do các Hội Khoa

Học Việt Nam Thành lập được nhà nước Việt Nam công nhận.

Con đã thuyết trình và trao tài liệu Pháp Lý Vô Vi KHHHPP để cho trung tâm này nghiên cứu, con đưa ra tấm ảnh chụp hào quang của NXL - có hào quang màu đỏ; con cũng giới thiệu hào quang của Thiền Sư Lương Sĩ Hằng - có hào quang màu xanh.

Con có ý kiến với các ông: "con người ai cũng có hào quang, muốn biết hào quang của người khác thì phải biết hào quang của chính mình. Biết của chính mình thì mình mới có thể giải thích rõ ràng và chính xác." Các ông chấp nhận và hẹn con một ngày khác để các ông tổ chức mời các khoa học tập hợp lại để con hướng dẫn thực hành công phu. Con đã hướng dẫn thực hành: Soi Hồn, Chiếu Minh và cách Niệm Phật cho toàn bộ các cán bộ khoa học thuộc Hội Đồng Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng Của Con Người.

Sau một tuần lễ con trở lại thăm quý vị này, thì được quý vị vui vẻ cho biết kết quả tốt: "Làm việc đến 11 giờ đêm, thực hành ngủ luôn..."

Trung tâm này cho con biết: khoảng tháng 5-97 Hội Đồng Trung Tâm sẽ vào Sài Gòn. Nhờ con hướng dẫn đến thăm Pháp Lý Vô Vi miền Nam (anh Hồ Văn Em).

Khi con đến Trung Tâm để chào, con về Sài Gòn, ông Giám Đốc Trung Tâm, NK, ông nhờ con chuyển lời hỏi thăm sức khỏe của tất cả bạn đạo Vô Vi và gia đình - ông nói thêm: "xin cụ Tám ủng hộ và giúp đỡ chúng tôi. Chúng tôi sẽ làm thủ tục mời cụ về", và hết sức chân tình ông nói: "Chúng tôi đứng ra đón tiếp, nhưng phần tài chánh thì chúng tôi không có - việc này nhờ các bạn Vô Vi ủng hộ."

Con có gặp ông Đ/T Chánh Án Tòa Án Quân Sự Hà Nội, ông đang quản lý ba trại giam, con đã hướng dẫn ông và gia đình thực hành PLVVKHHBPP, ông nhìn nhận cải sửa con người bằng phương pháp Vô Vi thì có triển vọng. Con đề nghị với ông "Đem Đạo Vào Tù", sửa lại hệ thống hít thở, sửa lại hệ thống ăn uống (ăn chay), phải mở mang trí tuệ mới thấy được sự sai lầm của chính mình thì mới trị được bệnh "tiêu cực và bất mãn hận thù", ông CA hoan nghênh. Việc này con chờ thỉnh minh ý của Thầy. Thầy thấy được thì con sẽ lập dự án và kế hoạch "Đem Đạo Vào Tù".

Còn rất nhiều trung tâm mời Pháp Lý Vô Vi hợp tác:

- Trung Tâm Chống Nghiện và Sida*
- Trung Tâm Nhân Văn UNESCO*
- Các Hội Huu, Hội Cựu Chiến Binh và Hội Người Cao Tuổi*

Con vận động được một địa điểm để các bạn đạo đến chung thiền và sinh hoạt voviled. Các bạn đạo có dịp công tác ở HN cũng có nơi ăn chốn ở. Điểm này tạm gọi là Thiền Đường bà D. làng NC... Pháp Lý Vô Vi đã dứt khoát lo hành đạo chứ không giành đạo. Mặc dầu nói như vậy nhưng thực tế một số lớn bạn đạo tu theo Quán Âm của sư phụ TH đã nghiên cứu và yêu cầu con hướng dẫn công phu, con cũng hướng dẫn và phát tài liệu và họ đang thực hành.

Sau khi phổ biến Luân Hồi Du Ký, dân chúng phát tâm ăn chay, con vận động với chị KQ - hội viên chữ thập đỏ Trung Ương mở được một quán bán cơm chay bằng hiệu: cơm chay Tao Ngộ. Quán cơm chay này được Trung Tâm Nghiện Cứu Tiềm Năng Con Người ủng hộ và tạo điều kiện để nâng quán cơm chay này lên hàng quốc gia.

Và nhờ anh VTS phát tâm fax LED Weekly về Sài Gòn, con nhận và phát đi khắp nơi: Sài Gòn, Bình Dương, Long Thành, Đồng Nai, Phan Rang, Nha Trang, Quảng Trị, Thanh Hóa và Hà Nội.

Sau một tháng làm việc tại Hà Nội con ghi nhận được như vậy, con kính xin Thầy minh xét, Thầy đở xăng cho xe con được chạy êm ả trong tình thân phục vụ vô vụ lợi.

Con nguyện thực hành 10 điều tâm đạo:

- Thực hành nghiêm chỉnh Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

- Tu cho đến chết cũng còn tu

Con nguyện: gặp Thầy mãi mãi...

Kính bái Thầy,

Tội Hồn chưa hoàn tất,

NVL

VIỆT NAM

Dĩ An, ngày 13 tháng 4 năm 1997

Thầy kính yêu,

Tình hình Tâm Linh tại HN hiện nay, xuất hiện đủ thứ:

- Điển Công Chúa thời Hậu Lê, HN tiếp điển này và có một đời sống cung cách của một công chúa xưng là công chúa Quỳnh Hoa. Làm em kết nghĩa với chủ tịch Quốc Hội N. và hiện nay là cố vấn Tâm Linh cho chính phủ VN.

- Hiện tượng đi tìm hài cốt liệt sĩ có kết quả, hai cô gái

thuật lại trận đánh giặc tại làng PT cách nay 48 năm, các ông Tướng có tham gia trận đánh đều công nhận là đúng.

- Hiện tượng gọi hồn người thân đã chết, gọi về nói chuyện.

- Quẻ dịch, bói toán

- Tử vi

- Có người lên gặp đức Trần Hưng Đạo, gặp Bà Tiên

- Có những nơi tiếp diễn giảng đạo, hé lộ thiên cơ

- Có một gia đình giáo sư đảng viên tiếp diễn của Tổ Dương Phật. Cả nhà từ bỏ sự nghiệp, công danh để lo tu, cả nhà hóa Phật.

- Nhân điện

- Tâm Năng Dưỡng Sinh, Dưỡng Sinh Tâm Thể v.v.....

Những hiện tượng kể trên thúc đẩy, thúc đẩy các hội Khoa Học thành lập Trung Tâm nghiên cứu Tiềm Năng của Con Người. Đã là tiềm năng của con người thì con người bình thường không thể khám phá và hiểu nổi. Con thấy đề tài này đối với Khoa Học Vật Lý không thể lý giải nổi. Phải chuyển sang Khoa Học Vô Vi mới khám phá nổi tiềm năng bí ẩn của con người. Trước sự bế tắc này con mạo muội xin Thầy khai thông bằng một bài giảng về Tiềm Năng của Con Người cho cộng đồng HN.

Hiện nay, chưa có một cơ quan nào có nhận thức đúng đắn về linh quyền của con người, cho nên Pháp Lý Vô Vi còn bị khó khăn. Nay trung tâm này anh dũng đứng ra nghiên cứu về tiềm năng của con người, và cũng là những người thực hành Pháp Lý Vô Vi, chịu thực hành 10 điều tâm đạo. Họ sẽ trở thành bạn đạo Vô Vi trong những ngày sắp tới. Con kính xin Thầy từ bi ban cho chúng con ở HN một bài khai ngộ về Tiềm Năng của Con Người, thu

qua băng video - cassette và phổ biến qua VôViLED.

Thay mặt bạn đạo Vô Vi HN con xin lạy tạ Thầy.

Thưa Thầy,

Con có lập một ban gọi là công quả của pháp lý Vô Vi tại HN:

- 1) - NVL
- 2) - PTNT
- 3) - NĐT
- 4) - KQ

Chúng con phát tâm phục vụ cho đạo pháp để chúng con có cơ hội học bài, trả bài và cũng có cơ hội trả ơn Thầy!

Chúng con muốn làm việc từ thiện trong phạm vi Pháp Lý Vô Vi, đầu tư phát triển quán cơm chay - giúp cho bạn đạo có việc làm, ấn tống kinh sách và phát triển chương trình Đem Đạo Vào Tủ, giúp đỡ cho bạn đạo có điều kiện đến chung thiền và sinh hoạt Mục Bé Tám. Trang bị thêm tiện nghi cho thiền đường HN - phục vụ cho chương trình phát triển Pháp Lý Vô Vi tại HN.

Thầy cho chúng con xin một số tiền để chúng con phục vụ theo chương trình kể trên. Con chịu trách nhiệm nhận tiền và phân phối trong việc chi tiêu. Kính xin Thầy duyệt xét và giúp đỡ!

Trung tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng đang bế tắc trong hướng nghiên cứu. Kính xin Thầy cứu giúp trợ duyên cho Trung Tâm có hướng đi đúng đắn để Pháp Lý Vô Vi được tự do phát triển, hành giả Vô Vi có cơ hội đoàn tụ thành Hội Ái Hữu Vô Vi Việt Nam.

Thay mặt bạn đạo Vô Vi HN, con kính xin lạy tạ Thầy!

Nam Mô A Di Đà Phật.

NVL

Montréal, ngày 6 tháng 5 năm 1997

L con,

Thầy đã vui nhận được thư con, được biết con đã dần thân giúp mọi người cùng tu cùng tiến. Chúng ta là người tu, khai triển trực giác của chính mình, tận độ quần sinh là thực hiện tình thương và đạo đức là điều duy nhất.

Ngày hôm nay con có cơ hội tiếp xúc với một số người có địa vị tại mặt đất nhỏ hẹp nhưng không biết được phần hồn giá trị của chính mình, con đã dần thân tu học cho nên con đã có duyên giúp đỡ những người kế tiếp để tạo hạnh phúc cho chính con. Cùng tu cùng tiến càng tốt đẹp, đem lại sự hòa bình tốt đẹp trong nội tâm của mọi người, dẹp bớt sự đau khổ qua thực hành phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Cùng hành, pháp lực càng mạnh thì giải được nghiệp lực. Mỗi người có một nghiệp lực nặng nề từ nhiều kiếp rồi, ngày hôm nay cố gắng tu đi sẽ giải, pháp lực chúng ta mạnh thì nghiệp sẽ tan, ánh sáng đến thì bóng tối sẽ mất như Thầy đã từng giảng nhiều băng mà con cũng đã nghe. Chúng ta lấy nguyên khí của Trời Đất rồi hòa hợp khai sáng tâm thức của chính mình thì mới thấy là khả năng vô cùng của phần hồn đã từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thế

gian, ngự trong thể xác tâm tối, tiểu thiên địa bao gồm kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ sắc ngũ quang huyền sắc huyền quang trong nội thức của chúng ta. Mọi người tu thực hành Pháp Lý Vô Vi, ai cũng muốn phát tâm chỉ cho người kế tiếp nhưng người kế tiếp bị duyên nghiệp trần trược nhiều kiếp, phải chậm, phải từ từ, cho nên người tu phải nhịn nhục mới độ tha được, nếu thiếu nhịn nhục không độ tha được. Chúng ta dầy công đêm đêm tu và muốn cho mọi người cùng tu. Có một số người chống chúng ta vì trí tâm họ chưa mở. Cho nên Thầy đã có những phương pháp niệm Nam Mô A Di Đà Phật để khai triển huyền bí của nội tâm nhiên hậu họ mới cảm thức lời Thầy đã giảng và Thầy đã nói những gì cho mọi người tự thức, ân cần trong xây dựng. Con người sẽ biết được giá trị của con người, thấy rõ vị trí tâm linh của chính mình là điều cần thiết.

Các con đã tu và viết ra những sách đường lối rõ rệt, chính bản thân con đã thực hành và đóng góp phương pháp thật sự thực hành cho mọi người để cho họ có cơ hội nghe nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật để dẹp tất cả những sự mê tín dị đoan và giải tất cả nghiệp tâm của chính họ.

Chúng ta tu mới có khả năng đem đạo vào đời, mọi người ở trong khám, cho họ thấy rõ xác họ là một cái khám giam hãm phần hồn, mà ngày hôm nay họ hướng ngoại sai lầm, chống lại xã hội đó là cộng thêm một cái ngục tù. Họ ý thức được họ có thể tu trong tù và mặt mày họ sẽ tươi sáng. Những người đã qua, đã thực hiện trong trại cải tạo, bây giờ qua đến Cali, mọi người mặt mày sáng tươi và thấy rõ tội trạng của chính mình chớ không phải ai, mình làm sai chớ chẳng phải ai thành ra chẳng

oán trách bất cứ ai mà cảm ơn những nghịch cảnh đã đưa họ tới chỗ bình an tốt đẹp. Có thanh tịnh mới hiểu được nguyên lý, có thanh tịnh mới cứu giúp được phần hồn.

Thầy cho mở tất cả đại hội khắp thế giới để chi? Để đưa người dân Việt Nam chịu tu hiểu được nhiều chuyện của thế giới, họ không tu mà họ đã đóng góp được nhiều chuyện chung vui hòa bình với mọi người. Người Việt Nam nghèo khổ nhưng có cơ hội cùng đi với Thầy để hiểu nhiều hơn và dũng mãnh hơn mới khai triển thức bình đẳng tương lai thực hành Pháp Lý Vô Vi tốt đẹp nhiên hậu mới dẫn thân tận độ quần sanh nhân loại cùng tu cùng tiến. Người Việt Nam hải ngoại bây giờ đang làm việc lớn chớ không phải là ra đây đi xin ăn đâu, thực hành trí tâm để phát triển. Qua những lời giảng, qua những tài liệu mà Thầy đã đóng góp, lúc nào cũng thực tiễn trong tâm thức của mọi người, nghe qua chịu dẫn thân tu sẽ có cơ hội thay đổi tốt đẹp ở tương lai. Những Thiên ca, bài thơ Thiên ca chính Thầy đã làm thực tế điển quang phát triển như vậy cho nên câu văn nó khác, giọng hát câu hò cũng khác, biết quý yêu mình, biết quý yêu quê hương, biết quý yêu hơn loại, biết xây dựng điện năng sẵn có của chính mình, khai triển thức hòa đồng cho muôn loại vạn vật. Mỗi người phát triển như vậy, khí trước lưu thanh xã hội chúng ta thanh nhẹ vô cùng. Hiểu được luật nhân quả thì mọi người sẽ tuân theo đường lối chung mà phát triển, không làm nghịch ý mọi người và xây dựng cho chung.

Đường đi của Thầy đã và đang đi tức là các con sẽ phải tự đi đến đích. Ở đời họ sợ bị lường gạt thì chúng ta không lý luận nhiều, chúng ta thực hành và chỉ đường lối cho họ thực hành, đâu có bị lường gạt được, họ phát triển

tới đâu họ hiểu tới đó. Nhiều người đi học dăm ba mớ, lấy cái bằng cấp rồi nói đông nói tây, hại dân chớ có ích gì đâu, không có tốt, thực triển tâm thức của mình, có một âm thanh hòa cảm hiệp khí cùng Trời Đất, âm thanh thay đổi tốt đẹp và truyền cảm cho mọi người ngay trong tâm thức tự tu tự tiến, đó là điều lành cho xứ sở.

Ma quỷ nhiều lắm, lúc này ma quỷ xuất hiện nhiều lắm kể cả bên Mỹ cũng có và Việt Nam cũng có, khắp xứ đều có ma quỷ hiện lên phá quấy, không có giúp đỡ. Chúng ta người tu dũng tiến, pháp lực mạnh thì ma quỷ phải đứng xa chúng ta, chúng ta mới có cơ hội phát triển. Nếu chúng ta cầu xin ma quỷ, ông lên bà xuống nữa là tự hại mình và hại dân thì không có phát triển được. Mỗi người chịu tu thì sức khỏe có, tâm linh mới phát triển. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là sức khỏe và tâm linh, không có nên đề cao một người, Thầy cũng như các con, các con cũng như Thầy, ngày hôm nay Thầy cũng xưng Bé chớ không có dám ông gì, Bé là cái gốc của con người, lúc chúng ta giáng lâm xuống thế gian, ai cũng quý yêu, cậu bé quý yêu. Ngày nay chúng ta tu trở lại một đứa bé thương yêu của mọi người trong xây dựng sáng suốt và không lợi dụng đạo pháp và mọi người sẽ kính mến và sưởi ấm tâm thức của mọi người trong xây dựng. Tu để thanh tịnh, tu nghe phải hiểu kêu là văn minh, nghe mà không hiểu không phải là người văn minh. Cố chấp! Nghe là phải hiểu mới giải tỏa được tâm thân của chính mình. Nghe mà không hiểu rồi cộng thêm lý luận ô trược của chính mình, thiếu nhin nhục, không sáng suốt, tự hại tâm thân, địa vị giết mình, giải bỏ được địa vị thì tâm thức hòa bình sẽ có và đem lại sự tin yêu cho mọi người, thực hiện tình thương và đạo đức, Thầy luôn luôn phục vụ

quần sanh bất cứ giờ phút nào, Thầy không có nại hà, dần thân nửa đêm nửa hôm viết thơ nói đạo. Con người giới hạn, 100 năm là hết rồi, Thầy còn sống được ngày nào phục vụ ngày đó, có luật nhân quả rõ rệt, không làm những điều sai quấy, giết hại ai, pha dèm ai, tự xây dựng lấy chính mình nhiên hậu mới ảnh hưởng người kế tiếp, đó là đường lối của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Bao nhiêu năm nay Thầy chỉ có làm bao nhiêu công chuyện đó nhưng người đời thiếu trí không hiểu, nói Thầy việc này việc kia việc nọ, buộc tội Thầy đủ chuyện nhưng mà kỳ thật họ đã buộc tội họ, khổ không hay. Có đường tốt mà họ không tiến, tự hại họ, không có giúp họ. Họ càng chửi Thầy họ càng khổ thêm. Ở hải ngoại, những bạn đạo hải ngoại cũng thấy rõ ràng, biết bao nhiêu người viết báo chửi Thầy, Thầy đâu có dám nói chuyện gì đâu, Thầy chỉ có lo tu thôi nhưng mà rốt cuộc những người đó không thành tựu, cuộc sống cũng không yên, không bệnh này bệnh kia bệnh nọ. Vì mình nghĩ xấu cho người khác là mình phải lo người khác trả thù, tâm thức mình không yên, thần kinh không ổn, sanh bệnh cancer chết nhiều người lắm. Và Thầy không biết nói sao, nó tu nửa chừng, Thầy tận tâm giúp nó rồi nó thay đổi, Thầy cũng bó tay thôi, đời là vậy, Thầy lại cảm ơn, lấy oán làm ân, tất cả những gì nghịch Thầy là Thầy cảm ơn vô cùng. Có sự nghịch lòng của chính mình mình mới thấy giá trị của lãnh vực thanh tịnh của chính mình và tự phát triển đi lên thay vì ngụp lặn trong bể khổ trần gian.

Các con tu cũng vậy, dần thân độ đời, con đã đem nhiều băng giảng của Thầy tặng cho mọi người, đó là luồng điển của Thầy sẽ xây dựng luồng điển của họ cùng tu cùng tiến tùy theo duyên nghiệp mà phát triển.

Đời đạo song tu chớ chúng ta không có phải là như người khác, tu là bỏ đời, tôi ngồi một chỗ, không phải vậy, phải làm việc phải phục vụ quần sanh, phải làm cho xã hội tốt, làm cho mọi người chung vui, cái điều đó là điều cần thiết do hạnh đức phục vụ của chính mình ảnh hưởng họ. Cho nên người Việt Nam ở hải ngoại đã tu theo Pháp Lý Vô Vi, cạo tóc đầu đi làm, chủ thương, chủ tin cậy, có cơm ăn áo mặc và phát tâm xây dựng cho chung.

Chúng ta đâu phải người Mỹ, đâu phải người Pháp, nhưng mà chịu tu rồi sự hiền lành nhẹn nhục của chúng ta có thể ảnh hưởng đối phương, từ kẻ xấu trở nên người tốt, từ người nghịch trở nên bạn thân. Thêm bạn bớt thù là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Chúng con chịu tu chịu dẫn thân thì duyên Trời sẽ độ. Con cứ dẫn thân làm việc, Trời sẽ ban phước cho chúng con, ban phước đếm không kịp. Không phải đi kiếm từng xu không có. Chúng ta chịu tu Trời ban phước, chúng ta sẽ có tất cả. Nhìn Thầy các con thấy, một thân một mình đi khắp năm châu, tiền đâu mà có, sở phí nhiều lắm chớ, một lần Thầy đi tới mấy người. Nhưng mà mọi người tự tu tự thức khỏe mạnh, họ mới thấy nhờ ai mà họ được, lúc đó họ mới dẫn thân. Mình giúp họ trước, họ giúp mình sau. Như ngày hôm nay Thầy đi đây đi đó cũng mọi người đóng góp, mỗi người một chút thì Thầy có thể đi khắp thế giới, lúc nào cũng vui vẻ giúp đỡ tất cả mọi người chớ Thầy không có từ chối, trừ khi những người phản trách bỏ Thầy, tạo khổ cho chính họ mà thôi. Thầy luôn luôn thương quý và thăm hỏi mọi người đã bỏ Thầy. Chúng ta chịu tu chúng ta sẽ có của Trời là của thật, của đời là của tạm thôi. Tu đi lấy nguyên khí của Trời Đất làm của thật, tiền giấy vàng bạc là của giả, tranh chấp giết nhau một

cách vô lý không thật.

Thơ con đã nêu lên những điều chánh, cứu độ quần sanh, đó là điều cao quý.

Thành thật cảm ơn con.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

Sau đây là câu hỏi và trả lời thơ của T.T.N.T tại VN gửi ngày 16 tháng 5 năm 1997.

Montréal, ngày 18 tháng 5 năm 1997, lúc 5:30 sáng

Vui nhận được thơ các bạn từ Việt Nam gửi đến có những sự thắc mắc như sau:

(1) Hỏi: Trong một cuộc gặp gỡ mới đây của một số bạn đạo Pháp Lý Vô Vi với phái đoàn Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng của con người ở Hà Nội vào thăm giao lưu có một luồng điếu xuống bạn HT, bạn này trước từng là đồng tử nhưng hành Pháp lý Vô Vi rất tinh tấn.

Khi điếu xuống có ba bạn pháp lý Vô Vi cảm nhận khác nhau: một bạn thì thấy nặng ngực và nổi gân bò ra về. Một bạn thì thấy bộ đầu rút mạnh, còn một bạn thì thấy trên bộ đầu chút điếu thanh nhưng không có trực. Xin Bé Tám giảng cho tại sao cùng một luồng điếu mà ba bạn

Pháp Lý Vô Vi cảm nhận khác nhau và luồng điển này thuộc giới nào?

Đáp: Trong lúc thiền chung, phải ý niệm rõ ràng nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật. Nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật tức là giải tỏa tất cả những trược điển trong nội tâm nội tạng của chúng ta, từ động loạn trở về thanh tịnh. Không phải niệm Phật để nhờ Phật phù hộ. Nhiều người vào thiền, niệm, là nhờ ơn trên phù hộ, nhờ điển này độ, nhờ điển kia độ là sai! Chính mình chưa thanh lọc được thanh nhẹ thì làm sao rước được thanh điển nhập xác. Nếu chúng ta thực hành đúng đắn xuất phát đi lên, thanh hòa thanh thì dần tiến trong thanh nhẹ có gì động loạn, có gì nặng ngực? Nặng ngực là chứng minh rõ ràng chúng ta muốn thâm nhập luồng điển ngoại xâm mà chính trong cơ tạng ô trược, nó mới kích động, tạo nặng ngực. Mỗi hành giả khác nhau, chứng minh rõ ràng, người cầu nguyện việc này, người cầu nguyện việc kia. Mà người không cầu nguyện và thực hành đúng đắn thì Pháp lý Vô Vi chỉ xuất phát đi ra, thấy luồng điển nhẹ nhẹ trên bộ đầu mà thôi. Ba người đều khác nhau là ba người tu thiền không tinh tấn, cơ tạng ô trược, thanh lọc không kỹ càng. Trường hợp đó, tức ngực đó, phải dùng một miếng chanh luôn vỏ, nhai và nuốt, nó sẽ êm không có gì hết. Vì chanh có nhiệm vụ giải độc tố trong cơ tạng thì thanh điển mới xuất phát đi lên được. Người tu Pháp lý Vô Vi là xây dựng thanh điển của chính mình xuất phát đi lên chứ không phải nhờ luồng điển ở bên trên nhập xác. Nếu luồng điển bên trên nhập xác toàn là cõi âm, ô trược mới xâm nhập vô khối ô trược. Cơ tạng chúng ta

tanh hôi không có phải tốt. Mà điển nào xâm nhập thể xác chúng ta là toàn là cõi âm, tà điển, dơ dáy chứ không phải thanh sạch của chư Phật. Chư Phật không có vậy, chư Phật là chúng ta tu, tiến tới thanh nhẹ, thanh hòa thanh mới cảm nhận được sự quang chiếu từ bi của bên trên tận độ tâm thức. Còn nếu người tu mà nói chuyện mơ hồ, nói chuyện tiền kiếp này kia kia nọ, đó là cũng không đúng, sai rồi, luồng điển không có mạnh tiến và không giải cho đối phương được, tạo cho đối phương mê lầm thêm, đó là một tội. Người tu sai như vậy, chết phải xuống địa ngục thanh lọc đàng hoàng.

(2) **Hỏi:** Lúc sau này có một số đệ tử của Lg, các bạn Pháp Lý Vô Vi thường gọi là Lg Ngẫu, chủ thiền đường BTHG tìm đến các bạn Pháp lý Vô Vi để học hỏi và hành pháp lại. Có ba bạn đệ tử của Lg thắc mắc về hành vi của sư phụ họ, hỏi: “Sao đến thiền đường BT thì bị khối âm đánh và công phu nặng nề và không nhẹ như công phu ở nhà họ?” Nhiều bạn Pháp Lý Vô Vi thắc mắc về bạn Lg này, xin Bé Tám minh giải và cứu giúp một số bạn lầm đường.

Đáp: Lúc này có một số người đến tìm Pháp Lý Vô Vi là càng ngày càng thấy Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tự tu tự tiến trong thực hành thay vì nhờ đỡ và tạo sự mê tín cho chung. Cho nên họ mới đến tìm, để tìm phương pháp khai triển trực giác của chính họ. Tu là phải tự tu tự tiến, độc lập tiến hóa rõ ràng, không lệ thuộc bất cứ đời hay đạo, chính mình phát triển mới là thật người tu. Còn tu mà dùm ba nhóm bầy, nói chuyện

thiền liêng, nói chuyện mê tín dị đoan, ước mong được cứu độ tức là nuôi dưỡng lòng tham cũng không phát triển. Vì con ma lúc nào cũng đứng sát bên ta và chờ cơ hội nhập xác và phá hoại mà thôi. Cho nên đến đó bị nặng là mọi người đi sai đường!

Điễn quang đi đúng đường, bước vào thiền đường chỉ có thanh nhẹ không có nặng ngực được. Phần ô trước tức trực trong nhà nó mới hoành hành phá hoại. Nếu chúng ta tinh tấn tu, niệm Phật đúng đắn theo đường lối của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự giải tỏa tất cả những trực khí trong nội tâm nội tạng thì không có một con ma nào dám xâm nhập hết. Ở Việt Nam luôn luôn tạo những cảnh lầm đường là tại vì lúc tu không nghiên cứu cho kỹ khoa học huyền bí trong nội tâm của chính mình. Dùng sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật, niệm đúng theo băng giải thích của Bé Tám rõ ràng. Cứ việc trì niệm như vậy là giải tỏa tất cả những sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm và không có ý lại nơi thể xác nữa, chỉ phát triển xuất phát đi lên mà thôi. Thì con người lúc nào cũng được thanh nhẹ, đứng trước hoàn cảnh nào cũng giải quyết được hết, mới là thật sự cứu khổ ban vui. Khổ là sao? Lầm đường là khổ, mà trở về với chơn chánh trực giác khai triển là không còn khổ nữa.

(3) **Hỏi:** Ông Giám Đốc và ban lãnh đạo Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng của con người Liên Hiệp các hội Khoa Học và Kỹ Thuật Việt Nam (Union Science and Technology Association Center for Investigation of Human Capability) ở 18E Hoàng Diệu Ba Đình Hà Nội (một cơ quan được nhà nước Việt Nam cho phép) có lòng

thành muốn mời Bé về Hà Nội giảng dạy đạo pháp và tâm linh. Họ sẽ lo thủ tục nhập cảnh.

Đáp: Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý vị đối với Bé Tám. Bé Tám là người thực hành tu mấy chục năm từ trong nước tới hải ngoại, lúc nào cũng một ý chí cương quyết phát triển tâm linh của chính mình, mong cầu mọi người đồng tu đồng tiến. Ngày hôm nay Bé Tám đã xây dựng được nhiều cơ đồ tâm linh ở hải ngoại cho nên công việc rất nhiều, phải đi đây đi đó không ngừng nghỉ, thành thử trong lúc này không có đủ thì giờ trở về Việt Nam và giảng dạy. Nhưng có một số người ở Việt Nam đã tu, cũng có kết quả tốt. Vậy quý cơ quan nên liên lạc với họ và những người đó sẽ đóng góp trong xây dựng, xây dựng trong giai đoạn một, trước, nhiên hậu có cơ hội Bé Tám sẽ trở về và mọi người hiểu được Pháp Lý Vô Vi, thực hành đúng đắn thì dễ ăn dễ nói hơn. Còn lúc này chưa phải là lúc thuận tiện cho Bé Tám về giải thích, tốn hao thần lực rất nhiều trong lúc công việc ở ngoài này rất đa đoan đang xây dựng, cũng cho người Việt Nam mà thôi. Mọi người đều vui và đều phát triển công chuyện đã dự định trước hết, không thể thay đổi. Vậy Bé xin thành thật cảm ơn quý hội và mong nếu có dịp ở tương lai Bé sẽ về giúp đỡ với khả năng sức khỏe của Bé sẵn có. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của của quý hội.

(4) **Hỏi:** Trong một buổi giảng ở Đại Hội Úc Châu vừa qua, có một bạn đạo hỏi Bé Tám về đạo hữu S. Lg, câu hỏi có phần không được đúng khi bạn đó hỏi là:

Có bạn ở Úc Châu nói là Bác S. Lg không được biết trước ngày bỏ xác, thực ra bác S. Lg có biết rất rõ và có nói với một số bạn ở Việt Nam. Về phần Bé Tám giải về bác S. Lg làm một số bạn ở Việt Nam chơi với vì theo họ thấy Bác S. Lg hạnh rất tốt và độ cho rất nhiều người được tu. Có một thời đông người đến tầm bác học đạo ở khắp nơi (từ tỉnh xa đến từ năm giờ sáng).

Vì nghe nói lúc xưa khi Bé Tám rời Việt Nam, Bé Tám có giúp Bác khai thông các huyết đạo để bác có khả năng giúp đỡ các bạn khác trong lúc Bé không còn ở Việt Nam (Điều này thực hư thế nào không rõ lắm vì là lời bác S. Lg kể). Và có thời Bác thấy được tiền kiếp nhiều người, nói đúng tâm tư, tâm linh nhiều bạn, nhiều bạn đến gần Bác S. Lg cũng thấy điển rút nơi bộ đầu. Và ngay trong ngày tang lễ có vài bạn cũng xác nhận là đúng gần quan tài bác điển rút dữ, điển này do đâu rút. Nếu do hồn bác S. Lg thì sao có điển như vậy lại bị sa địa ngục? Bé Tám giải mình cho lắm bạn không hiểu, có trình độ như bác S. Lg sao lại bị sa địa ngục, Bác đã phạm lỗi gì? Bé nên nói rõ để các bạn khác biết đường mà tránh.

Nhiều bạn Việt Nam lo sợ vì nghĩ là tu trình độ như Bác S. Lg công quả giúp nhiều người tu hành mà còn phải sa địa ngục thì họ tu kém hơn, số phận sẽ ra sao? Xin Bé Tám giải thích cho rõ dùm khi một bạn ở Việt Nam điện thoại hỏi Bé về Bác S. Lg khi bác chưa bỏ xác... hào quang giả, nhiều bạn ở Việt Nam làm chuyện tào lao... Bé Tám giải để các bạn ở Việt Nam được hiểu rõ hơn và tránh mọi sự sai lầm trên đường tu.

Đáp: Có người đã nói rằng Bác S. Lg không biết trước

được ngày chết! Bác S. Lg biết chứ, bệnh hoạn thân xác của Bác rất nhiều thì Bác cũng trời chết nhiều lần rồi, nhịn ăn để chết, điều đó ai cũng biết. Đối với một người già còn yếu ớt thì chuẩn bị sự chết chóc của chính mình; một người thường không tu cũng biết được. S. Lg là người tự tu tự tiến đúng theo đường lối mà lúc tôi ở quê nhà đã thuyết giảng hằng tuần, S. Lg có đến gặp, phân giải tất cả những sự thắc mắc của nội tâm để về thực hành tu, S. Lg rất tinh tấn và lo tu hành. Nhưng mà trình độ tu phải cố gắng tu nó mới đi lên cao được. Chữ tu chưa đủ mà đi truyền pháp, thấy nhiều người tin cũng phải nói sai chứ không có đúng đâu, cho nên phải giữ pháp mà thực hành. Nói sai chỗ nào? Bé Tám không có khai mở cái gì cho S. Lg hết trước khi rời khỏi Việt Nam. Điều này không đúng! Người tu phải nói thật không nói sai. Khi nói sai là luồng điện đã dẫn sai, tạo tội cho chính mình. Nhiều phần hồn ở thế gian này có tu cho cách mấy chết cũng phải qua địa ngục, qua cuộc thanh lọc xem ý đồ tham dục còn không? Ý đồ tham dục còn thì phải ở đó học một thời gian rồi mới tiến lên. Địa ngục là chỗ cứu rỗi và dẫn tiến con người tu trở về với thực chất và mạnh tốt. Chữ nhiều vị ở thế gian này tu, đấm ma đông đảo lắm nhưng mà xuống vẫn còn ở địa ngục, vẫn phải học lại từ chữ một. Vì ôm kinh không hiểu kinh, không giải được thần kinh khối óc của chính mình là phải học lại từ chữ để phát triển tâm thân mà tiến hóa, chữ địa ngục không phải chỗ xấu. Địa ngục là giúp cho mọi người có tâm tu được trật tự trở về tu giỏi hơn, mạnh dạn dũng mãnh tu hơn, không có bị yếu hèn. Một thời gian sau rồi, người tu nào cũng phải vượt qua những nơi này, kiểm chứng rõ rệt thì mới phát triển được tốt.

Hiện bây giờ tại Việt Nam cũng có hội để tìm lại tiềm năng của con người, thì cái hội đó phải biết thanh lọc. Tiềm năng là gì? Do đâu mà có? Thực chất tự nhiên và hồn nhiên thật thà của chính hành giả! Người tu không có thể nói láo, không có nói thêm, không có nói bớt được! Không có dối trá lường gạt lấy chính mình. Nếu dối trá lường gạt lấy chính mình là tạo tội mà thôi.

Cho nên người tu phải minh xét rõ ràng! Ngày hôm nay, sự xuất hiện của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tại mặt đất thế gian để cho mọi người ý thức được nguyên lý của cả càn khôn vũ trụ mà thực hành, mượn nguyên khí của Trời Đất mà khai sáng chính mình chứ không có nhờ đỡ một vị sư phụ nào hết. Chính mình là phần hồn, chủ của tiểu thiên địa là sư phụ của lục căn lục trần, cơ tạng của chính mình. Phải cố gắng tu thanh tịnh, nhiên hậu mới có thể giúp đỡ vạn linh trong cơ tạng tiến hóa được.

Khi mà tiến hóa được mới đem lại sự hòa bình cho mặt đất, nhân loại sẽ chung vui hòa bình, vì mọi người ý thức được khả năng của chính họ, ý thức được huyền bí nội tâm của họ, có cơ hội phát triển chứ không phải nhờ ơn trên hay nhờ cơ bút hay nhờ thần thánh ba xạo ở xung quanh. Xung quanh nói mà không làm được việc gì hết. Điều đó người Việt Nam không còn chấp nhận nữa. Qua đau khổ quá nhiều, qua sự phỉnh phờ lường gạt quá nhiều, nên thức tâm thực hiện khai triển trực giác của chính mình. Trong giai đoạn này là người Việt Nam phải làm cho chính họ và tương lai người Việt Nam mới thật sự tìm ra được tiềm năng của chính mình, mới cống hiến cho nơon loại ở tương lai.

Người đã chịu khổ người mới làm được, còn người ở

trong sự sung sướng ý lại, tự lường gạt, là người đó chỉ đi xuống địa ngục, rõ ràng không có phát triển được. Khi được nhiều người kính mến, chúng ta phải thành tâm tu luyện, chúng ta phải dần dần khai triển trực giác mới thật sự độ đời. Tu chỉ ý lại thần thánh và không khai triển trực giác, đó là tu xảo, tu gạt, không đúng, phải nhớ những lời của Bé Tám nói. Hai chữ không mới hợp lại thành ra số tám, là từ cái không không mà có. Người tu phải tiến về không không mới thanh nhẹ, mới đạt tới tiêu chuẩn tốt đẹp.

Nếu tìm tiềm năng của con người phải hiểu người đó đã về không chưa. Chưa về không là chưa có quân bình, còn ôm chấp, còn ôm địa vị, còn ôm tiền bạc là những người đó là ma quỷ tại thế gian không có phát triển được! Đã bao nhiêu năm rồi, bao nhiêu nghìn năm tại mặt đất nhỏ bé của chúng ta đã chứng minh rất nhiều chuyện, chuyện gì cũng khếp vào chánh nghĩa mà không chánh, tạo loạn cho chính họ. Cho nên lúc chết, họ phải bị tội không phát triển được. Rốt cuộc những người theo họ đây cũng đang bơ vơ và không có phát triển vì những người theo chưa hiểu lấy chính họ.

Cho nên nhân cơ hội muốn tìm tiềm năng của con người, phải thực thi Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cho nó rõ ràng, khoa học rõ ràng, phát triển huyền bí trong nội tâm ta thì mới thấy rõ tâm linh. Còn ý lại ngoại cảnh, thờ phượng, tham dục mà thôi, đó là tội vẫn là tội, không thể cứu được. Thực hành giải tỏa, buông bỏ tất cả những tánh hư tật xấu mới tự cứu được.

Những gì Bé Tám đã nói là Bé Tám đã nắm qua, đã hành qua và đã hiểu rõ ràng mới nói ra. Vậy mọi người muốn nghe những lời Bé Tám phải nhận thức chính mình

là Bé Tám, thực hành cho đúng, trở về với không không tự tại mới là đi đúng đường của Bé Tám. Còn nói áp dụng điển này điển nọ là đều sai, Bé Tám không nhận bất cứ một loại điển nào ở thế gian, từ cõi âm, Bé Tám chỉ tu đi lên, lên tới mức nào hay mức nấy, đi tới vô cùng xán lạn diệu thanh của Trời Đất mà tiến hóa.

Sự thật là sự thật không có thể gian dối được, không cho chúng ta là hay, chúng ta là giỏi nhất ở thế gian, không có ai tài! Thế gian chẳng có ai tài. Súng ống nắm trong tay cũng là phải chết, không làm gì được. Tiền bạc chất đầy kho cũng là phải chết không làm gì được! Ăn ngày sáu buổi cũng chết không làm gì được. Chỉ có người tu khép mình khiêm nhường nhẫn nhục, thặng hoa tốt đẹp trong thanh tịnh thì từ trường sẽ tốt mới ảnh hưởng được người kế tiếp. Nhìn hạnh chúng ta mà họ mới tu, phải kham khổ, phải nhịn nhục.

Như Bé Tám từ nhỏ đến lớn không dám làm điều gì sai quấy, nhưng mà thế gian họ cũng đổ lỗi đủ chuyện nhưng mà Bé Tám đâu có bao giờ trách họ. Bé Tám thấy rõ họ đang oằn oại trong bệnh hoạn sẵn có của chính họ chưa giải quyết được, tội nghiệp cho họ mà thôi. Rồi một ngày nào họ hiểu được Bé Tám, họ sẽ dần thân đi con đường của Bé Tám đã và đang đi thì họ sẽ tự cứu và đem lại sự thanh bình cho đất nước, cho toàn dân vui khỏe.

Ngày hôm nay, với chiều hướng tu tiến hướng về Pháp Lý Vô Vi mà tu. Đó không ngoài thiên ý! Sự sáng suốt ban chiếu xuống mảnh đất eo hẹp cũng do một số người tu mới đúc kết được một chút đỉnh. Rồi chúng ta sẽ ngồi lại, bằng lòng nghiên cứu mới đúc kết thành một chuyện vĩ đại cứu độ quần sanh tại mặt đất. Việc làm của người đau khổ, người Việt Nam đau khổ, từ trí thức cho

đến dân ngu cũng đều đau khổ! Ngày hôm nay chúng ta phải tìm hiểu tại sao có sự hiện diện trên mặt đất lại đau khổ. Chúng ta hơn con thú nhiều, có khối óc, có cơ tạng, có tâm linh, chúng ta rất phong phú nhưng mà không sử dụng khả năng của chính mình thì bị lầm lạc đó thôi. Nếu mà trở về với thực chất, sử dụng khả năng của chính ta thì chúng ta thành một khối văn minh tốt đẹp nhất trên mặt đất này!

Trong thực hành chứ không phải trong lý luận, nói tiền kiếp người này, tiền kiếp người kia mà không biết tiền kiếp của chính mình, ở đâu? Tại sao? Đó là có phải bị nhập không? Bị ma quỷ không? Cơ tạng bị ô nhiễm không? Không có phát triển, không làm chủ được chính mình mà đi nói chuyện tiền kiếp của người khác. Mấy sợi lông nheo trước mắt cũng không thấy mà dám nói thiên cơ, phải cái đó là tự dối trá không?

Cho nên người dân chúng ta quá đau khổ, không có tin tưởng những sự dối trá nữa, phải khai triển thực chất của chính mình mới là đúng đường lối của tâm linh. Chúng ta đã bị vày xéo nhiều kiếp, nhiều chế độ rồi, không phải một chế độ! Cho nên ngày hôm nay chúng ta phải giữ tâm thanh tịnh, phát triển, đi lên, giải thoát. Chúng ta có cơ cấu thiên quốc ổn định, không có đau khổ, mà người nào cũng là thật tình thương yêu lẫn nhau trong xây dựng, thanh tịnh và giúp đỡ, bố thí chơn ngôn cho chúng ta, không cho chúng ta lầm lạc nữa nếu chúng ta đến đó.

Chỉ đây công một chút, giai đoạn đầu, thực hành Pháp Lý Vô Vi, rồi đi đến đó là các bạn sẽ sung sướng vô cùng. Chúng ta có một chỗ giàu mạnh tươi tốt, không sợ động đất, không sợ bão bùng, không sợ nguy hiểm, tâm tư

lúc nào cũng đem lại sự bình an cho tất cả mọi người ở xung quanh chúng ta nếu chúng ta đi đến đó.

Có gì sung sướng bằng chúng ta tu, vẫn minh siêu giác. Vẫn minh siêu giác là sao? Nghe được, hiểu được và hành được mới là vẫn minh siêu giác, chứ không phải nghe kinh rồi bỏ xó, rồi lợi dụng kinh kệ rồi nói bậy bạ, nói ông Phật này ông Phật kia, rồi thờ ông Phật này ông Phật nọ, rồi cuộc rồi đem cả lũ xuống địa ngục, học lại từ đầu. Bây giờ biết bao nhiêu đang ở dưới, đâu có tiến lên được.

Cho nên các bạn cố gắng thực hành đi, cứ việc bao nhiêu công chuyện đó, nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật thực hành cho đúng đắn, Pháp Luân Thường Chuyển cho đúng đắn là các bạn sẽ đi bất cứ nơi nào các bạn đi, không ai có thể ngăn cản các bạn vì tâm thức và hạnh đức của các bạn càng ngày càng dồi dào, dững mãi trong tiến hóa, bằng lòng đi chứ không có trời trần trước khi chết. Sợ chết mới trời trần trước khi chết, bằng lòng đi tức là chúng ta không có chết. Vô sanh bất diệt kia mà! Phải hiểu nguyên lý của phần hồn là vô sanh bất diệt, chỉ có tu tiến mà thôi, có xuống địa ngục cũng học, học khổ rồi tiến trở lên, làm thú, làm người, rồi tiến hóa nữa.

Bây giờ tất cả các bạn nhìn trước mắt các bạn, các bạn thấy không, con thú con bò phải chịu bao nhiêu kiếp làm con bò mới trả được xương máu da thịt của chúng ta, tức là hoàn lại cái nợ trước kia chúng ta làm vua làm chúa, làm xếp sòng, ăn hối lộ đủ chuyện, gạt dân, bây giờ phải trả hết. Một con gà, con chó, cũng đều có gia đình, đầm ấm của nó nhưng mà nó luôn luôn ở trong thiếu thốn! Tại sao nó phải thiếu thốn? Vì nó càng ngày càng phung phí nguyên điển của Trời Đất thì nó phải chun vào

trong cái cơ sở eo hẹp như con thú. Nó biết sống, nó biết vui, nó biết nóng biết lạnh nhưng mà nó không giải quyết được, vẫn ở trong thiếu thốn. Con trùng con đế còn thiếu thốn nhưng nó vẫn sống, nó vẫn vui, cho nên các bạn nhìn ra mới thấy là cái cảnh luân hồi rõ ràng. Mọi người sẽ tiến hóa theo trình độ sẵn có của chính nó, nhập vào cuộc nào phải hành và phát triển nơi đó. Cho nên làm con thú phải hi sinh cho con người.

Khổng Tử cũng có nói: “cái lưng hướng lên trời là cho người ăn”, rất rõ ràng, nó phải học cái hạnh hy sinh, vì lúc sống nó làm quan, nó đi ăn hối lộ của người ta, nó không có hy sinh. Mà nó thành tâm phục vụ nó mới là hy sinh, noi theo gương thiện lành của Thượng Đế là chỉ có phục vụ không có ăn hối lộ của người ta, thì lúc chết nó mới được thăng hoa tốt đẹp.

Mỗi mỗi trong nguyên lý của Trời Đất đều có trật tự, có luật nhân quả, chúng ta là người dân khổ, thấy rõ luật nhân quả, trước kia làm quan tốt đẹp lắm, xe hơi nhà lầu mà khi loạn lên, tánh tình như con thú, dành ăn từ khúc bánh mì, trong người sự tốt đẹp đều mất hết! Tại vì nó thiếu tu, nó không biết khả năng của chính nó, nó phải tin tưởng nơi khả năng của chính nó để phát triển.

Tại sao người ngoại quốc bên Âu Châu họ cũng khổ như chúng ta mà họ phát triển được nhà cửa tốt đẹp, xe cộ tốt đẹp? Vì họ tin nơi khả năng của con người có thể ngồi chung lại với nhau để xây dựng cho nhau. Họ không phải hướng về tâm linh, hướng về vật chất mà họ làm trật tự của vật chất. Cho nên vật chất sẽ hình thành, hội tụ đẹp và cống hiến phục vụ xã hội. Họ theo chiều hướng của Chúa, đường lối kinh thánh đã phân giải cho mọi người thấy rõ sự hợp tác xây dựng bác ái là cần thiết. Họ

chỉ xây dựng tới bác ái thôi, nhưng mà họ cũng đạt tới thánh giới được.

Còn nếu chúng ta dốc lòng tu, khai triển tâm linh, phước huệ song tu, cầu được mình, cầu được thể xác bình an, huệ sáng suốt, phục vụ tất cả mọi người không kể công, trong xây dựng, thì xứ sở chúng ta tốt đẹp biết là bao nhiêu. Đúng theo đường lối chung hợp hòa bình tiến hóa rõ ràng. Sự mong muốn của người cách mạng cũng vậy, phải biết làm cách mạng tâm linh, sửa tâm của chúng ta, chúng ta mới tiến tới sáng suốt. Cách mạng tâm linh là cần thiết, cách mạng vật chất mà trí tuệ không có là chỉ tạo loạn thôi, không tiến. Cho nên chúng ta đã dự nhiều chiều hướng rồi, bây giờ phải dồn công phát triển lấy chính mình. Chúng ta là một cửa báu trần gian, nếu xây dựng lập lại trật tự sẽ cống hiến cho chúng sanh càng ngày càng tốt, nhân loại thế giới sẽ noi đó mà tạo ra cảnh hòa bình tốt đẹp.

Chúng ta là xứ nhỏ, chịu ngòi lại với nhau, làm việc với nhau, thực hành đúng đắn thì chúng ta mới trở lại vị trí Hòn Ngọc Viễn Đông được, vui hòa tốt đẹp biết là bao nhiêu. Chỉ trong thực hành tâm thức, không phải đi mượn tiền viện trợ, mượn tiền của ông Trời đủ rồi, lấy nguyên khí của Trời Đất khai sáng lấy chính mình là đủ rồi, chúng ta có một cửa vô cùng tận, vừa tâm linh, vừa vật chất, toàn dân có cơ hội tu, hoa quả tốt đẹp, từ trường chạy tốt, xứ sở chúng ta có một niềm vui thấm thía đậm đà. Người dân sẽ có cơ hội chung vui hòa bình tốt đẹp.

Thành thật cảm ơn những câu hỏi của các bạn ở Việt Nam.

(5) **Hỏi:** Bé khuyên Soi Hôn ba lần và Pháp Luân thêm mỗi ngày, điều này là cho các bạn mới hành Pháp Lý hay là cho tất cả các bạn đã hành lâu năm?

Đáp: Người tu ban đầu học cách thức ra sao phải tiếp tục thực hành như vậy. Mới tu cũng như tu lâu phải hành đều thì mới phát triển, mới phát minh được những điều lành. Đừng nói tôi tu tới đó, tôi đủ rồi, tôi lớn rồi, tôi bây giờ là ông Phật rồi, không phải vậy. Người tu phải nghiên cứu những cái gì mình làm hằng ngày như vậy mới phát triển được! Phải chống lại cái tánh cống cao ngạo mạn, không lấy quyền chức đè bẹp người kế tiếp nhưng mà người tu cao phải hạ mình xuống phục vụ người mới. Người tu cao là học trò của người mới tu chứ không phải người tu lâu là làm thầy của người mới tu, trật rồi! Người mới tu mới có sự thắc mắc, người mới tu mới có những câu hỏi hợp thời đúng đắn hơn, thì người tu lâu phải thanh tịnh, nhịn nhục và phân giải phục vụ rõ ràng. Người tu Vô Vi không có địa vị, không có người nào có thể thể Bé Tám được, Bé Tám thực hành thì người mới tu cũng thực hành mà người tu lâu cũng phải thực hành. Người nào chịu thực hành người đó là thể Bé Tám rồi. Trong thực hành, chứ không có áp dụng lý thuyết, kinh kệ sách vở bất cứ của ai. Phải thực hành để giải quyết tâm tư của chính mình trước hết, mới đem lại sự sáng suốt thực hành cho chính mình để ảnh hưởng người kế tiếp. Chúng ta nhìn kỹ Đức Thích Ca tu ngày nay có nhiều người thờ tại sao? Đức Thích Ca có tu cho các bạn không? Đức Thích Ca không có tu cho ai hết, Đức Thích Ca không có kiếm sư phụ nào tu hết, tự tu tự tiến mà thôi

và Đức Thích Ca đã thành đạt được hiệp khí cùng Trời Đất và đem lại bố thí chơn ngôn cho chúng sanh cùng tu cùng tiến. Vậy chúng ta tu đây là tự tu tự tiến, hòa hợp với nguyên khí của Trời Đất, chúng ta không có của cải, không có gia cang, không có địa vị, chỉ có tâm thức, có điển quang thăng hoa đi lên trở về thiên quốc mà thôi! Khi tu thanh tịnh mà hiểu rõ điều này là dững mãi tu tiến một đường một không thay đổi mới thật sự đem lại sự bình an cho chính mình và ảnh hưởng cho người kế tiếp. Đức Thích Ca tu có một mình, làm một việc cho tất cả mọi việc. Và tại sao nói Đức Thích Ca làm một việc cho tất cả mọi việc? Là Ngài tu khai sáng chính Ngài mà thôi. Ngày hôm nay tất cả mọi người muốn tu khai sáng chính họ phải thực hành đường lối cũng như Ngài, dững mãi như Ngài có bao nhiêu đó thôi! Chứ Ngài đâu có ôm chúng ta đâu, mà chúng ta đều đâm ra thờ, ngược lại lợi dụng Ngài và không hành đúng như Ngài, ai là người mang tội? Chuyện đó rất rõ ràng trước mắt! Con người làm cách mạng phải thấy điều này, thực hành đúng đắn, thực hành cách mạng tâm linh, giải quyết trận đồ tăm tối của thế gian này, điều cần thiết chúng ta làm, chúng ta không làm những điều không cần thiết nữa thì nước chúng ta sẽ giàu mạnh, dân chúng ta sẽ sáng suốt hơn.

Rất tiếc Bé Tám lúc này không về Hà Nội được, nhưng mà Bé Tám xin gửi những lời chân thật tâm tư của Bé Tám như thế nào nói như thế đó. Bé Tám chỉ biết phục vụ mọi người nếu mọi người chịu học và tiến hằng tuần thì sẽ có cơ hội học đó mà tiến, tương lai sẽ vinh quang và tốt đẹp không cần ỷ lại nơi nào hết. Xứ ta có thể phát triển, xứ ta có văn chương, có ngôn ngữ phong phú. Tiếng Việt Nam rất phong phú, chúng ta tu thanh tịnh rồi chúng

ta sẽ phổ biến cả thế giới, người ta sẽ nói tiếng Việt Nam một cách dễ dãi, học đạo tu tinh tấn và xây dựng cho mọi người cùng tu cùng tiến. Bọn bè chúng ta khắp năm châu càng ngày càng đông và xứ sở càng ngày càng phồn thịnh. Vui là người dân hiểu được luật nhân quả, người dân tự động làm điều lành không cần phải chánh phủ đi theo bên họ để làm gì. Họ tự thức mới kêu là tự cứu. Mà không có tự thức làm sao tự cứu? Hằng ngày họ thực hành họ tu tiến, họ lấy được nguyên khí của Trời Đất về nuôi dưỡng tâm thân thì họ hãnh diện, rất hãnh diện. Họ thấy tương lai của họ không còn bơ vơ nữa. Điều cần thiết nhất cho người Việt Nam đau khổ hiện tại, tương lai chúng ta sẽ sống trong trật tự, khi chúng ta hiểu được điện năng con người của chúng ta và khối óc chúng ta phát triển hòa hợp với máy vi tính của cả càn khôn vũ trụ thì chúng ta sẽ sản xuất biết là bao nhiêu chuyện hay cho mặt đất.

Ngày hôm nay chỉ một phần của khối óc chia ra là chúng ta học biết bao nhiêu máy vi tính, làm cái gì cũng nhanh hơn con người, trật tự hơn con người. Mà nếu chúng ta biết lấy nguyên khí của Trời Đất, lấy sự thanh tịnh của Trời Đất để lập lại trật tự khối óc của chúng ta có kinh kệ rõ rệt trong kinh vô tự, học mà tiến, đặng mà giải, sẽ không còn buồn phiền xảy ra trong gia cang của chúng ta nữa, người dân mới thấy rõ hạnh phúc.

Tôi có hạnh phúc tôi mới được làm người. Tôi có hạnh phúc tôi mới có cái pháp để khai sáng cái tài sản cuối cùng của chính tôi là cái tiểu thiên địa này, có khối óc, có cơ tạng, có kim mộc thủy hỏa thổ, có ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang trong nội thức của chính tôi. Tự khai sáng để phát triển! Điều của chúng ta làm thì

thế giới sẽ làm, mọi người cùng học cùng tu, đừng mãi tiến lên để giải tỏa sự đau khổ. Kể cả những xứ văn minh ở bên ngoài này cũng vẫn thiếu thốn điều đó. Chưa hiểu được tiềm năng của con người! Tiềm năng của con người là sự thanh tịnh và sáng suốt nhưng mà không có pháp làm sao thanh tịnh và sáng suốt được! Không có pháp khứ trước lưu thanh, không giải ra thì làm sao mà thanh nhẹ được. Chúng ta có pháp thanh nhẹ, tự tu tự tiến, tự giải tự thức, là con người tự nhiên mạnh lên rồi, không còn yếu nữa! Còn bằng không, không tiền không làm được việc gì thì con người yếu rồi, không cơm ăn cũng không làm được việc gì cũng con người yếu rồi. Hạt cơm do đâu? Do điển của Trời Đất hình thành, do công của con người. Công của con người làm cũng là điển của Trời Đất hình thành, xây dựng. Chúng ta hiểu đây là lúa Trời, để nuôi dưỡng thân xác con người. Con người ăn mà không hiểu lúa Trời, không hiểu điển năng của Trời Đất là người lạc hậu không tiến hóa, không hiểu điển năng của Trời Đất.

Chúng ta là xứ gần mặt Trời, thanh tịnh thì có thể sử dụng điển năng của mặt Trời làm biết bao nhiêu việc. Ngày hôm nay xã hội văn minh ở ngoài này họ dùng điện năng mặt Trời, mổ mắt, làm sắc đẹp đủ chuyện, làm được hết. Thiếu thanh tịnh mà không hiểu giá trị của Trời Đất. Trời Đất Người, có Trời, có Đất, mới có người. Mà con người là đại diện Trời Đất, tức là thế thiên hành đạo. Khai sáng được chính mình tức là thế thiên hành đạo, đem lại những điều lành cho con người và con người không làm điều ác nữa thì mặt đất sẽ tốt, bất động đất, khí hậu phải thay đổi. Vì tham quá, sử dụng chất nóng quá nhiều, tham lam rồi làm mất quân bình luồng điển

của vũ trụ, mưa gió bất thường, cho nên người tu Vô Vi, Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp làm đủ việc, trở về với thanh tịnh mới có một từ trường tốt, mới đóng góp cho tất cả toàn xứ sẽ đạt tới thanh bình thật sự mong muốn của con người cách mạng. Nói hai chữ cách mạng mà không biết xác chúng ta, không biết óc chúng ta làm sao làm được việc gì. Phải biết nguyên lý của cơ tạn do đâu hình thành. Tại sao tôi có sự hiện diện nơi đây để làm gì? Cách mạng để làm gì? Để sửa tâm thức tôi tiến hóa trở về thiên quốc rõ ràng không bị ô nhiễm nữa mới thật sự là con người cách mạng tâm lẫn thân trong chu trình tiến hóa hiện tại.

Bé Tám hôm nay chỉ có đóng góp bao nhiêu đó, ước mong các bạn đọc và tìm hiểu chiều sâu của các bạn mà tiến hóa. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

CÂU HỎI QUA INTERNET

Thư của T.H., WA.

Kính thưa Thầy,

Nhờ PLVV và noi gương hạnh đức của Thầy con đã vượt qua một thử thách lớn lao tưởng chừng con không thể nào làm được. Con viết thư này trước để kính thăm

Lương Sĩ Hằng 99

Thầy và sau con xin thỉnh ý Thầy:

(1) - Con đã nhịn nhục để ngăn chặn một tội lỗi sắp xảy ra mà con cũng có phần trách nhiệm nhưng chưa được kết quả. Con có nên tiếp tục nhịn nhục nữa hay cứ để việc xảy ra tự nhiên mà không hối hận?

(2) - Nhờ nhịn nhục mà con đã vượt qua được nhiều thử thách. Con có ý định viết một cuốn sách kể lại cuộc đời mình, nhờ nhịn nhục mà con thắng được nghịch cảnh, để ai có cùng cảnh ngộ như con được an ủi phần nào.

Con không có lời CẢM ƠN chân thật nào gửi đến Thầy bằng sự cố gắng hành thiền mỗi ngày của con.

Kính thư,
Con, T.H.

Đáp:

(1) Có cơ hội nhịn nhục thì nên tiếp tục thì sẽ thành công. Cương quyết và dứt khoát, sẽ đánh tan trước khí tấn công.

(2) Nhật ký cần thiết cho đời người tu học, nếu con viết được sự thật, thì nên viết để lưu niệm. Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Thiền Viện Quy Thức, Pháp

(3) **Hỏi:** Trong buổi sinh hoạt LED Weekly số 93 tuần vừa qua, 13/4/97, có câu hỏi: "Giác Ngộ là gì?". Một số bạn đạo thiền viện Quy Thức có thắc mắc: chữ "Giác Ngộ" dùng cho mọi trình độ hay chỉ dùng cho những người đã mở huệ?

*Trong câu kệ có chữ "Giảm Khinh", vậy nghĩa ra sao?
Kính xin Thầy mình giải.*

Đáp: Trên đường tiến tới giác ngộ, thì phải tự thức, sửa tâm sửa tánh, nhiên hậu mới giác ngộ được sự thật là gì. Nhìn đó mà tiến. Giảm khinh là giảm bớt gánh nặng trong nội tâm, như lo âu, hay là buồn tủi và hờn giận cũng là gánh nặng trong tâm thức. Người tu phải chừa những điểm này thì mới có cơ hội giác ngộ, bằng không thì tu hoài sẽ không tiến.

(4) Hỏi: Kính thưa Thầy, trong LED Weekly số 98 có câu kệ nói " Pháp Giới Môn Huân chẳng cạnh tranh". Pháp Giới Môn Huân là nghĩa thế nào, kính xin Thầy mình giải. Một bạn đạo Quy Thức - Kim Hà, Kính cảm ơn Thầy.

Đáp: Pháp Giới Môn Huân là co lưới rãng kê rãng niệm Phật; luồng điển trụ nơi trung tim bộ đầu, xuất phát hòa hợp với điển giới tử trong không mà có; đó là cửa đạo tiến tới vô cùng. Thủ Lăng Nghiêm là bộ đầu nghiêm nghị triển miên thực hành trong thức giác.

NTYM

(5) Hỏi: Thưa Thầy, ngày 7 tháng 2 năm 1997 Thầy có trả lời trong Mục Bé Tám là "Toàn thân ô trược từ bộ ruột..." Kính xin Thầy cắt nghĩa cho con được hiểu những khác biệt giữa bộ ruột của Thầy và bộ ruột của con?

Đáp: Bộ ruột của con là bộ ruột lưới biếng, làm Pháp

Luân không đủ thành ra luân luân có sự thắc mắc, hỏi mà không hành, mắc nợ người trả lời nhiều quá, chớ thần ghi chép tội lạm dụng và thiếu tu, địa ngục đã dự trữ chỗ ở cho hành giả, nếu hành giả tiếp tục như vậy và không hướng về thanh tịnh mà tu thì sẽ có chỗ ở nhứt nhối và tốt đẹp nhất ở tương lai. Nhứt nhối và tốt đẹp nghĩa là không bằng lòng cũng phải chịu.

(6) Hỏi: *Thưa Thầy, con dễ bị nhứt đầu (có khi nhiều lần), mỗi lần phải đối diện với một trong các đồng nghiệp của con, chịu đựng đến khi về nhà con gọi đầu bằng chanh và hành pháp thì hết nhứt đầu, nhưng trong ngày thì con phải làm cách nào?*

Đáp: *Con niệm Phật đều thì mới giải được, nhứt đầu là vì con niệm Phật ít; rước trược vào thân thì luân luân có sự thắc mắc. Chúc con dũng mãnh thực hành và tự khai triển trực giác của chính con, tương lai sẽ có cơ hội đọc vô tự chơn kinh, tự mình sửa tiến. Quý thương.*

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

(1) Vấn: *Kính thưa Đức Thầy, cách đây không lâu con có dịp ở T/V Gien và trong lúc Đức Thầy nói chuyện về Đức Ông Tư thì con có cảm tưởng như là con nhìn thấy Đức Ông Tư qua Đức Thầy. Kính thưa Đức Thầy có phải như vậy không và nếu như vậy thì con đã không có chào hỏi Đức Ông Tư cho đúng đắn?*

Đáp: Vì chúng ta đi chung một đường hướng của Ông Tư đã truyền. Như các bạn đang đi với tôi chỉ có một đường thôi. Sự tương ngộ không có khó khăn. Dù không thấy cũng có cảm thức một chuyện lạ trong nội tâm của chính mình. Thì sự giao cảm đó, thần giao cách cảm liên tục. Càng tu càng thanh tịnh càng thông suốt càng dễ gần nhau hơn. Thì những cái đó chúng ta trong tâm phải thành tâm đánh lễ Ngài. Lúc nào Ngài cũng lo cho chúng ta. Vì đó là nguồn gốc dẫn giải mọi người tiến hóa.

(2) **Vấn:** Kính thưa Cha, trong lúc con ngồi thiền thì con thấy chính giữa chơn mày có một luồng ánh sáng rất là lớn và ở giữa vòng ánh sáng đó thì con thấy có một vị Bồ Tát đang trong tư thế ngồi thiền. Kính thưa Cha như vậy có đúng hay không và xin Cha giải đáp cho con?

Đáp: Đó là nhiều khi chúng ta niệm Nam Mô A Di Đà Phật nhiều, khai triển tới thanh nhẹ, luồng điển của Đấng Di Đà ban chiếu cho chúng ta thấy rõ một vị Bồ Tát là ai- chính phần hồn đã tự nguyện hội nhập để lo tu mà thôi.

(3) **Vấn:** Kính thưa Đức Thầy, con là Lê Quang Thắng, một trong những bạn đạo mới ở Bruxelles ở Bỉ Quốc. Trước con xin kính chúc sức khỏe Đức Thầy. Sau con chúc Đại Hội Âu Á thành công mỹ mãn và chúc các bạn năm châu dự ĐH tiếp nhận nhiều thanh khí điển của Bề Trên. Thưa Thầy, con biết pháp môn Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp từ năm 1985, nhưng vì tánh con mê chấp, không chịu hành pháp đúng đắn cho đều nên

con biết con là tội hồn xuống đây để lãnh sự tiến hóa của con người-tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục- cuối cùng cũng trở về cát bụi. Nay con nhận thức thế nào là có và không. Nghe băng giảng của Thầy và anh chị Thiệu nhắc nhở con đã thực hành pháp môn như đã chỉ dẫn. Con có điều thắc mắc xin Thầy chỉ dẫn.

a - Tại sao con thờ Pháp Luân Chiếu Minh khó quá như vậy như là thường hay ngủ quên và đếm thường hay bị lộn?

Đáp: Đó là do mọi người bước vào tu Vô Vi là bắt đầu thực hành để chiến thắng con ma lười biếng nó ẩn tàng trong thân kinh của chính chúng ta. Khi mà chúng ta thiền phải lập lại trật tự, giờ giấc đâu đó đúng đắn. Thét rồi tạo thành một cái tập quán tốt thì chúng ta mới làm Chiếu Minh tốt được. Còn nói tôi có giờ tôi tới tôi làm Chiếu Minh một chập cho tôi khoẻ này kia kia nọ, không phải! Trong cái trật tự nó tạo thành một cái tập quán tốt. Bạn phải trở về thực hành trật tự đúng đắn giờ giấc- giờ nào làm Chiếu Minh, giờ nào ăn uống, không phải là ăn rồi làm, phải cách bao nhiêu tiếng đồng hồ, phải làm đúng đắn như vậy mới dẫn tiến được. Thì trong cơ thể của chúng ta là vạn linh kết hợp, dân chúng của chúng ta ở trong đó đông lắm, hễ làm không có trật tự thì nó loạn, vô mới hít cái nó ngủ, hít cái nó nghĩ bậy. Thì chúng ta làm mỗi ngày một chút làm có trật tự thì nó sanh ra một cái tập quán tốt, đúng giờ làm và sẽ tiến triển tốt ở tương lai.

b - Con xin Thầy cho con thượng kiếng Vô Vi tại nhà để soi căn nguyên bốn tánh, thấy tánh hư tật xấu. Xin Thầy chỉ dẫn thêm những điều phải làm?

Đáp: Kiếng Vô Vi thì đã đăng báo Vô Vi nhiều lâu lắm rồi, thì bạn đạo có thể họp lại làm kiếng Vô Vi và thành tâm hướng thượng đem lại cái ánh sáng cho nội tâm. Lấy kiếng Vô Vi để tránh những sự động loạn và mê tín dị đoan. Chúng ta tu với ánh sáng thực chất của Bề Trên ban chiếu chớ không phải tu về sự mờ ảo, chúng ta không với tới được. Thực hành để đạt, không phải lý thuyết bề ngoài để an ủi tạm thời rồi cũng bị thất bại.

c - Con có 4 đứa con trai, năm vừa qua đi hè với bạn nó sử dụng cầu cơ và nói là có Phật chỉ đường cho chúng nó tu. Sau đó hằng đêm con thấy chúng nó ngồi xếp bằng và để tượng Phật trước mặt rồi cùng nhau niệm Phật. Khi chúng sử dụng cầu cơ có gì hại không? Và ai đã chỉ cho chúng nó tập niệm Phật?

Đáp: Cầu cơ là rước điển thiêng liêng nhập xác, nay một chút, mai một chút rồi nó nhập toàn thân, rồi tới lúc nói bậy mới biết là con ma nhập xác. Còn chúng ta tu về Vô Vi, khai triển từ bên trong ra bên ngoài, từ tối đi tới sáng và sử dụng khả năng và thực chất của chúng ta phát triển tới thanh tịnh- khác hơn những cái môn đó. Những cái môn đó kêu phù hộ, giúp đỡ, thiêng liêng nó tới nó ra thơ ra thi rồi mình tưởng nó hay. Không phải hay. Nó cũng tu chưa tiến, biết có một góc nào đó, rồi ra bày vẽ đủ chuyện thét rồi cuối cùng là hại lấy bản thân, bị nhập xác

hồi nào không hay. Cái khả năng của mình không phát triển được nếu cứ hướng ngoại thì khả năng không có phát triển được. Tới giờ cứ nhờ Bề Trên chỉ vẽ, không phải vậy. Nhờ sự sáng suốt của chúng ta chỉ vẽ mới là đúng. Nên đi hay nên ngồi, nên đứng hay nên nằm, đó là sự sáng suốt mình có thể làm việc được. Mà khối thân kinh càng ngày càng nhẹ thì càng minh chánh và càng xây dựng tốt trực giác cho chính mình.

(4) **Vấn:** Kính thưa Đức Thầy, Đại Hội Vô Vi Thế Giới có được tổ chức tại VN hay không? Nếu có thì bao giờ? Và có phải đợi sau năm 2000 hay không?

Đáp: Nếu VN mọi người đều thành tâm tu học, phát triển luồng điển thì đó là ngày ĐH của VN sẽ có. Chính bạn đạo sẽ làm và Bề Trên sẽ hướng dẫn. Thành tâm tu là vạn sự chúng ta sẽ có. Phải biết rõ phần hồn chúng ta là vô sanh bất diệt, dốc lòng tu tiến tới ánh sáng vô cùng là cuối cùng phải hội tụ chớ không ai có thể cản ngăn được. Do nhiều người chịu tu trì mới đóng góp được. Như chúng ta ngày hôm nay, nhiều người chúng ta đêm đêm tham thiền chúng ta mới có duyên lành hội tụ thành Tết Vô Vi. Tết Vô Vi người ta phải đốt pháo chớ. Cái này chúng ta Tết Vô Vi trong thanh tịnh ngược lại thế gian. Thì các bạn mà trong thanh tịnh thì tương lai các bạn sẽ có một ngày hội tốt đẹp ngay ở xứ VN, người VN làm mới là đúng, xây dựng xứ sở rõ ràng ảnh hưởng cả thế giới. Toàn dân biết tu, nước chúng ta sẽ là một nước hạnh phúc cho vạn linh ở tương lai.

HOA KỲ

Santa Anna, ngày 26 tháng 3 năm 1997

Kính gửi Đức Thầy,

Tết qua con có về VN và có thăm một số bạn đạo. Mọi người rất ao ước Thầy về VN một lần để các bạn đạo thỏa mãn phần nào lòng mong muốn. Nhìn và nói chuyện với các bạn đạo, con thấy họ rất khao khát làm sao được diện kiến với Thầy. Trước sự khao khát này, con nghĩ chắc chắn cũng có ngày Thầy sẽ về....

Trong dịp này, con cùng có dịp theo chị Hoa ở Hawaii tới thăm bác Bảy (anh của Thầy), bác vẫn khỏe và trông rất giống Thầy. Tại đây, con có chỉ cho bác Bảy thờ Pháp Luân Chiếu Minh. Pháp này bác Bảy không có tập trước đây, còn Pháp Luân Thường Chuyển thì bác Bảy thờ theo chú Ngẫu chỉ lại, có hơi khác đôi chút. Con có hướng dẫn lại và khuyên bác Bảy nên coi cuốn Phương Pháp Công Phu của Thầy hướng dẫn qua băng video để tập cho thật đúng. Con ghé bác Bảy ba lần tất cả để coi lại bác Bảy thờ đúng chưa con mới đi.

Còn cô Tám, con của Đức Ông Tư, con cũng có ghé thăm. Nhà cô Tám đã thượng kiếng và cô đã hành thiền. Con cũng có dịp gặp cô và hướng dẫn cô làm Pháp Luân Chiếu Minh và Soi Hồn...

Riêng đối với các bạn đạo, có một số bạn đạo ở Khánh Hội, có nhiều ấn chứng:

- cô bạn đạo sau khi thở PLTC thấy điễn chạy theo xương sống lên đầu nở ra tòa sen và người con gái đứng trên đó... thấy tất cả được bốn lần, như vậy thưa Thầy có tốt hay không?

- còn một bạn đạo khác hít một hơi thật dài hai ba tiếng mới thở ra. Con nói theo một băng giảng của Thầy để một miếng bông gòn vào mũi là biết được mình đang hít hay đang thở được bao lâu khi miếng bông gòn rớt xuống!! Bạn đạo này chưa chịu giải thích này.

- còn phần yểm trợ các bạn đạo nghèo ở Việt Nam, qua anh Sơn nhờ con hỏi bạn đạo, thì được biết anh Sáu Luông cùng với anh Hồ Văn Em và anh Châu Tuấn ở Vũng Tàu sẽ đứng ra đảm nhận số tiền từ Thầy hay các bạn đạo tại hải ngoại yểm trợ cho các bạn đạo nghèo tại Việt Nam. Sự phân phối này sẽ do 3 anh đảm trách. Đây là ý kiến của anh Sáu Luông. Khi anh ra chỉ pháp tại Hà Nội, con cũng có yểm trợ tài chánh cho chi phí băng và sách cộng thêm tiền lộ phí từ Sài Gòn ra Hà Nội....

Mọi việc con kính trình lên đức Thầy để Thầy biết. Thư con viết có dài, mong Thầy được nhiều sức khỏe, hy vọng một ngày không xa Thầy sẽ có mặt tại Việt Nam để gặp lại những người thân yêu, những bạn đạo đau khổ vẫn cố gắng hành tại quê nhà.

Kính thương,
PNQ

Montréal, ngày 6 tháng 5 năm 1997

Q. con,

Thầy đã vui nhận được thư con kể lại những chuyện con mắt thấy tai nghe tại quê nhà. Người tu của chúng ta đều hướng về thanh nhẹ tự giải tỏa mọi sự phiền muộn trong nội tâm tức là sử dụng nguyên khí của Trời Đất khai thông trí tuệ của chính mình. Vốn căn bản tự nhiên và hồn nhiên Trời Đất đã hình thành và đã điều tiến cho chúng ta mọi người có sự hiện diện trên mặt đất, cấu trúc bởi Trời Đất rất tinh vi. Mọi người ôm xác phàm đều phải nhịn nhục mới thấy rõ sự nhịn nhục là quý giá, sự nhịn nhục là trên hết, sự nhịn nhục là có thể giải quyết tất cả sự nan giải ở tương lai.

Bao nhiêu ngày tháng con đã tu, con cảm thức Pháp Luân Thường Chuyển đã giúp con không ít, tâm con lúc nào cũng sẵn sàng giúp người và quý yêu mọi người trong xây dựng, đó là điều lành cho chính con. Với từ trường phát triển, điển năng dồi dào con mới thật sự ảnh hưởng cho những người kế tiếp. Đứng về con đường tâm linh phải tự phát triển hòa hợp với nguyên lý của cả càn khôn vũ trụ vô cùng tận, người đời không thể kiểm soát, nói chuyện khoa học mà đâu có biết khoa học là gì? Khoa Học Huyền Bí, khoa học trong nội tâm của chính mình không biết thì không biết được khoa học ở bên ngoài, ở bên ngoài là chuyện đã rồi, ở bên trong mới là phát triển. Mọi người biết niệm Nam Mô A Di Đà Phật, Thầy đã thực hành cuốn băng Nam Mô A Di Đà Phật, đó là để cho mọi người tự thức tự niệm và khai triển huyền bí trong nội tâm, có một không hai, con người ở mặt đất có

một không hai, hiểu được nguyên lý của Trời Đất thì lúc nào cũng bình an vui hòa với các giới, sống trong luật nhân quả, đêm đêm ngày ngày lo niệm Phật là xây dựng nhân lành cho chính mình, càng niệm Phật càng cảm thức sự sai lầm của chính mình, càng dùng mãnh tu tiến hơn.

Tu là gì? Tu là lập lại trật tự của chính mình. Mà trật tự ở đâu? Trật tự đang ẩn tàng trong tâm thức của mọi hành giả tại mặt đất. Chúng ta niệm Phật lần lần khai triển. Niệm, thường niệm, vô biệt niệm mới thấy cả càn khôn vũ trụ đều nằm trong nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật mà phát triển, khai triển thức hòa đồng của chính mình thì lúc đó mới thấy chiều sâu của khoa học, diệu thanh thanh nhẹ, tận độ quần sinh bất cứ lúc nào, từ hơi thở một, nguyên khí của Trời Đất đã ân độ cho chúng sinh từ giờ phút khắc. Nhật Quang Phật, Nguyệt Quang Phật, tại sao kêu bằng Nhật Quang Phật? Mặt trời chiếu sáng, sự chiếu sáng đó là Phật thanh nhẹ vô cùng. Nguyệt Quang Phật cũng vậy, thanh diệu ban chiếu cũng là Phật, cũng là thanh nhẹ, Phật là dứt khoát trần tâm, không có dính líu chuyện thế gian, dứt khoát chủ kiến thì mới cứu được mình đó là phân hồn bất diệt.

Con càng ngày càng tu con thấy rõ Trời Đất đang hỗ trợ cho con, đang xây dựng cho con từ giai đoạn một, từ việc làm câu nói cũng thay đổi, chúng ta nên hướng về thanh tịnh để tự cứu và xây dựng cho chung, đó là điều lành của người Vô Vi đã tự tu tự đạt và hành triển như vậy. Con tu tới ngày hôm nay con nhìn nhận hơi thở là vô cùng tận, hít vô nhẹ nhẹ, đẩy rún đẩy ngực tung lên bộ đầu là chiều hướng đi lên thay vì đi xuống. Người đời đâu có biết được khai triển tâm thức của chính mình bằng

cách nào, chỉ có nguyên khí của Trời Đất mới là khai mở được nội tâm nội tạng và hội nhập sự thanh cao từ khối óc trở lên, lúc đó mới thấy khoa học huyền bí của Trời Đất đã và đang có từ nhiều kiếp không phải bây giờ.

Càng ngày càng ca tụng sự văn minh của tình đời, quảng cáo đủ thứ, nói đủ lý luận nhưng mà hành không có bao nhiêu thì tâm thức vẫn không có phát triển, cho nên chúng ta người Việt Nam là người dân đau khổ, đau khổ từ nhiều kiếp, bị chèn ép từ chế độ này tới chế độ nọ, không đem lại sự bình an cho tâm thân của người dân, tại sao? Tại mất hẳn vị trí tâm linh.

Ngày hôm nay chúng ta hiểu được, chúng ta mượn pháp niệm Phật tức là có cơ hội xây dựng tâm linh của chúng ta khôi phục, dưỡng mãnh sống với Trời Đất, vị tha độ hành, không còn ích kỷ, không còn eo hẹp, nhân loại với chúng ta là một. Chúng ta người dân đau khổ, chịu tu, chịu phát triển, dưỡng mãnh khổ hành thì chúng ta sẽ có cơ hội tiến tốt và ảnh hưởng cho tất cả nhân loại cùng tu cùng tiến, là người đau khổ mới có thể làm điều này, người sung sướng không làm điều này, người có tiền có bạc sung sướng là nó bày ra nhiều chuyện ô trược tham dâm, làm sao phát triển được tâm thức. Người nghèo như chúng ta đã bị nạn bị khổ rất nhiều, bị vật chất xâm chiếm, bị hành động xâm chiếm, bị đủ chuyện không giúp đỡ chúng ta tiến hóa được.

Ngày hôm nay chúng ta mượn được cái pháp tự khai mở mà phải dấy công tự khai mở, hành đúng pháp sẽ có kết quả tốt. Người nào hành đúng pháp thì không có tham muốn chuyện ngoại cảnh nữa mà chỉ có muốn xây dựng nội thức của chúng ta càng ngày càng sáng suốt hơn, nhắm mắt thấy ánh sáng mới thật là sáng, mở mắt thấy

ánh sáng cũng chưa thật là sáng, phải dầy công tu thiên nhập định mới thấy được diệu thanh của Trời Phật, của Đại Bi là gì?

Ngày hôm nay con có duyên lành trở về quê nhà, thấy mọi người đau khổ, hỏi chớ những người ở ngoài này có đau khổ không? Có, vẫn có đau khổ như những người ở quê nhà, là tại sao? Không thoát được, phần hồn không thoát được thể xác là đau khổ, giờ phút lâm chung bơ vơ không biết mình sẽ đi đâu và sẽ làm gì, rồi đâm đầu kiếm tiền tri, thầy bói, tử vi đủ chuyện nhưng mà đó là luật sanh khắc của ngũ hành, chúng ta giáng lâm ngự ở trong thể xác này bao gồm sự sinh khắc của ngũ hành, kim mộc thủy hỏa thổ, mọi người đều có tim gan tì phế thận tức là đại diện kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang trong nội thức của chính mình nhưng chúng ta thiếu thanh tịnh không thấy, đó là khoa học huyền bí tâm linh. Người đời không làm không hành cho đó là siêu, cho đó là hay, mà người đời chịu hành, chịu dững mãnh giải nghiệp tâm thì chuyện đó chúng ta đã có từ lúc chào đời. Lúc chào đời chúng ta hoàn toàn thanh nhẹ, không lo âu, ngày hôm lớn lên lo đủ chuyện, cái gì cũng muốn nói hay nhưng mà chính tâm thức của chúng ta hay mà không làm, hay mà không phát triển, phát triển hướng về thanh tịnh mới thấy rõ khả năng sẵn có của chúng ta có thể hòa đồng với cả càn khôn vũ trụ mà tiến. Tu Pháp Lý Vô Vi mỗi ngày mỗi phát triển, ban đầu phát triển từ tuần, rồi tương lai từ giờ từ phút từ khắc thay đổi triển miên trở về không thanh tịnh. Nghèo mà không còn lo âu nữa, không còn sợ sệt và không còn lo âu vì chúng ta thấy rõ lúc đến cũng như lúc sẽ đi, giáng lâm xuống thể xác trần trược trong kích động và phản động. Bao

nhiều năm chúng ta đã học hỏi, kẻ lớn cũng như người nhỏ chạy theo chiều hướng của cặp mắt lỗ tai cái lưỡi, động loạn thôi. Ngày hôm nay Pháp Lý Vô Vi có đường lối, co lưỡi răng kẻ răng, Soi Hồn, đóng cửa thế gian mở cửa thiên đàng. Tại sao chúng ta đi mở cửa thiên đàng để làm gì? Mở cửa thiên đàng thanh nhẹ mới thấy cái chiều sâu vô cùng của tâm linh sẽ tiến hóa tới đó và nơi đất dừng chân cuối cùng khi lia xác. Nếu không hành thì làm sao trọn hiếu trọn nghĩa được, trọn hiếu là chỗ nào? Chúng ta con người chịu tu thì chúng ta sẽ đem lại sự bình an trong nội thức, quân bình điển năng trong người thì mới thấy rõ cha mẹ bớt lo cho chúng ta, có một đứa con hiếu thảo, biết nó biết Trời Phật biết nhân loại cùng tu cùng tiến thì tổ tiên cứu huyền thất tổ rất quý mừng chúng ta. Còn ngược lại chúng ta chỉ phá hoại lấy chính mình, ăn cho nhiều, nói cũng muốn hơn người ta, lý luận đủ chuyện nhưng mà thực chất không có, đó người đời có một đứa con như vậy cũng đủ buồn lắm, đừng có nói chuyện Thượng Đế, nói chuyện Trời Phật. Trời Phật là gì? Là một người khổ nhất trần gian này, tự tu tự thoát nghiệp chướng và xây dựng khả năng thanh tịnh vô cùng, con người chỉ có đi lên không có đi xuống, đi lên thấy sáng suốt rồi mới tận độ quần sanh. Như bây giờ các con ra đây cũng vậy, ở ngoại quốc chúng ta có đầy đủ, cơm ăn áo mặc không nhiều thì ít thì chúng ta nghĩ đến người quê nhà thiếu thốn, động loạn đau thương, lúc nào tâm chúng ta cũng động và hướng tâm và muốn giúp người, nhưng mà giúp tiền giúp bạc có được cái gì đâu! Tiền bạc tạo tánh tham cho mọi người rồi gây gỗ chia rẽ lẫn nhau. Nếu chúng ta thật tâm tu hướng thượng, lấy sự thanh cao của Trời Đất, lấy lửa Trời xây dựng tâm thức của chính

mình thì chúng ta giàu có vô cùng, từ trường tốt con mới có cơ hội bố thí chơn ngôn là nói những lời thật mà con đã đạt được cho những người kế tiếp, bao nhiêu đó đủ rồi, còn hơn vàng bạc nữa.

Ngày hôm nay Hà Nội qua bao nhiêu thử thách, con người trong khổ nạn triển miên, ngày hôm nay ngộ được Pháp Lý thực hành, tự tu tự tiến, xây dựng cho chính mình, phát triển từ trường tốt, giải trừc cho toàn dân, để mọi người cộng hưởng hòa bình giữa Trời Đất và người, thiên địa nhơn, con người là đại diện Trời Đất mà không chịu khai sáng lấy chính mình thì không có cơ hội tiến hóa về phần hồn được, sẽ bị tiêu diệt và bơ vơ, ác ôn trở lại làm trùng đế tại mặt đất chớ không có một cái tâm linh tốt đẹp. Mọi người, vua chúa chết rồi cũng bị đọa đầy như thường chớ không phải vua chúa là yên dẫu vì trí tâm không khai triển được, làm điều ác, hạ lệnh giết bao nhiêu người dùng dùng đi chết chớ không khai mở. Còn Pháp Lý Vô Vi mọi người ý thức được, tự tu tự tiến, khai mở thức hòa đồng, hòa hợp. Pháp Luân Thường Chuyển hiệp khí với cả càn khôn vũ trụ thì chúng ta sẽ khỏe mạnh và giàu có, thì chúng ta người Việt Nam đau khổ không có bị thiệt thòi, nếu có Pháp Lý Vô Vi không bị thiệt thòi và sẽ thức giác và xây dựng những điều lành và sáng tạo những chuyện gì hữu ích cho quần sanh, đem lại cơ hội quốc thái dân an, dân hiểu nó mới an, dân không hiểu nó dân dâm dẫu hiểu chính phủ và ý lại nơi chính phủ là dân hư chớ dân không có tiến, người dân hiểu nó mới thật sự là người dân tiến và thật sự đóng góp cho cộng đồng, chung vui hòa bình và tiến hóa tốt đẹp.

Con thấy Thầy đã rời khỏi Việt Nam, một thân một mình đi đây đi đó, các con cũng tham dự cũng giúp đỡ rất

nhiều, xây dựng in kinh sách phụ giúp bạn đạo, mọi người một tay chúng ta đóng góp, chúng ta không có tiền mà có tâm, ngày hôm nay đã hình thành một số người rất đông cùng tu cùng tiến với chúng ta. Con thanh tịnh thì con thấy rõ duyên Trời rõ ràng, Thầy đã làm thơ cho người ta hát Hồn Quê Duyên Trời, con nghe lại cuốn băng này con sẽ thấm thía những lời thơ của Thầy muốn đưa vào tâm của mọi người tự thức và tự xây dựng trong cơ cấu tốt đẹp của nhân sinh.

Ai cũng có nhân quyền, nhân quyền tận hưởng nguyên khí của Trời Đất chứ không phải nhân quyền là giành của ăn. Chúng ta có cái nhân quyền tự tu tự tiến liên hệ với Trời Đất chứ không phải nhân quyền giành của của người thế gian, chúng ta không làm điều đó.

Dân chủ là gì? Dân chủ là cái hồn làm chủ được thể xác mới là dân chủ, nếu không biết cái hồn ở đâu, không làm chủ được thể xác là không có dân chủ, cạnh tranh theo chiều hướng kích động và phản động của xã hội đề ra mà thôi gọi là chính trị nhưng không biết làm chính trị là cách gì? Lấy điều chơn chánh tự sửa trị tâm thân của chính mình mà không làm, mà lấy nhà to cửa lớn súng ống lại cai trị người dân, đó là sai lầm vô cùng, không tiến nổi, không nhiều thì ít con đã thấy, cuộc đời nhiều chế độ đã suy thoái vì hướng ngoại, hướng về vật chất sai lầm rồi chạy lạc với của cải danh vọng, địa vị, quên mình, quên phần hồn, quên cơ sở tâm linh, thật sự thiệt thòi khi giờ phút lâm chung không biết đi đâu. Thậm chí những vị đã nghiên cứu về tử vi đủ chuyện nhưng đó nguyên lý của nó chỉ là sanh khắc mà thôi, sanh thì tặng thêm ít câu tốt, còn khắc thì quyết định những câu xấu, có bao nhiêu đó thôi, nhưng mà chính người xem tử vi cũng

chưa biết chính họ là ai, thầy bói cũng chưa biết họ là ai. Cho nên, Thầy có những băng hát để cho người đời nghe và cảm thức, từ trẻ cho đến già không biết giờ phút lâm chung mình sẽ đi vào lúc nào, vì sao, vì chúng ta thiếu thanh tịnh, không có dẫn thân tu hành, không có dẫn thân tiến hóa theo chiều hướng thanh nhẹ của Trời Đất.

Chúng ta không phải đi xin ông sư này bà sư kia để làm gì, ông lên bà xuống để làm gì, đó là thuộc về âm binh, côi âm, họ có cái chiều hướng võ Phật để cai trị người dân nhưng mà cái đó không có đúng đường theo về Phật giới. Đúng đường theo Phật giới thì tự tu tự phát triển, không có tin cậy nơi âm khí, ông lên bà xuống hiện tại ở Việt Nam rất nhiều, xưng danh này xưng danh nọ làm lũng đoạn tinh thần của người dân càng ngày càng yếu và không có đóng góp được việc gì, mê tín và không biết người lên đồng đó là ai, mặt mũi ra sao, quần áo ra sao, tâm thức họ ra sao, không hiểu, chỉ nghe lời họ nói mà chạy theo, đó là làm cho người dân yếu không phải làm cho người dân mạnh. Muốn làm cho người dân mạnh thì chỉ đường cho họ tự khai sáng, cơ hội cuối cùng này là cái thể xác của họ, từ khối óc cho tới thể xác chẳng chút thần kinh mà không chịu lấy nguyên khí của Trời Đất tự khai thác lấy chính mình, nên nền tảng văn minh siêu thoát không có, chỉ ôm lấy sự khổ nhục và thờ ma thờ quỷ đó thôi, cúng lạy tùm lum, làm ô nhiễm phổi của người dân, không có phát triển được, sống trong ý lại, người này nói hay, con ma nó cũng biết trong túi con có mấy đồng, trong túi con có mấy đồng nó biết hết nhưng mà cái đó không phải cái đường của chúng ta tìm, chúng ta tìm sao thanh nhẹ để hiểu mình, khai triển trực giác của chính mình mới thật là người tu, nếu chưa khai triển được